

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.
A somogyi megyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen a lap legalább egy íven január hó 1-től kezdve minden hó 1-én 10-én és 20-án. — Előfizetési ár postán szétküldéssel és helyben házhoz hordva egész évre 5 frt.; félre 3 frt. Negyed évre 1 frt 70 kr. — Minden előfizető a tulajdonos kölesön könyvtárát az eddigi fennálló feltételek mellett föl áron használhatja. — Nyiltór egy Petit sorért 10 kr. — Hirdetők hat hasábos Petit sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 6 kr. és minden további beiktatásért 5 kr. s bélyegdíjért 30 kr. fizetendő. A beiktatási díj a lap kezelését illető minden tárgy a kiadó hivatalhoz Nagy-Kanizsára; a lap szellemi tartalmát illető közlemények pedig, úgy minden levelek bérmentve a szerkesztőséghez küldendők Kaposvárra.

Pályázati hirdetés.

A lapunk iránt tanúsított részvétel némiképp is kiérdemelt, sőt azt fokozni vágyván, néhány hazafi és irodalombarát szíves áldozata folytán azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy 12 darab **császári aranyat** tűzhetünk ki következő pályaművekre.

1. Kivántatik egy gazdasági értekezés a közgazdaságot bármely ágából a két megye helyviszonyaihoz alkalmazva, mely terjedelmére legfeljebb egy nyomott iv legyen; **jutalma 5 db cs. arany.**
2. Ballada a hazai történetből; mely mind tartalma, mind külalakjánál fogva megfeleljen a műigényeknek. **Jutalma 4 db cs. arany.**
3. Egy beszély, mely legfeljebb egy nyomott iv legyen. **Jutalma 3 db cs. arany.**

Az idegen kézzel írt, s a szerző nevét rejtő jelíges levelkékkel ellátott pályaművek folyó évi oct. hó 1-ig beküldendők a szerkesztőséghez.

A pályaművek érkezésük után azonnal közöltetnek sorozat szerint, a melyek közlésre érdemesek s csak megjelenésük után fognak a jutalmak kiadni azon művekre, melyeket társaik közt legjobbnak fognak találni a felkért bírálók.

Adja Isten, hogy mind t. olvasó közönségünknek élvezetes órákat nyújthassunk, mind irodalmunkat határozott becstől s díszere való művekkel gyarapíthassuk.

A szerkesztőség.

Pesten 1865. május 19-én.

Az oly jelesen szerkesztett „Pester Lloydban” jelentősen színeket olvasunk borászatunkról általán, melyeknek rövid kivonatbani ismertetése, a szöveget annyira kedvelő zala-somogyi közönséget bizonyosan érdekelné fogja:

I.

Miután a német vámszövetséggel legújabbán kötött szerződésben nem sikerült az osztrák birodalomban termelt borok bevitelére igen kedvező bért kivívni; jövő július 1-étől kezdve az osztrák birodalomban termelt minden akó borért, mely a nevezett szövetség terébe vitetik 9 frt vámot lesz kénytelen fizetni a bevívó.

Ez igen sok! — közönséges boraink értékének, 150, — közép-finomokénak pedig 100 perzentje ez, — ily vámtól mel-

lett mely a kereskedelmi cikkek árát megkétszerezi, különösen a mi geográfiai helyzetünkbe, melyből csak drága közlekedési eszközök által hatolhatunk ki nagy világot piacra. — Franciaországgal, ezen hatalmas, és a borászat terén oly igen előre haladt viteltársunkkal nem versenyezhetünk!

Általában igen nehéz francia országgal, különösen Bordeaux vidékivel a versenyzés! — A Bordeauxi Lloydnak ápril 14-ről kelt hivatalos árjegyzéke szerint, az odaváló csekély, vagy mint ott nevezni szokták kis vagy paraszt boroknak (vins petits, vins paysans) tonnánkénti ára 225—300 frank volt, ez a mi mértékünk és pénz lábunkra számítva akónként hordóval együtt 5.50—7.50 kroat tesz; holott most Budán egy akó, — amazoknál valamivel jobb bor, 8—9 frton kel, — s ha bár ma nálunk az árak a rendszerel kissé emelkedettek, Bordeaux vidékén pedig a tavalyi igen jó termés következtében valamivel alantibbak, még is szabályként felállíthatjuk; hogy oly féle magyar vörös borok, melyek a girondi 4-ik 5-ik osztályú borokhoz hasonló helyben Buda-Pesten ép oly árúak, mint minő áron ezek helybe Bordeauxba kelni szoktak. —

De Bordeaux, — mely a garonnak tengerbeni beömlése felett oly kedvezően fekszik — Buda-pest irányában oly kitűnő előnnyel bír, miként e miatt Magyarországban Bordeauxal kis borokban versenyezni lehetetlen.

Ezen előny a könnyű és olcsó szállításba fekszik.

Nekünk, a tengerektől távol be fekvő országoknak, alig van sejtelmünk a tengeri szállításoknak olcsóságáról; azért tán érdekes lesz egyúttal azoknak részleteivel egy kissé megismerkedni.

A legutolsó szállítási árszabályok szerint ugyan is, — ápril elején fizettek osztrák értékbe számítva:

Bordeauxból Londonba	51 krt	egy vámt méréstől
" Hamburgba	60 "	
" Rigába	65 "	
" Szentpétervár	65 "	
" Konstantinápoly	98 "	
" Uj-Yorkba	66 "	
" Uj-Orleansba	110 "	
" Rio Janeiroba	150 "	

Még mi Buda-Pestről Bécsig vasuton közel 70 krt fizetünk, tehát e rövid távolságra többet mint Bordeauxtól Szent Pétervárig! vagy Uj-Yorkig!

Rövid viszonyok között tehát Magyarországban okosan arra csak gondolni se szabad, hogy csekély boraival Franciaországgal valaha versenyezzen; — különben is igen olcsók ezek és alig jutalmazták meg a termelőnek fáradozásait, — nem is ezeknek kivételéből (moha ez 1,000,000 akót meghalad) takarítja a francia boros gazda valódi nyereségeit; hanem a finom jó és közép-finom borokból, melyeknek tonnáját 600—1700 francban lehet értéke-

síteni, — ezen második és harmadrendű borok nyújtják azt nekik valódiag!

Francoziaországnak virágzó borkereskedése leginkább eféle borokkal foglalkozik, 1863. 3.608,500 akó 90.000,000 forinton adatott külföldre, a mi akónként 24 frt átlagos árra mutat, mely árral minden magyar termelő daczára a szinte négy forinttal drágább viteltársunk megfogja elégedni.

A híres Chateau féle termései Bordeauxnak (Lafitte, Latour, Margeaux sat.) jelenleg tonnánként 2400—6000 frankig vagyis akónként 60—150 frtig fizettetnek. E nagy ár mellett sincs azonban ezen boroknak annyi jelentőségük, mint ezt különben hinni szokták. Hiteles adatok szerint az ilyen kitűnő nemes borok évenkénti összege ritkán haladja meg a 7500 akót, melyeknek mintegy fele, tehát legfeljebb 3750 akó megy külföldre, a mi alig 1/10 része az összes francia bor kivitelének.

A jó finom és közép finom borok (vins bourgeois superieurs és vins bourgeois ordinaires) tehát azok, melyek Franciaország virágzó borkereskedésébe legnagyobb mennyiséggel a legtöbb haszonnal szerepelnek! — 2,600,000 akó, ilyféle borok, 28 frtnyi átlagos áron szoktak évenként a külföldnek eladni!!!

Jegyezzük fel ezen első cikkek ezen figyelmet érdemlő tanúságát, még majd gyakorlati hasznu következtetéseivel felül elmélkedni lehet alkalmunk.

SOMSSICH PÁL.

Nagy-Bajom, május 24. 1865.
Tisztelt szerkesztő ur!

Nem mulaszthatom el, hogy a nagybajomi szántásversenyről — bár a földművelési szakosztályi elnök urnak az egyesületi nagy gyűlésre benyújtandó hivatalos jelentéséből becses lapja erre nézve bővebben, s tüzetesebben értesülve leand — előlegezen ne tudósítsam.

A verseny máj 10-én tartatott, s ezt illetőleg mondhatom kellemes oszalódon estünk koraestül, a mennyiben mind a versenyzők mind a néző közönség száma várákosunkat nagyban meghaladta és valahára körünkben láttuk a földmives népet is érdeklőtet mint versenyzőt s nézőt egyaránt, s így a mi után oly hűn sőtünk, mi ez évenkénti versenyek sajátági esélyt mintegy alaposmóját képező, némi részben elértek s teljesülve látuk: Jelentkezett 37 egyén 27 vas-és 10 fábóval, s ezek közül a nagyobb birtokos osztály 19 a földmives nép pedig 18 akóval volt képviselve, mindenestire feltűnő szám arra nézve, hogy e versenyi néposzágánál fogva sikerültek mondhasunk.

A cél szentségétől áthatott lelkes közönség mint eddig ugy most is meghozta honfi adóját a mennyiben kegyadományá által az egyleti 36 forintnyi díjösszeg 149 ft 80 kr-ra növekedett, s ez által lehetővé lön, hogy részint az egyleti díjak nagyobbíttathattak, részint azok mellé ajándékdíjak is csatoltattak, részint pedig, hogy a díjazásra nem érdemesített versenyzők is — jövőre kiútszólul — némi ajándékban részesülhettek.

Lottó tehát mind a vas- mind a faakkal versenyzők számára külön-külön négy-négy díj állapítva, 18. 9. 6. és 4 fittal, következőkép osztatott ki u. m.

I. A vaskóval versenyzőknél: Első díjra érdemesített Orbán József tárnócai báros gróf Széchenyi Ferencz osalódeje 18 forinttal.

Második díjra: Szulimán József soursdi földműves polgár 9 frrtal.

Harmadik díjra: Egri József báros, gróf Somssich Imre milkei gazdaságából 6 frrtal.

Negyedik díjra: Halász György báros, Somssich Pál ur ó nagysága nagy-bajomi birtokából 4 frrtal.

II. A faskóval versenyzőknél: Első díjra érdemesített Tóth János nagy-bajomi földmives 18 frrtal.

Másodikkra: Garzó Ferencz nagy-bajomi földmives polgár 9 frrtal.

Harmadikkra: Ilia György soursdi földmives polgár 6 frrtal.

Negyedik díjra: Peati János nagy-bajomi földmives polgár 4 frrtal.

Ezen kívül a részvevő de jutalomra nem érdemesíthetett többi 29 versenyzőnek is jövőre kiútszólul fejjenként 2 frt, egy a tér felszerelésénél fáradozott családtagoknak összesen 9 frt 80 kr. ajándékoztattott, — a még fennmaradt 8 frtnyi összeg pedig a jövő évi versenydíjak szaporítására félretételti határozatott.

A szántás, daczára a talaj kötöttségének, daczára a nagy szárazságnak nagyobb részben jól sikerült kivált a vaskókkal, melyek hatalmas, erős szerkezetükkel fogva egy lit-szik emancipáltak már magukat az idő viszonyosságai alól.

A versenytörténet melyet földm. szakoszt. elnök ur saját költségen szabályszerűleg s a szó valódi értelmében díszesen felszereltetett — Somssich Pál ur ó nagysága engedélyező, ki mint a tér birtokosa nem elégedett meg azzal, hogy szállást adott a közjólétünk s azobb jóvendők ügyében fáradozó apostolainknak, hanem őket s velük együtt a résztvevő műveltebb közönséget is, osztály küldömbaég nélkül kinn a szabadban egy a versenytré mellett zöldgalyakkal kószított, a lo-bogókkal feldíszített terjedelmes sátorban meg is vendéglő. Ez volt jó kedv, ürittetők az áldomások s Bizi Pórkó hírfotyjó tánczóra keltő a néző közönséget, mely szüntelen örömmel a jó kedvével a komoly versenyből népnöppet rögtönzött, s rövid ugyan, de kedélyes mulatság után a magas házi gazda sátorbeli vendégeivel együtt déli utáni 5 órákor szétoszlott, magával vivőn kedves emléket a napnak, — kedves emléket a névnek, melyet a multban és jelenben egyiránt ékesítő honfiorányok meggyék közös kincsévé tövének, s melyről már megszoktuk, hogy ha azt bármely vállalat megnyerhető, megnyerő vele a siker is, — kedves emléket azon szilárd meggyőződésnek mit szerint meggyék birtokos és műveltebb osztálya nem szűnik meg folytatni szoval és tettel hűre lönni a közügynek mely ugyan egykor egyedül az ő vállain nyugodott, de ma már a körül a házának minden fia joggal a kötelezőségűleg sorakozhatván méltán várhatjuk. S adja Isten, hogy az minden körülmények között, csendben és viharban egyiránt a szó legkeresettebb s legüemesobb értelmében valóban közös is legyen.

Sz.

A Kaposvári gymnasium igazgató választmányának folyó évi május 8-dikán tartatott tanácsülésében hozott határozata által kötelezőségemmé tétetett, hogy a nevezett gymnasium új épületének felállítás költségeiről számadásomat elkészítvén; annak kivonatát a Zala-Somogyi közlöny útján a tisztelt közönségnek, általán a kegyes adakozóknak különösen tudomására juttassam.

Mely hivatalos utasítás folytán sőtök a kívánt kimutatást idő alább bemutatni.

I. Bevétel: a) kegyes adományok utján bejött 84358 frt 10 1/2 kr. b) ezeknek időközbeni kamatai 988 frt 88 1/2 kr. o) a régi épület anyagait az építési egység utján át vette 5200 frt - - kr. d) az elavult padok ára 12 frt 60 - kr. o) méltóságos fűsüpen ur által 1863. évben rendeltetett tánc-mulasság tiszta jüvedelme 1000 frt - - kr. f) még be nem fizetett ajánlatok 288 frt - - kr. Összesen 31792 frt 59 - - kr.

II. Kiadás: a) az új épület felállítása árlejtés utján kiadott 32568 frt 46 - kr. b) torvek készítésért és rajzért 160 frt - - kr. c) építési felügyeletért 600 frt - - kr. d) építés alatt szükségesnek mutatkozott többfelhiteles kimutatás szerinti 2800 frt - - kr. e) apró költségek kiadások 286 frt 62 1/2 kr. Összesen 36005 frt 8 1/2 kr.

III. Egyben hasonlítás: Kiadás 36005 frt 8 1/2 kr. Bevétel 31793 frt 59 - kr. Hiány 4212 frt 49 1/4 kr.

azaz 4212 ft 49 1/4 kr., mely összeg 1865. évi december utolsó napján mint adósság terhelte az épületet; újabb adakozások és az épület jüvedelmei fogják a tartozást törleszteni. Ezen felül:

I. De folyt még a nagyobb részben a szép nem által az épület belső felszerelésére külön adományozott 50 db arany, 43 db 20 kros, 3 db 1 ftes és 2 db 2 ftes ezüst pénz, melyek felváltatván, s a felszerelési pénztár részére kegyesen adományozott bankjegyekhez hozzáadván összesen 1824155 kr. melyből:

II. Eddigelő különböző költségekre kiadott 813 frt 54 kr. s így a fennmaradt 1011 frt 1 kr. részint az épület belső felszerelésére, részint pedig az építési pénztárhak ideiglenes segélyére szolgál. Kelt Kaposvártól máj. 8-án 1865. GÁTSMEGYEI JÁNOS. iskolai pénztárnok.

Vége a Csengery Antal előterjesztése folytán, a M. Földhitelintézet, M. Orsz. gazdasági Egyesület, s a pesti ipar- és kereskedelmi kamara küldötteinek tanácskozmányában elfogadott Népbank tervének:

o) Elnökség. 66. §. Az elnök: a) hívja egybe a bizottság rendes és rendkívüli üléseit, és vezet azoknak tanácskozásait; b) hatóságok és idegenek irányában, ugy szintén per és végrehajtás eseteiben, az egyesület tagjai irányában is képviseli az egyesületet. 67. §. Sötét esetekben az elnök saját felelősségére is adhat kisebb kölcsönöket. E rendkívüli intézkedés azonban mindannyiszor a legelső bizottsági ülés utólagos jóváhagyása aláterjesztendő, az intézkedés sürgetős volta is igazolható levén. Ha a bizottság utólag az elnök eljárását nem hagyja helyben: a kölcsönügyletből származhat minden veszteséget az elnököt illeti a felelőség. 68. §. Az elnököt akadályoztatása esetében, mindenben az alelnök helyettesíti.

d) Pénztárnok. 69. §. A pénztárnok a bizottság által megállapított cautiót köteles letenni. 70. §. A pénztárnok veszi be a befolyó pénzeket rendes nyugták és elismervények mellett és fedezi az elnök írásbeli utalványozása folytán az előforduló kiadásokat. 71. §. A pénztárnok vezető, a pénztári utasításban kijelölt módon és megállapított minták szerint, a bevételekről és kiadásokról a szükséges könyveket és jegyzékeket, s minden bizottsági ülésben jelentést tesz a pénztár állásáról, előterjeszti az adósok jegyzékét, havi kimutatásokat készít az intézet üzletéről, az év végén pedig okiratokkal igazolt, teljes számadvárt nyújt be, az összes kiadásokról és bevételekről. 72. §. Apénztárnok terjeszti elő az igazgató bizottság ülésében a kölcsönkérvényeket.

o) Ellenőr. 73. §. Az ellenőr vezető a közgyűlés és bizottsági ülések jegyzőkönyveit és viszi az

egyesület levelezéseit, s ellenőrzi a pénztárnokot a pénztári utasítás értelmében.

XIV. Az egyesület feloszlása. 74. §. Az egyesület feloszlik és lezámolásra kényszeríthető, ha hitelviselő által az egyesületi vagypon s a tagok részvénnyel kél ellen a törvényes végrehajtás sikortellntül kísértetett meg. 75. §. Az előbbi §-ban foglalt eseten kívül csak különösen a végett összehívandó gyűlésen, s a megjelont egyesületi tagok kétharmadának egyező szavazata által határozatathatik el az egyesület feloszlása.

76. §. Ha az egyesület feloszlása, akár törvényos uton, akár határozatlanlag kivan mondva: minden kinnlevő követelés az egyesületnek rendbe behajtatnak, s mindonok előtt az idegen követelések elégitottnek ki és pedig először is a tartalékállapból, aztán a tagok részvénnyelkélből, s ha mind e források nem ologondók a torhek tisztázására, akkor a 11. és 38. §§-ban meghatározott összeg erejéig, a kölcsönös jóállás alapján, az egyes tagok bármely másingó vagy ingatlan vagyponból. 77. §. Ha idegen torhek nincsenek vagy a tartalékállap egy részéből fedezhetők: a tartalékállap, illetőleg annak az idegen torhek fedezése után fennmaradt részere, vagy egy hasonló természetű egyesület avagy pénzintézet alapítására vagy gyarapítására fordítatik, vagy pedig két része osztatik, s kétharmad részben, betéti tökélek befizetett részleteihez aránylag, kiosztatik az egyesület tagjai közt; egy harmadrész pedig közösségi jótékony cölzra vagy cölzokra adatik alapítványképon.

XV. Az egyesület kiváltsái. 78. §. Az egyesületnek az 1840. 16. t. czikk értelmében vezetendő könyvei, számlái, s ezeknek az intézeti elnök, pénztárnok és ellenőr által aláírandó, s az egyesület peosótjével oltatandó kivonatai, saját tagjai irányában, a törvény előtt teljes próba erejével bírnak. 79. §. Az egyesület által a tagok vagy ezek kezesei ellen intézkedni végrehajtás se folyamodás vagy scmmiségi panasz, se porujítás vagy egyéb pororvoslat által meg nem támadható.

80. §. Az egyesület könyvei, ugy az általa s tisztviselői és tagjai, mint a ilyenek, által aláírt kötvények, nyugták stb. bolygomon teak. 81. §. Az egyesület, s a ját tagjai irányában, a törvényes kamatláb alól fel van mentve. 82. §. Az egyesületnek joga van az általa ongedelyezett kölcsönök után kezelési díjakat (provisiókat) szedni, ugy szintén, a fizetési határnapok lejártá után, a fizetéssel hátramaradt tagoktól késedelmi kamatot követelni, mely az egyesület által vott rendes kamatnál egy százalékkal magasabb lehet.

83. §. Az 52. §. o) pontja szorint egyedül az egyesület közgyűléseit illovtén az alapszabályok, kezelési utasítások magyarázata, ha a tagok közt vagy a tagok és az igazgató bizottság között e szabályok és utasítások értelmezése felett vita támad, e vita mindenkor csak közgyűlési határozat által intézethetik el, minden hatósági és törvényes beavatkozás vagy pörlekedés kizárásával.

XVI. Ellenőrség. 84. §. Az egyesület sz. kir. városokban a városi, egyéb városokban és községekben a megyei hatóság felügyelete alatt áll, minélfogva az ezen hatóságok által kinovezett bizottságnak joga van a közgyűléseken lenni, az egyesület könyveit, pénákezelését bármikor megtekinteni, s köteleossége az alapszabályok szigorú megtartása felett őrködni. 85. §. Az egyesület igazgatósága főlovenként tartozik hirlapban közszó tenni az egyesület üzletkimutatását.

XVII. Függetlenség. 86. §. Mihelyt az országban három egyesület alakul, ezek az ország központján, Peston közszakarral választanak egy képviselőt, ahhoz beküldik szabályait, kezelési utasításait, a kamatláb, a kölcsön maximuma és minimuma, s más fontosabb tárgyak fölött időről időre hozott határozatokat övnyedes és övi üzlet-kimutatásait, s az érintet képviselő azokat időszakonként a legelső előfizetővel bír, pesti hirlapban megismerteti. 87. §. Mihelyt az országban tíz egyesület alakul, ezeknek küldöttjei évenként egyszer a fővárosban összejönnek a végett:

- a) hogy tapasztalataikat egymással kölcsönösen kioszereljék;
- b) hogy saját tapasztalataikat, koronként hozott utasító rendszabályaik, üzletkimutatásait, a közgyűlés előterjesztett igazgatósági jelentéseik közlése s a külföldi hasonló egyesületek szervezetenek, működésének ismeretése végett egy, elointo övnyedenként, aztán havonként vagy gyakrabban is megjelenő kis lapot alakítanak, pebti állandó képviselőjük szerkesztése alatt;
- c) hogy, a mennyire lehetséges, pénzforgalmuk szabályozása, s működésük kölcsönösen elősegítése végett, egymással üzleti viszonyba is jöjjenek.

(P. N.)

VIDÉKI TUDÓSÍTÁS.

Z.-Egerszeg, május hó 12.

Mintán megyénk egyedüli lapjában a székvárosból levelet már rég nem olvasánk, sziveskedjék szerkesztő ur oda működni, hogy e sorok mielőbb napvilág láthassanak. *) E hó 7. és 8-án tartott meg székvárosunkban a gazdasági gyűlés: melyben Buttká M. és Glavina Lajos betegsége következtében az elnökletre az egylet atyja Oszterhuber József közszakarral kérevelt fel s miután e nagytiszteltelnő megynők fia szinto gyengédkodott, Sümegi Ferencz vette át az elnökletet.

Svastica Bonó egyll. titkár fololvása s szakosztályi jelentéseket és az egyletnek anyagi állását, mely után az évi gyűmölés kiállítására, valamint a meggyében több helyre való hasznos intézkedésekre bizonyos öszvög határozatot. A tettekben sikerdús gyűlés működését a zalamegyei értesítőnek 3-dik száma bővebben hozandja.

Valóban kár, hogy a megyei székváros egy mulató kortol nem bír, hol a mulatni vágyó fiatalság ostvót Ciceroi zonekara mellett jó kedvben tölthető; de így az ott tartózkodók, csak is Csizfák kávéházi ebédlőjére szoritkozik, hol többnyire áldott jókedvű vendégközöru tli az est óráit, s kik által megismerhetők a jó izü erő s zamatos zala, abrahámi bort, különböző megyei jó borok köztül a muraközi is képviselő van ez édes és erős bor, a muraközi lakónak épen ellenkezője, mert a bor édesen csai és érzőleg sult; a lakosság pedig büszkeséggel és édesen vendégl. De Csizfák sem marad át hátra; ő is képes nyoloz féle megyei bort előadni, melynek jószágával s zamatjával nem minden megyei vendéglős dicsekedhetik.

Ha jól halottam a városházán is képviselő gyűlés tartatott, novezoies arról, hogy egy uri egyén - nem Cicero - igen bölcs bezedet tartott, melynek mérge az volt, hogy az áldozattal alakított 4-ik elemi osztály törülössék el; hallod-e ezt 19-dik század! bizony jobb lett volna szónok ur, ha arról értekezett volna, hogy lehetne a fő utcában nagyobb rondt és tisztaságot szerezni és azt a bizonyos paraffin kigőzölögést folyót az ujonnan készülőndő vendéglő mellett vasáros bolt előtt szagtalanná tenni, hogy a sor-dűl ifjuság ment legyen a generalis náthától, mert a szegény tanuló gyermekek szülei mind nincsenek oly fényes állásban, hogy a dus tapasztalatu megyei főorvoshoz megölyéret folyamodhassanak.

A városban sem különös mulatságot, sem pedig sétának alkalmas helyet nem találva, a szabadban vágytam.

Első utam volt Kaszabázára, a régi jó öreg t. H. Vilmost meglátogatni, ki valóban a lehető legjobb magyar vendégszeretettel fogadott, a kedves házi asszonyonnyal és bájos leányával, örömmel mutattak meg a szép és ügyesen kezelt gazdaságnak minden részét, fölvezettettem a hegytetőre, honnót szép kilátás nyílik a csendes és a természetből annyi kinosceal megáldott vidékre, s még az omeim a természetnek május havi öltönyét bámulá, addig a parkból a tomerdek csalogány csapatása Lelkem ragadta el.

Valóban mondtam, oly jól hatott reám a vendégszerető ház, a szép vidék, hogy Potólküent elmondhatám:

Ha Egerszeg Isten kalapja Ugy Kaszabáza bokréta rajta. Innen utam a lángoktól ölpusztatott Besenyőre vezetett, hol egy fányképezés barátom fogadott és Sk. László lakában vezetett. Itt a tűz nagy kárt tett; évek firaalmait a dühögővész egy pillanat alatt felomáste. Dörgés és villámlások közt járánk be kertet és mezőt, megzemlélek a gazdaságot és körtük, hogy nyiljanak meg az ég csatornái, kielégíteni a száraz és szomsz földet. Felfrissít után vissza tértem a székvárosba, hol busan sirtak a haragok; könnyes szemekkel, bánat és részvétől kiosrtek egy ifjut, ki alig élt 25 tavaszt és a szülőknek egyetlen roménye volt; Haragos Alajost, ki a tánczteremben meghítte magát a tartós és kínos betegsége után a sirba szállt. Mindég fáj hallanunk, midőn az élet tavaszán egy ifju szív török meg; egy virág hull le, egy csillag tűnik el, mely alig nyílt és ragyogott.

A fiatalság diszöltönyben, kardosan és a lakosság nagy számmal kiosrte az utolsó lakáshoz. Nyugodjanak békében porai. KÖNYVES JÓZSEF.

Hirek és események.

△ Május hó 29-én tartott pünkösdi vásárunk oly gyér volt, hogy valóban említést sem érdemel. — Nem csak, hogy vevő nem volt, de eladó is kevés, — sok iparos kifárad, az uti költséget sem térítő vásárosokból, bizon mostoha idő jár az iparosra és üzletvivőkre, számtalan család az idét sem érte el még, és mégis bá és gond közt öszül.

△ Babóchay György helybeli városi főjegyzőnek beadott lemondása folytán 1-86 juliuától mint ügyvéd kezdi meg működését, — figyelmeztetjük őt a pörös fe'eknek.

△ E napokban két nevezetesebb haltott hullt teteme vitetett az örök nyugalomra. Az első Plosszerné szül. Magyar Teréczia kinek érdemeit áldják hullás gyermekei, mert ipar általi keresetéből fiait oly nevelésben részesítte, hogy jelenleg mind köztisztviselőben, tekintélyes állást viselő, mint esperes, j. lébanos, ügyvéd, mérnök és gazdasági sirtáják az érottök nemesen küzdel szeretett édes anyját, kit az ég, gyermekei örömeire 73 évig öltetett.

A 2-ik Neusiedlerné, szül. Werner Klára a helybeli „Zoldfa“ vendéglős neje 43-ik évében hunyt el; szeretett férje 10 kis kora gyermekkel kísértó őt utolsó lakáshoz. Béke hamvaikra.

△ Fesselhoffer József nagyobbszerű fűszerkereskedésben N.-Kauzszán, mindennemű friss ásványvizek érkeztek, lelkiismeretesen ajánljhatjuk az ezeket használóknak.

Kapovár.

* Fűredről írják nekünk, hogy a Balaton vizállása annyira nőtt a telen át, mikép a hidog fűrdők épen ugy használhatók minden kényelem mellett a régi helyén, mint a legkedvezőbb évszakban.

A balatonparton, a sétátérhez mintegy harmadfél holdnyi új terület rendeztetett, töltés által, melyet ügyes kertész kezok vettek épülés alá, s egészen a hullámok szomszédságában lehet élvezni a jó léget, a vidékekre igézö kilátást. A szinkörinnen-onnan egészen olkészuil, melyben a nyár folytán — lühetőség — Bényei társulata fogja mulattatni a fűrdőközönséget. Tíz peroznyi távolságra a a fűrdőhellyelől egy Teasdale Vilmos főlo kéjlak készül, a legnagyobb fényezés és belrendezéssel. Az aricsi villa szinte új átalakulást ért, egy bécsi osalád által megvásároltatván. Lesz tehát vig saison, csak jó idő és — pénz legyen, s ugy ne járjunk, mint a mult évben, midőn farkasbundában jártuk júliusban a sétátér; ha pedig ezt letettük, egész napon át esernyőt kellett tartanunk, ha sétálni akartunk.

* Büntettesek elősegülése büntényeért kőtel általi halálra ítélte a kat. rögtönítelő bíróság, kaposvári születésű Kollár Imrét (37 éves) és Tóth Imrét (29 éves) ki Gigében született; az első kögyelmet kapott 4 évi súlyosbürtönre, az utolsón pedig az ítélet végrehajtatott május hó 20-án délelőtti órákban.

* Tisztelottal kéretnok a megye területén lakó mindazon t. oz. "gyvéd urak, kik felakarják neveiket vétetni az e lapok szerkesztője által jövő évre szerkesztendő naptárakba, hogy neveik és lakásaitak f. évi június hava 20-áig a szerkesztőséghez, Kaposvárra beküldeni szivessek legyenek.

* A kat. rögtönítelő bíróság által köttel halálra íteltettek Vámosi születésű Simon István (Szép) 67 éves; a záltalán felakasztott Szép Ferko rablónak atyja, pogány szit. péteri kanász;

Kuruoz János (Kakamacsik) alsoki születés ilháros-berényi ökörpásztor, 30 éves; mindkettő büntettesek elősegülése büntényeért; Göllönséért és bandáját ruházattal, élelemmel ellátván. Az ítélet rajtok végre is hajtatott május hó 26-án délelőtti órákban.

* Göllönséér J. rablóvezért és társát Csusit a kat. rögtönítelő bíróság kötel általi halálra ítélte. Az első 3 gyilkosság, s harminczhárom rablásban vett részt, az elítöltek május hava 27-én reggol 4 óraker erős katonai fedezet alatt N.-Bajomba vitettek, s az ítélet rajtok ott végre is hajtatott ez nap délelőtti órákban. Hogy e veszélyes rablópar és bandájától Somogy s a szomszéd megyék megszabadultak, a t. megyehatóság éber intézkedésének, fáradszatlan nyomozásának tulajdonítható; Göllönséért minden ellentállás, vérontás nélkül öjtve törbe.

Ir-zöngelmek.

— Moore után angolból, —

I.

A harmatos....

A harmatos zsongó rózsán,
Melyet én nekem adék,
Az új édes madarának
Kis kedvencze vala rég.
Holdfönyénél az gyakran függött
Halványpiros szármain,
S minden levél úgy reszketett
Az ő szilaj dalain!

Oh, tünd fel a zsongó rózsát,
Hagyd toldozni életét,
Percrel percre kölcsönözvén
Édes ajkad hű lehelét.
Mert a míg bus koblélt által
Lágy dalaid rezgének,
Azt hiszi, hogy a csalogány
Udvarolgat néki még!

TAMÁSFY GYULA.

Az én fecsegéseim.

III.

Társadalmi életünknek nincs egy mozzanata, a hol egy, csak egy esetben is közös cselekmény merülne fel. Erzik a kor súlyját társadalmi tényezőink, egyelőre, a kor igényéhez mért haladás sehol sem tapasztalható, mert socialis állapotaink megrogzott közönyös egyhanguk. Míg egy érdekre egy irányra egyesülés nem fejleszt testületi szellemet: a társalom főrepély fia helyett csak szétszórt apró csorjék léteznek, anélkül, hogy kioldócsöklet nyeresé kísértésére avagy tényezőink ápoló kéz által elősegítettnek. Politikai fejlettségünk, minthogy a nemzet életének ezred évén keresztül folytonosan birtokában volt a fölségjogok teljességének, intézményeink jó részt a közvéleményen alapulva ennek állandó kifolyását képezvén, oly magaslatra juthatott, mely Európa legelő nemzetiével paritativus. Mindez azonban bár legfőbb nemlé, de mégis csak egyoldalú haladás, melynek szétáradását az alkotmány szűkített szűkei korlátozzák; s így lén azon napjainkban legszembetűnőbb fogyatkozásunk, miszerint nemcsak a kiváltságos nemesség, de annak korigényelte vívmánya után az egyetemes nemzet is több mint másfél évtized óta nélkülözvén a tulajlegis jogelvezetet: a politikai műveltséggel iker haterőnően közművelődésben nemcsak az összes nemzet nem gyarapodott, de az alakatlan

jövő borja a meglévő világot is elhomályosította. 1848 új aerát nyitott a nemzet életében; igen természetes, hogy a társadalomban is átmeneti korszakot alkotott: itt és ott bomlásnak indult minden létező viszony. Ily átmeneti korszakok vajdájai valamint az összes társadalomra, úgy az azt képező atomokra: minden osztályra, egyénre relatív értékű hatást, befolyást gyakorolnak, mit ugyanezek szorongódsá letelése emel abszolút becsre. Nálunk a catastrophe igen tragico lott befejezve. Tájékozatlanságában sehonnán irányt nem kapva társas életünk kényo szerint, fataliter, pusztán a gondviselés örküde álatt fejlett vagy tongett mint sorduló gyermek, ki oázolt pályájára alkalmas oktató híján van. Állapotaink ilyenén abnormitása amaz eredményt szülte, miként a társadalmi separativ irányu csoportozatok, mint a zöm elomei közös hevély által viszonylagosan nem vonzatra, alkatrészekre osztottak és így méltányolatlan maradt a hatáskör, mely különben az eszmék jötekonan kiható valósításában gyümölcsözőndött. A nagy polgárat medrében zajló eszmék árjának habgyűrtése minden egyént, osztályt véres a társalom emoz alkatrészel bármily kemény burkában legyenek a szonvtolon közönytnek, olvitázhatalan tehát a társalmi erő létezőse a áldásos hatása a közre. Míg azouban földönfutva repülni föltto kéjfolytonon levén valamint az összesített erő szoroz: úgy az iránytalan szétváltság oszt, képződésre hivatalan korunkban nemcsak a közszellem hatályosabb vívmányai nem tűnnek fel, de a téilenség parlagán nőt burján, dudva a magán, egyéni élet torén is elnyomja az életet termő veteményt. Ki a társadák mozzanatait combinativ figyelomro veszi multat jelenel összehasonlitva: érezni fogja nemcsak a bizonyos dolgokhoz, tárgyuk iránt szükséges onthuziamus lohadását, de az individualis morál lézultságát is. Individualis moral alatt nem értjük egyesek vallás orkölcsi gyakorlatát; lolkök rajta l de értjük igen is a tisztá öntudat létezését, melynél fogva a nyoglo soajtósádogok, jellem-álcza, bitorlolt becsület iránt társas köroinkben túrhotlenség érezetünk.

Nagy hibája társadalmunknak a közöny szépirodalmunk iránt. Kulacs Laczi barátunk a versek olvasását ma is haszontalan dolognak tartja, mire csak akkor szorul, ha rost vadászatra menni vagy obód után szunyadni akar. És a közöny főoka — ha részben növelési rendszerünkben is, — legfőképp két: ögkivil sajtát magunk olhanyagolásában áll minmagunk által. Nincs műérzőkünk, műértelmünk a szépirodalmi olvasmányok műbecsét fölfogni, megérteni, méltatni. Nemcsak a férfiaknál, kiknek hivatása tágosabb terü, de a nőknél is, kik tett körük képosségük góczát a szivvilágában vélik létezni, kevés fogókonyásgot, a műveltséget tovő szakértelmet találunk a szép mesterségekhez, melyeket mi a szivművészetenek nevezünk. — Hazánkban rit-

kán tapasztaltam azon érdeklődést a szép-irodalom iránt, mi ezt a hazán kívül napi szükségévé teszi mindazoknak, kik vagyoni állásuk a foglalkozásuknál fogva fölemelvék az emboriség fogalórótegebből. Ott a műveltség áll föltül a vagyonon: nálunk pedig elonkezölleg. — Hogy az elmondottak alaposságát igazoljam, utalom az olvasót, am vizsgálja meg hazánk ujból alakult polgári elemét, mely idegenekből amalgamizálódott honivá, avassa magát köreikbe: monnyí gyakorlati értelmet, józan fölfogást, irodalmi szakműveltséget, hovélyt nemzeti ügyeink iránt tapasztaland itt! — De logyunk méltányozak a Verbőczy populásából fölsarjadtott ifju nomzódok iránt is; — gunynövon hét szilvasás ripök arog és isorjűk el nyiltan, hogy ez is bir egy értékkal, mit mi korunk állapotához képest osizolatlan gyó mántnak nevezünk. Bir ugyanis a hazaszeretet buzgal-mával, hevélylyel a köz, hazai, nemzeti ügyek iránt; csakhogy ezen hevély és buzgalom — há minden hasznat nem sántitna — olyan-szerűt mint öntudat nélküli a kis gyermek lé-telének tudata. — Az ugynevezett magasabb köreinkben találunk bővebb ismereteket, alapos műveltséget — bár mindez itt gyak-ran csak „routine,” család külszin káprázata; mindezt azonban paralyásítja a cosmopoliti-cus közöny, melynek fagyán a specialis separativ irány melege kovosot olvaszi.

Körözokot vázolunk, szortecsapongó dilettantissussal érintünk oly dolgokat, — ház csak fecsegéseket írunk, melyek a föbb érdekeket képviselő hazai sajtó bármely orga-numában nyilt vitatárgyak. Csalhatlanságot nem arrogálunk: nézetünk avatottab-bak által detournirozhatók lehetnek. Csak kéblünk sugalata után tolmácsoljuk ama be-nyomásokat, melyeket az érdeklöttünk tár-gyak objectiv szemléletön érozünk. Firkánk resumé-jét eléggé kifejezendi a franciaia szó-lam tapasztalati valósulása: „ajouter sa fauto c'est la réparor.”

Do most már igazán befőradtam a tudó-ko reflexiókba; elkezdek tehát a vallott cáim szerint fecsegni mert ön meg is sokal-hatta az időt?); mert az időt használni kell: „times is money” mondja az angol; mert „la nature ne nous a rien donné de plus précieux que le temps; mais la main qui nous le donne nous le ravit au même instant” mondja a francia; és „mily ricot nyelv ez.” mondja ön.

Nem tohetok róla; — ragad a szokás mint a kollános.

Eddigöl somni természettudományi érte-kozés — pedig Svaroz Gyulával a nagy tudomány fiatal akademikusával is barátságban vagyok, ki szülfölde tudtán kívül a tudomány torén oly novozotes carriéret csinált—

*) Az ily szellemű fecsegések mellett mindig örmével töltjük az időt. Szerk.

mondom: somni természet-tudományi érte-kezés nem ingathatta meg vallásos hitemet az iránt, hogy az ember Isten teremtémsye a nom majom származók. Most azonban látva némoly bifikozok gentleman majmolását, hi-tem ingadozni kezd. Van itt a tájékon, hol ön tartózkodom, egy pár lakosismás bagaria ripök, kik nem annyira születésük, művel-tésük mint vágyaik, hiúságuk után igen szeretőnek — a hogy maguk mondják — „a magasabb körokkbe fölvótötödni.” Ezen ma-jom-omborok — vagy víszont — ilyenéne-pon conversálnak egymással: „woilen Sie mir kholbász'n und khaoszt'n geben;” „Sie gingen spazieren in der holdvilág;” — „er vorküuft seine ökör'n und bivalln” stb.

Item a szokás ragad mint a kollános. Megszűnik a jó uraknak, miként az igazi kék vér ma már, ha nem any.nyolván, hát francoziail beszől. Ezekre is el lehet mon-dani a verset, mit hajdan egy országgyűlési követ frizurájára mondtak:

„Ostoba beszéded már maga mutatja,
Hogy nem vagy egyéb mint Bristraför fajzatja.”

Cinios gorombaság, de ilyesokot elmond-hatunk „házi tárlhelyüknek.” — „wir Mäd-chen unter uns.”

BOKLYÓS PÉTER.

Nyilt posta.

K. A-nak, Rákóban: A levél ön lapunkban; a többi küldeményt pedig felhasználjuk a naptárba; kérünk többet is ilyföletet.

I. K-nak: No, no! csak ne légy olyan haragos; a körülményekkel mindig meg kell alkudni.

H-nak, Zalában: Ha késik is, el nem marad.

„Népdal.” Nagyon dőszög.

Zákányba: Tessék lapunk mult számát figyel- mel olvasni a megtalálja.

Cs. S-nak, Pesten: Már magán levelet is írunk számokra, még is késik a válass?

Mohácsra:??

„Több pécsl lakos”-nak: Tökéletesen megvöltünk róla győződve, hogy a levelet oly egyén írta, ki nem igen járta Izraelben. Béke voltunk.

B. Gy-nak: A kért könyveket utnak indítottuk; a gazd. egylet gyűlésén szöval többlet.

P-nak: A kaposvári gözmalom árjegyzékét el-küldtük ön számára; a „Falusi Gazdát” ajánljuk.

W-borobe: Kérjük ön szives válaszáat.

Több t. cz. előfizetőknek: Tessék az elmaradt számokat a kiadónál reclamálni, bérmentetten nyilt levélben.

T. Gy-nak, Sz. Fejérvárott: Kérünk majd Grao-fenbergből valamint.

B. T. K-nak: A jószág árát és egyéb feltételeket tudassa ön pontosan a szerkesztőséggel a tustént in-tózkedul fogunk.

M. L-nak: Magunk sem tudjuk bizonyosan, mi-kor távozik a székvarosból, tán ugy hat hét mulva?

B. P-nak, utasításban: A legutóbbi küldemény nagyön paprikás, de azért sorrendben adni fogjuk a többi után. Mi a számokban is kifejeshező kívánságot illeti: előbb értekezünk kell a kiadóval, mert ez öt terhel; ha csak lehet, ön az első között áll bizo-nyára. A lapokat reclamálnak azon bizonyos helyre, a pár nap alatt ott lesznek. Kérjük a minél többszöri találkozást, hogy mindig legyen valamink öntől — re-szerában.

Ü Z L E T I H I R N Ö K.

Nagy-Kanizsa, május 31. Utolsó tudósításunk óta a kedvező eső, mely irként hatott vetéseinkre, lejobb szállítá újból szemes árunkat, 10—15 krral mérőnként, mi ma jegyzünk: Buza 3 frt 30—40 kr. Rózsa 2 frt 20—30 kr. Arpa 1 frt 50—80 kr. Zab 1 frt 20—30 kr. Kukorica 2 frt 10—30 kr.

Pünkösdi évi vásárunkról nem igen kedvező írhatunk a pénzsűke miatt, ugyanis a nyers termény a fontosabb áron kelt, de nagyon kevés érkezett a vásárra.

Örvidéki gyapju 100 mássa, mázsája 16 forintért vétetott meg.

Borju bór, silány vétel mollott nagy mennyiségben lévén, párját 1 frt 80 krról adták.

Nagyobb fordulatú vásárlásokról nem írhatunk.

Kaposvár, máj. hó 26-án. Míg az üditő eső már tegnap megynék több határát megmosta, valahára 56 nap után meglátogatta székvarosunkat is. Az éjjel 1 óraker erős mennydörgés és villámlás közt, szélrohammal sebes zápor jött, mey 1/4 óráig tartott. Reggel 8 óraker ismét elkezdett csendesen esni az eső, és déli órákig hol lassan, hol záporként többször hullott — kovés szünöketek tartva. A lég egészen átváltozott (pár napja 24 fok

melegünk lévén); a remény szinét mutatják vetések, rét s mező. Bár — a mult napok csapásait tekintve — a pár órai esőre nem lehet valami nagyban ufonganunk, de annyit már is elmondhatunk, hogy az éhség és közűk-ség megynék területén elvan hártva. Buzákra, tavaszi veteményekre még jókor jött; kukorica, burgonya szinto áldást adhatnak még. Megynék több helyérel kaptunk kedvező tudósítást az esőzesekre nézve; s habár futó, de jótekonny esők voltak. Még ugart ugyan nem szánhatunk, de már is könnyebben lélezkünk. A piaczi árakra is nagyban hatott az időváltozás; az árak 40—60 kt atlyodtek

mörönkint; a búzát votték 2 frt 60—60 kron a rozset 2 ft 10—15 kron; a kukoricasát 2 fton; a zabot 1 frt 20—30 kron. Korti voteményeinkre is jókor jött az eső; némilog itt is vlagasztalva vagyunk.

(m. p.)

Bécsi pénzárffolyam május 30.

5% metaliques 71.25; nemzeti kölcsön 75.90; bankrészvények 800.— hitelintézeti részvények 1 8.60; öztlet agio 100.50; arany darabja 5.17.

Felelős szerkesztő: ROBOZ ISTVÁN.

H I R D E T É S E K.

Hungaria magyar biztosítóbank.

A Hungári magyar biztosítóbank által a helyben állírottaknál megalapított föügynöksége a nagyérdemű közönségnek ezennel felajánlja ezen hazai biztosító-intözet szolgálatait biztosítások eszközölésőre

T Ü Z K Á R O K E L L E N

és pedig minden névon nevozendő épületekre, bútorokra, gépekre, áruk- és gabnakészletekre, valamint marha, fa, szöna, szalma és más ilynemű tárgyakra megállapított, elfogadható és tájékozás végett mindenkor megtökinthető feltételek mellott.

Épületek rendszeren egy évre lesznek biztosítva, több évekrei biztosítások azonban tartalmukhoz arányosított díj-elengedésben részestülnek.

Tűzkárok, vagy a biztosított épületeken segítség alkalmával történt megrongálások, avagy mentési költségek, a káreset megalapítása után azonnal kifizöttenek. Egyáltalában ezen hazai új biztosító-intözet az általa megalapított intézvényeknél fogva, a nagyérdemű közönséget minden lehető kedvezményben részesitendi.

Az intözetnek 3,000,000 o. ó. frtöl képezett biztosítéka, a biztosító feleknok megnyugtató kézességet nyujt arra, hogy a társaság elvállalt kötelezettségeit lehető leggyorsabban teljesitendi.

Nagy-Kanizsán, 1865. évi martius havában.

A Hungaria magyar biztosítóbank Zala-, Somogy és Vasme gyék kerületei föügynöksége:

SCHERZ A. ÉS ENGLÄNDER.

112/865 (2-3)

HIRDETMEŒY. Vöber Antal és neje Ötöczöl Karolina hitelezöinek összehívása...

1610/865 (2-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1133/865 (2-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

község 153 számú telexjegyzökönyvében...

1575/865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polgári törvényszékének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1107/865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

111/1865 (3-3) Hirdetvény.

Hirsch Ignác hitelezöinek összehívása...

1107/865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1107/865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1059/865 (2-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1057/1865 (1-3) Hirdetvény.

Gyulai GÁI PÁL hitelezöinek összehívása...

1107/865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1189/1865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1189/1865 (3-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1170/85 (1-3) HIRDETMEŒY.

Havorka József hitelezöinek összehívása...

12012/865 (1-3) ARVERÉSI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényesökének, mint telexkönyvi hatóságának részéről közhírré tétetik...

1837/1865 (1-3) HIRDETMEŒY.

Draskovich Károly hitelezöinek összehívása...

Allerneueste Grosse Geldverlosung von 2 MILLIONEN 677,250 MARK. in welcher nur Gewinnste gezogen werden, garantirt von der Staats-Regierung.

Arverési hirdetés. Méltóságos gróf Jankovics Gyula daruvári javak intézöségétöl ezennel közhírré tétetik...

Fogorvosi jelentés. Miután útutazásunkban rövid ideig itten szándékozva tartózkodni, figyelmeztetjük a t. ez. közönséget...

Slavoniában a DARUVÁRI FÜRDÖ május 10-én megnyitott. Ezen vasas 30-37° R. hővizok rég ismert udvös gyógyhatással bírnak...

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.
A somogymegyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen a lap legalább egy ivon januar hó 1-től kezdve minden hó 1-én 10-én és 20-án. — Előfizetési ár postán széküldéssel és helyben házhoz hordva egész évre 5 frt.; félévre 3 frt. Negyed évre 1 frt 70 kr — Minden előfizető a tulajdonos kölcsön könyvtárát az addigi fennálló feltételek mellett fel a ron használhatja. — Nyilvtér egy Petit sorért 10 kr. — Hirdetők hat hasábos Petit sorért 1-or 7 kr, 2-or 6 kr. és minden további beiktatásért 5 kr. a bélyegdíjért 30 kr. fizetendő. A beiktatási díj s a lap kezelését illető minden tárgy a kiadó hivatalhoz Nagy-Kanizsára; a lap szellemi tartalmát illető közlemények pedig, úgy minden levelek bérmentve a szerkesztőséghez küldendők Kaposvárra.

Előfizetési felhívás!

Közeledvén jul. 1-je, tisztelet és bizalommal kérjük fel azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetési ideje lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Általában felkérjük lapunk támogatására az irodalom és ügy barátait.

A szerkesztőség.

Somogymegyei gazd. egyesületi f. évi május hava 30-kán igazgató választmányi, 31-én pedig nagy gyűlést tartván, itt közöljük az ülés jegyzőkönyvét, az elnöki jelentéssel együtt:

A somogyi gazd. egyesület igazgató választmányi 1865-diki május 30-dikán Kaposvárott tartott tanácskozási jegyzőkönyve.

Jelenlevők Jankovich László, Paizs Boldizsár, Bittó István, Somsich Lőrincz, gróf Somsich Imre, Baán Gáspár s többen.

Jankovich László elnök a választmányi tanácskozásban megjelenteket üdvözölvén, bemutatja s maga a megye főispánja levelét, melylyel az egyesület kitűzött gyűlése engedélyeztetik. Ezután

1-or. A múlt mart. 27-kén Marozaliban tartott tanácskozási jegyzőkönyv felolvasatván: hiteltelített.

2-or. Olvasatik a multkorli ülésben a nmgü. helytartó tanács levele folytán — a kszthelyi gazdas. tanintézetre e megyében felajánlt alapítványok rendbeszédésére megbízott küldöttség véleménye %- alatt

3-or. Az egyesület ig. választmányi sajnálatát fejezi ki, hogy ezen alapítvány kérdése még most sem volt egészen tisztába hozható. Midőn ez okból a küldöttséget a még továbbra tervezőkkel újabb megbízni; felkéri tisztelet elnökét, hogy midőn most előlegezen a nmgü. helytartó tanácsossal a tökéletességét közlendé, egyttal a társulatnak azon határozatát is kifejezze, hogy az általa gyűjtött alapítványok kezelését, biztosítását, a kamatok beszedését, s a kitűzött célra leendő pontos kiszámítását az egyesület saját joga és kötelessége gyanánt tekinti.

4-or. A szoros értelemben vett társulati alapítványra nézve pedig az elnök és a pénztárnok utasítatnak, hogy a társulat szükségleteit számbavéve, az alapítványnyal egyenértékű 2000 ftól szóló földtehermentesítési kötvényt mielőbb vegyék meg, s a végből, ha kell a kiállítási pénztárból is kölcsönt vegyenek.

5-or. Az országos magyar gazd. egyesület folyó év június hó elején tartandó részletes kiállítására egyesületünket már előbb meghíván:

6-or. Az ig. választmány az összes egyesület becsos figyelmét egy küldöttséggel viszonozza, a küldöttségi tagok kinövésére a holnapi közgyűlést kérvén fel.

7-or. Hevesmegyei gazd. egyesület által a belga bank működése felett nyilvánított aggodalmak megvizsgálására kiküldött statisztikai osztály benyújtja véleményét:

8-or. Az igazg. választmány osztván a megbízott szakosztály tárgyalagos bírálatát a

Jelentést felolvasás s határozat hozatal végett a nagy gyűlésre áttesszi.

9-or. Újból tagokul ajánlatnak Hofner János, Jankovich Aladár, ifju Somsich Imre, gróf Somsich Pongrácz, Gaál Lőrincz, Festetics Pál, gróf Festetics Andor, gróf Inkey István, Kail Rezső, Kund Béla.

A holnapi közgyűlésre elfogadásra ajánlatnak.

10-or. Pénztárnok beadja a mult 1864. évről szóló számadását egyttal jelentését, mely szerint a jelenlegi pénztári állapot 2314 frt. 85 kr. és 20 arany.

A számadás vizsgálat véget gróf Somsich Imre, Csépn József és Vaediunyoi Béla uraknak kiadatik.

A pénztárállapot tudomásul vétetik.

11-or. A folyó évi költségvetés következőleg állapítatik meg:

1. Titkári fizetés és iroda	400 frt.
2. Hivatalos közlöny	100 "
3. Évenkénti szántás versenyre	108 "
4. Kertészeti verseny-díj	200 "
6. Folyó iratok, könyvek s egyéb	150 "
	<hr/>
	Összesen 958 "
	azaz kilencszáz ötvennyolc frt.

12-or. Meghagyatik a titkárnak, hogy a közgyűlésre a f. é. mart. 27. és máj 30-án tartott ig. választmányának megerősítendő végzéseit a holnapi gyűlésre jelentés alakjában adja be.

Ezzel a tanácskozás oloszlott.

Kozma Sándor, titkár.

A somogyi gazd. egyesület f. é. május 31-én Kaposvárott tartott tavaszi nagygyűlésének

Jegyzőkönyve.

Jelenvoltak Jankovich László elnök, Baán Gáspár pénztárnok, Paizs Boldizsár, Somsich Imre gróf, Csépn József, Igmándy Benedek, Kacsovich Ignác, Kund Vince, Tevely Elek, Komesz György, esperes; főt. Dornay István, Folly József — és többen.

Jankovich László elnök a közgyűlésre számosan megjelenteket üdvözölvén, a hatósági engedély felmutatása után a tanácskozást megnyitandó elnöki évi jelentését nyujta be.

1-or. Mely jelentés felolvasatván, így hangzik:

Elnöki jelentés a somogyi gazdasági egyesülethez 1865. máj. 31-én.

Tisztelet Egyesület! Ismét egy év mult el, mióta tavaszi ülésünket itt megtartottuk; s nekem újra az a teendőm, hogy mint eszélt egy évvel most is egy pillantást vetek a lefolyt év mozzanataira s figyelembe ajánlom önöknek a jövőt.

Az elmúlt évben gazdasági egyesületünk azon tervre kivitelében melyet a tavalyi közgyűlés egy Kaposvárott tartandó gyümölcs és termény, kiállításához csatolt; az kedvezőlen időjárás által akadályozva lett.

Az igazg. választmány, s az ésszi gyűlés ezen hiányt pótlandó, egy oly versenyt rendelt el, mely a magány kertészetre okvetlen kedvező befolyással leendő.

Az eszmé mely már programszerűleg elfogadva s közzétetve is lön — asszal, hogy a nemos gyümölcs termelését a nép közt elmozdítja nem csak a kertészetet emeli, de emeli a nép erkölcsi érzetét is.

Másik nevezetesebb lépést a statisztikai osztály tette. Ez abból áll, — hogy a nevezett

szakarra kötelezi tagjait, hogy időnként bizonyos helyek gazdasági jelenrajaát közöljék el:

E szerint már kész mint egy 40 helység statisztikája; s ha ez így folytatódik, 3 év alatt oly adatok lesznek kezünk közt melyek egy országos gazdasági statisztika, vagy egy megyei nagyobb mértű monographiába megbecsülhetlen anyagot szolgáltatand.

A többi szakosztályok közül a földészeti folytatja rendszeresen évenkénti próba szántásait; mely a nép emelkedő részvétele mellett lehetetlen, hogy azon lassu, de folytonos nagy haladás melyet az összes gazdasági átalakulásában kell hogy tegyen — elősegítse.

Egyéb nevezetesebb mozzanatot fájdalom ez időben sem jelezhetünk. Kétségtelen uraim, hogy működésünk lassu, sok tekintetben pangó és csüggedett.

Nem tudom azon körülmény, hogy közlünk országosztore mindentit hasonló az eset, vigasság legyen-e vagy ellenkezőleg aggasztó.

Magunk igazolásul mi, mint a társulat közegei — csak annyit mondhatunk, hogy ott hol az egyes tagok részvétele, alkotókedvessége s lellemi közreműködése, nem járul az ügyhez — ott az ilyenmű társulatot a közegek jó szándéka fent nem tarthatja.

Egyéb iránt mondtuk, hogy a tételenség s apathiajelensége általános; tehát az időnek sem lehet részletesnek lennie. Eppen ezért most, küszöbön egy jobb reményekkel teljes időnek higyük azt is, hogy nemsokára eljön azon kor, melyben gazdasági egyesületünk — nem lesz hiányában képzett egyszerű gazdáknak gyakorlati embereknek, pártoló hatóságnak, kedvező anyagi viszonyoknak szóval mindazon feltételeknek, melyek az általános vagy részletes felvirágzásnak mulhatlan szükségesek.

Jankovich László.

Az egyetértő helyesléssel fogadtatt.

2-or. Olvasa a titkár az egyesület ig. választmányának folyó év mártius 27. és május 30. tartott tanácskozási jegyzőkönyveit s jelentés alakban öszo foglalt határozatait, melyeket elfogadás végett a gyűlés elé tresszta a választmány.

3-or. A kszthelyi országos gazdasági tanoda alapítványára vonatkozólag

A választmány véleménye helyesletetik: s a társulati alapítványra szükségessé üsszeg utalványoztatik

4-or. Az országos gazdasági egyesület által f. é. június hó elején tartandó kiállításra egy küldöttség nevezése hozatván javaslatba

az egyesület a javaslatot elfogadja, s küldöttséget 3 belga Jankovich László ur vagy ennek akadályoztatása esetére Festetics Ágoston gróf vezetés alatt Zichy János gróf, Kacsovich Ignác, Széchenyi Gyula gróf, Zichy Antal, Kacsovich Sándor, Boronkay Károly urakat kinovezi.

Ezen küldöttség megbizatik, hogy azon esetre, ha a Felségo ez alkalommal igérete szerint, hazánkat s ennek fővárosát legmagasabb jelenlétével szoro eséltetné; akkor a nevezettek mint megbízottak csatlakozzanak azon küldöttséghez mely urunk királyunknak ez országban megjelenését mint egy jobb jövőre legelső zálogot a haza nevében nyujtott hódolattal vizsonozandja.

5-or. A kszthelyi vinczellérképezde megszüntetve állását s ezzel ezzel egy egész év keresetét vesztett Jagócsi Péterffy József ur segélyezésére vonatkozólag.

A nagygyűlés helyesli az ig. választmány eljárását s a nevezett képezde s ezzel az országos tanodának Kcs thelyin leendő felállítás körül tagadhatatlanul sokat fáradozott Péterffy József urnak a 200 frt utalványoztatik.

6-or. A statisztikai osztálynak a hevesi gazdasági egyesület felhívása folytán a belga földhittel és iparbank működése feletti jelentése felolvasatván:

A somogyi gazdasági egyesület az általa utoljában már megyénkben is felállított banque de crédit foncier et industriel működését figyelemmel kísérvén, sajnosan győződött meg a felől, hogy a nevezett intézet az ellene támadt bizalmatlanságra, panaszokra, eljárásával önmaga nyujtott ürügyot és okot. A somogyi gazdasági egyesület alapos utánjárás és bírálat után teszi jegyzőkönyve azon kijelentését, hogy a bank azon várakozásnak, melyel megjelenése o hazában üdvözöltetett, épen nem felelt meg; s a pénz, melyet imigyon befektetett — üdvös beruházásnak, hasznos idegen tőkének — soha sem lesz tekinthető.

7-or. Az igazg. választmány által ez év folyamában felvott tagok névsorint:

Balog Imre, Bárány Dénes, Csorha Viktor és Hefner János, Jankovich Aladár, ifju Somsich Imre gróf, Somsich Pongrácz gróf, Gaál Lőrincz, gróf Festetics Pál, gróf Festetics Andor, Inkey István, Kail Rezső, Kund Béla rendszeres tagokul elfogadtatnak.

8-or. A földészeti szakosztály elnökének az ez idej szántásversenyekről tett jelentés felolvasatván:

Örömmel értesült az egyesület arról, hogy az idej három különböző helyen tartott ilyenmű versenyeknél a földnép növekedő érdekekkel jelentkezik. Midőn a sikerért földészeti szak elnökének s az egész osztálynak köszönetét fejezi ki a társulat, egyszerűsámban azon eljáratását, is kifejeli, hogy ezen nagy horderejű versenyek a jövőre is minél szélesebbben rendezteszenek.

9-or. A jelen évben mutatkozó rendkívüli aratás az aratás rossz eredményét máris sajnos sejteti, hogy a notaláni szükségesei helyeslései felett a társulat magát tájékoztasson:

tiszteletteljesen lésson megkeresendő a megye hatósága, hogy a hosszú beéreközendő aratási tabellák egy példányát a társulattal annak idejében közöltesson.

10-or. Olvasatott Békés megye gazdasági egyesületének az alatt a fiunei vasút irányzata, s a szabad kereskedelem értelmében felhívása.

A somogyi gazd. egyesület a közleményt köszönettel veszi s is abban foglalt elveket helyesli.

11-or. Indítványoztatott, a derék Baán Gáspár által, hogy a gazdasági egyesület vegye tekintetbe azon tüneményt, mely szerint különösen a Balatonban — a vizi rendőrség teljes hiányában s minden észszerűséggel ellentétben üszöt halászat folytán, a haleny nyiség évenként csokélyebb lesz, még pedig oly mérvben, mely a birtokokra s a halászatból élő szegényebb népre könnyen komoly csapással válhatik

Az egyesület az indítvány fontosságát egészen méltányolja, de miután a nagyon mélyen gyökerezott bajnak csak nagyobb eszközökkel lehetne elejét venni, az ilyenekkel pedig az egyesület rendelkezni nem bír; nem tehát egyesület, mint hogy az ügyet egyszerűságra s elméleti kérdések tekintetéről az országos gazdasági egyesületnek — a rendőrségi szempontból pedig a megye hatóság utján a nmgü. helytartó tanács figyelmében ajánlaja; Zala és Veszprém egyesületeit pedig hasonló lépésre bizalmasan folkörje.

Használóg az egyesület a mezőket pusztító s iszonyuan meghonosult rovarok és férgek legtermészetesebb írtása szempontjából megkeresde a megyehatóságot azon kérésrel, hogy az embernek

és kulturának kellemes és hasznos éneklő madarak oktatásán pusztítását s ezzel a gyermek kedélyét csak vadító hiadárászatok a túlo kitöltő módon el-lonozza s oltítja.

8. or A statistikai oszt. elnöke több statitkai munka beérkeztét nevezetesen J. Borény, Gamás, Fajsz és Vámos leírásait bemutatja.

Tudomásul szolgál; egyúttal bajgyek- totnok az újabb ajánlások, úgy mint Gaál Gusztáv, Bistú; Lengyel Károly, Toponár; Vajda Pongrácz, Böbönye; Hon- oca, Gálosfa; Folly József, Boldogasz- szonyfa, Hefner József, Gyöngyös és Udvaryhely, gróf Schomssich József Ho- tes, Ujlak. Bittó István Dr. fok, Turbók Markócz, Nagy Lejos Szerdahely. Ko- nár Lajos Magyar Állam, Krúdy György Csörtői uradalom. Komosz György Fü- red, Juta. Tövely Elyk Karádi ura- dalom leírására.

9. A pénztár állapota, s hátrálék kimuta- tása úgy az évi költségvetés.

Az egyesület pénztárának állapotát tudomásul veszi.

A hátrálék évenkénti emelkedése ar- ról győzi meg a társulatot, hogy az ed- digi ismételt kimételes felhívások ezé- ra az esetben nem vezetnek, épen azért meghagyatik a társulat illóto hivatá- gának, hogy egy itóladó s a napi lapok- ban tett felhívás után — a nem fizető- ket a legközelebbi úzi nagy gyűlésre megnevezzék, hogy azok ellen haladék nélkül a bopertés elronddoltassék. A költségvetés helyeseltetik s az 958 forintban elfogadtatik s utalványoztatik.

Több tárgya a nagy gyűlésnek, nem lévén miután a jegyzőkönyv hitlesítetése miatt. Komosz György a Tövely Elyk kinovoztottok volna, az elnök szives ádvözlöte után az ülés oloszlott.

KOZMA SÁNDOR
titkár.

Boraink érdekében.

II.

Magyarország tehát, — így folytatja a „Pester Lloyd” — miután geo- gra- phiai helyzeténél fogva, silány vagy csakély borjával Franciaországgal nem versenyezhet, annál inkább oda van utalva, hogy ezek helyett jeles és kü- zéphinom borokat termeljen oly meny- nyiségben, mennyit környülményei közt termelnie csak lehetséges.

Kévs terménya van a növényi vilá- gnak, mely müvelés által a nemesítést nek olymagos fokára lenne képes min- a bor. — A német bortermelés, mely annyi éghajlati nehézségekkel küzd, e- tokintethen igen tanúságos példát elő- titnk; de a sokkal kedvezőbb körülmé- nyek közt működő francia borászat is elég bizonyosságn annak, miként a ter- melők értelmisége határozó befolyást gyakorol a borok minőségére; — úgy hogy a girondei borok osztályzatai, a termelők állása vagy inkább értelmi- sége szerint neveztetiek el, ugyanis:

Palota boroknak (Chateaux) ne- vezik a legkiválóbb jeleseket.

Polgári felsőbbnek (bourgeois supérieures); a jobbféle finomat

Polgári közönségének (bour- geois ordinaires) a közép finomat.

Kis vagy paraszti boroknak (vins petits, vins paysans) nevezik a csakély és silány borokat.

A francia parasztlak, a kiknek ke- zei közt van a szőlőbirtoknak legna- gyobb része — a mi szőlőbirtokosain- kat so istalános müveltségben, so külön- sen szőlőművelésben neni haladják meg, úgy hogy Burgund vidékét kivéve, hül- ban keresnénk paraszti szőlőt Francia- országban, melyek oly értelemmel, szor- galommal és gondnal yolmínak müvelve, mint a mi, akár budaörsi, órási sváb, akár budai, tétényi, biai és szent endrei német, magyar és szerb szőlészeink rendszeren dolgoznak.

A budai hegyekben és annak felső és alsó szomszédágában a szőlőművelés, — mint ezt külföldi szakemberek is élis- merik — elég magas fokán áll; de an- nál rajnosabb, hogy szőlőültetvényeink nem és faj tekintetében — kévs kivé- tellel — elhibáztunk, sehöl so találunk fajszerint elkülönözött rendszer ültetvé-

nyeket; — jó, rossz, fehér, fekete, késői korai, össze vissza keverve plántáltat- nak. — Ezen hibát Magyarországon majd mindenütt, még leghíresebb szőlő- hegyeinkben is egyiránt feltaláljuk, es ezen hibában találjuk fel leginkább an- nak okát, hogy legjobb fekvésű szőlő- inkben, legszorgalmasabb és szakavatott müvelés mellett is csak közöpszerű és kévs értékl borokat szürihetünk, holott rendszer időjárással Magyarországnak je- lesebb hegyein a legkiválóbb — nagy- gyobbrészét jófekvésű több szőlőinkben pedig jó finom borokat lehetne mindig előállítani.

A fajtós körtész, bármint kedvező földbe és fekvésbe ültetessék, mindig csak fajtós körtész teremt, épen így a rossz szőlőtöről bár hol álljon is ez, csakis rossz szőlőtöröket szedhetni, s ezekből csak rossz bor lehet szedni.

Magyarországon majd mindenütt ke- vort ültetvények dívatoznak, mely kü- rttlmény a borok minőségére igen káro- san hat!

Azon 20—50 féle fajok — melyeket szőlőinkbe keverve ültettünk — majd mindegyike külön korszakban érik — a Magdolna s Jakab szőlő augusztusban — a Góhér vagy Bajor szeptember ele- jén, a mézes felér szeptember közepén, már teljesen megérték; midőn a Dinka neműk, kadarkák, szárfelér stb. okto- ber közepére fejlődhetnek csak a teljes- ségnek azon fokára, melyet a jó bor elő- állítására okvetlen bevárni kell.

Ily különbség mellett, mi még is mind ezen fajokat, egyszerre szedjük, egy kúdba tapossuk, egy hordóba szürjük!

Hogy lehete ebből azután jeles jó finom bor? — midőn az éretlent az érettel, a rothadt szőlőt az egészséges- sel össze muszolván, ezeket amazok által sz ksegképen megrontjuk.

E bajon pedig mindaddig segíteni nem lehet, még a fajoknak kevert ün- tését meg nem szüntetjük; mert elnézve a fontebbi abnormitástól, ily ültetvények- ből már csak azért sa lehet kitűnő finom bort előállítani; mert 20—50 féle szőlő- lőből állandó jellemű, nemes zamatu, sa- ját illatu, egyenlő bort csinálni lehetet- len; mert egyik évben az egyik, másik évben a másik faj diszlik inkább, és ezért ugyan azon hegynek terménye is szükségképen évenként változik a sze- rint, a mint az egyik vagy másik fajnak van hővebb vagy csakélyebb termékeny- sége. —

Tehát válogassunk meg vidétünknek egynehány legjelesebb fajtát, s azokat külön ültessük, miveljük és szürjük, hogy kitűnő jeles, legvalább, finom jó bo- rokat termelhesünk.

Jegyezze fel ezen második figyelmet érdemlő gyakorlati tanúságot.

SOMSSICH PÁL.

Nagy-Kanizsa június 9 én.

Az országban általános a legnagyobb érde- keltség Ó Felsége legmagasb látogatásairánt. Egy szebb jövő zálogaként ohajlja látni az or- szág o látogatását; ohajlja, hogy e látogatás alkalmul szolgáljon arra nézve, miszerint a haza a rendezetlen és tospedő állapot terhei alól kivételven, alkotmányos jogaita s onnek képesében haladási önálló tövekénységé ü- vényeibe visszaállítsassék. Azért fogva is oly nagy az érdekelttség a legmagasb látog- atás minden mozzanata iránt. Ez okból mi is szözlünk a t. olvasó közönséget a következő történetekről tudósítani.

Ó Felsége látogatása Buda-Pest n.

A pesti pályaudvaron 9 óra 10 percz volt, mikor az udvari külön vonat oda berohogott. Ó Felségét kiszállásakor Neuwirth stb., a helyi főparancsnok fogadá, egy tisztelő századdal, melynek zönekara az osztrák nép- hymnut játszta. A sorozomlő után az ellép- tetés következett, s Ó Felsége, ki magyar tábornoki kalpagot visált fején, a jelenlevők éljenzése közt halos fogatu udvari kocsi- ba ült, és Budára hajtatott.

Az uton kétfelől fiu és leány iskolák, tes- tületek, czémek képeztek sorfalat, s mögöttök nagy számmal jelent meg a népség. Az ab-

lakok, melyeket díszes közönség foglalt el, lobogókkal és zászlókkal valának díszítve. A kitűzött vonalon elvonultában Aljenzessel üdvözölő a nép Ó Felségét, a nagy tömegben kísérte át Budára, hol a várpalotában, meg- érkezte után, a torvajzban közölt sor sze- rint, a testületek, hatóságok, főpapság, kato- nai főtisztekar jölehtek meg hódoló olfog- adásra.

A testületeket és hatóságokat Magyaror- szág hboros hgyimása vezető, következő szónoklattal üdvözölvén Ó Felségét:

Felséges Császár s Apostoli király,
Legkegyelmesebb Urunk!

Legmolyebb s őszinte hódolatos szeretet- őrzelmel határtalan öröme lelkesítnek bon- núnket, midőn ok kir. Felségédnek (Apostoli szentséges szövélyét) borulva üdvözölni boldogok vagyunk.

Valamint miután, úgy Felségédnek o mostani legmagasabb megjelenése is hazánk- ban roánk nézve üdvözlő jelenet, a rományo- ink közelő teljesedésének biztosítéka. Miért is Felségédnek irántunk folytonos szeretete, s malasztos terézett kegyelmeinek nagy volta örök hála, s törholon ragaszkodásra felhív, és kötoles.

Miért is eskedünk Felségédnek, miszerint kegyes legyen hinni, hogy o torjedelmes ha- zának valamennyi fiait Felségéd trónja iránti hűségükét s vezédelmökkel sonygtösző vi- harok közepette is kimutatni nemcsak, de őseink amh szózatát is; „Moriamur pro Rege nostro” tettel bobizonyítani készek.

Kérjük is naponta a minden jónak adóját; hogy az ő mindenható karja oltalmazza Fel- ségedet, és a mi boldog szunkra ezölő tö- rekvésőt malaszt, s a óhajtott ered- ményel koronázza.

Hódoló tiszteletünket mely alázattal lábai- hoz letévén, óhajtjuk, hogy Felségéd népoknek áldásni közt boldogul és sokáig éljen!

Ó Felsége ezen üdvözlötrö következőleg válaszolt:

Örömmel üdvözölöm királyi Elődeim és hajlékában kedvelt Magyarorszá- gom ennyi hű fiait, a kedvesen fogadom azon hódolatot, melyet Eminentiád mind- nyájuk névében kijelentet.

Valamint mindenkör, úgy jelenleg is elhatározott akaratom, magyar koronám népeit minden tekintetben a lehetőségig kielégíteni s ama bizalom, mellyel Önök o végből személyemhez odúnak, kezeskedik arról, hogy Önök atyjai szá- n- d ékaimat helyeken fellezjék s annak folytán mindnyájan s mény- teljes jövőnek nézhet s éreje.

A legfrövidebb időn máris meg- nyitandom az országnak a a tórt, hol egyrészt annak törvényes kép- viselőitől a lakosság igazságos óhajta- sairól értesülhetek; másrészt pedig azon kívánásáim, melyektől a birodalom hatalmi állás feletoleztetik, jogon mérlegnyatra találhatnak; hogy ekkép a kölesönös jogok és kötelmek kellő figyelembe vételével, mint szintén a közbejött visz- yok helyes felismer- résével közeledjek azon czél felé, melyre mindnyájan törekszünk, s mely egész birodalmam jólétét s megzilárdi- tását biztosítani képes, — nemcsak, de mivel kölesönös bizalom alapul, két- ségenkívül biztosítani fogja is.

Kettős örömmel fogok azután ismét Önök körében megjeleni, hogy ama ünnepeles alkalmkor, melyre a meny- nyei gondviselés Eminentiád életét tartsa meg, — megazentésithessem azt, mi már jelenleg is honatyai óhajtásaim egyik főözöljő képezi.

(Mindem szakassal lelkesedés és él- jenzés.)

Délután pontban 1 órakor császár Ó Fel- sége köztös fogatu fedett udvari kocsi- n- gíg haladva a királyutozán a lobogókkal és a bejárton lombfüzerekkel díszített városi- geti sőtányon, megérkezett a gazdasági egye- sület helyiségébe.

Az idő, mely 11 órakor esőssé vált, okkorra feltisztult, és szép napfény kedvezett a szemlének.

A kiállítás bejárásánl Festetics György gr. fogadta Ó Felségét a gazdasági egyesület igazgatósága és választmánya élén, s a bejá- raton belé. föllállított szor alá vezető, hol következő beszéddel üvözle:

Felséges Császár és Apostoli Király,
Legkegyelmesebb Uram!

Nem létezik ország a müvelt világon, mely földművelés felvirágzását rendkívül fon- tosnak nem tartaná.

Még azon államok is, a melyekben a gyáripáros kereskedelem tulnyomók, mindent megtozának a földművelés ömölésére, mert még vannak gyözüdő, hogy ez egyik leglé- nyegesebb tönyözője az államalap orejének.

Höl a földművelés folytonos hanyatlásnak indul, ott az Államnak is rövid idő mülván roskadozni kell.

De alig van ország, hol a földművelés na- gyobb fontossággal bírna mind egyesekre, mind az Államra nézve, mint épen hazánkban. Mi helyeztünk és viszonyainknál fogva az ipar és munkásság azon egy ágára vagyunk leginkább szoritva. Népünk legnagyobb része földműveléssel és az ezzel közvetlen kapcsolatban álló iparágakkal foglalkozdik. Ez adja kenyerét, ez teremtí elő azon orst, a mely nélkül az Állam sem nem állhatna, s egyoldól ez adhatja kedvező viszonyok között jólétét. Magyarországot a földművelés ha- nyatlása nemcsak gyöngitné, hanem majd mindenétől megfosztaná. E fontos tekintetek bírtak minket, a hazának egyszerű polgárait arra, hogy egyesüdjünk a gazdaságot minden ágának töltök kitöltő ömölésére.

A tört, hol földművelő néplünk müködhetik, megadta Isten tágas termékeny rónánkban, halmain s és erdős bérceinkben.

De midőn más gazdagabb népok elősegítve gyár iparuk, olesőbb töké által és kifajlettobb értelmiséggel, kévsőbb termékeny légen is nagy oredményt idöztök elő, s minket a gaz- dászatban túlszárnyaltak, nekük sem volt szabad elmaradnunk.

Termékeny tör és munka nem valának elegendők arra, hogy másokkal versenyez- hessünk. Egyesültünk tehát, és igyekettünk összegyűjteni hazánk gazdasági értelmiség- gét, hogy egyesültevel közromüködhesünk, tanuljunk egymástól, tanuljunk a külföldtől és az értelmiséget, azon szellemi kinoset, mely egyedül képes életet és értéket adni az anyagnak és munkának, hazánkban is ter- jeshessék. Nehéz idők, nyomasztó körül- mények és a soranak ismételt csapásai sok- ban gátolták iparkodásunk sikerét, mely ha nem felett is meg óhajtásainknak, s talán reményeinknek som, elegendő mégis arra: hogy no csüggedjünk s tótlentül no várjunk mindent egyedül a soranak kedvezéséből. De valamint a nemzet a legnehezebb időkben is Fejedelmétől várta és reménylette bajainak orvoslását, úgy a mi egyesültünk is Felsé- gednek pártfogását tekintí legfőbb támas- zátunk.

Engedje Felségéd, hogy azon legmagasb kegyelmet, mellyel hódoló és tiszteletteljes körönléket meghallgatva, minközt azonoslyos jelenlétével szerencsételni méltóztatott, úgy tekinthessük, mint zálogát legmagasabb párt- fogásának s mint biztosítékát annak, hogy földművelésünket Felségéd is a haza legna- gyobb kinosónak tekinti s engedni soha sem fogja, hogy annak felvirágzásá más pillan- natnyi érdekek s tekintetek miatt feláldoz- tassék. Midőn tehát o szerény és csakély- tetí jödelmt kiállított, mely a jelen nyomasztó körülmények közt torjedelmesebb nem lehetett, Felségédnek hódoló tisztelettel be- mutatjuk, hui bizalommal kérjük, fogadja legmolyebb hálanak kegyelme megjelölés- séert. A Mindenható Isten áldja és erősítse Felségédet hazánk javára teendő minden lépéseiben!

Mire Ó. ca. kir. Apostoli Felsége magas és érthető hangon méltóztatott leg- kegyelmesebben következőleg válaszolni:

Teljesen méltánlom azon hazafias törekvést, melylyel az egylet az ország gazdasági s azzal összeköttetésben álló iparok emelését előmozdítani igyekezik.

Azon fontosság, melylyel a polgári tövekénység ezen ága a társadalom jó- létének felvirágztatására, s ez által az általános megelégedés előidézésére bír, — nem körtülte el eddigelé som fejedelmi gondjaimat.

Valamint tehát örömmel fogadtam az egylet meghívását, úgy megelégedéssel gyözüdőmi meg most azon érdekeltsegről, melylyel az általa rendezett kiállítás, — mit ezenel megszempléndő vagyok — az ország minden osztályu lakossága részéről kísértetik.

Haladjanak Önök tovább is a kitűzött fontos czél felé, s legyönök meggyözüdő jóakaratomról s azon őszinte atyai szándékáról, melylyel o szép haza, vala- mint különösen az egylet érdekeinek előmozdítása iránt viseltetem, — s iszem, hogy a kedvező eredmény, mire a Min- denható áldását kérem, künaradni bizo- nyára nem fog.

Ezután az egyesítő néke gyönként bemutatván az egylet alelnökét, Lónyay Gáborót, Körmöcz Mikos Lászlót, volók, vala- mint a táborban Klauzál Áll. b. Eötvös, Doák, Somssich Pál és Czizlari János gróffal hosszabb ideig társalgott.

Melynek végeztével körutat tett a kiállításban. Megszemlélte az állatokat, gépeket, melyek működésben valának, részletek iránt kérdőszókat tett a kiállításról, az állatoknál a fellépő jószágokról, és több ponton elismerést nyújtott. A gépek közt felállított Fanda és társai féltalpasnyomó izléssel kiállított következő nyomtatványt vont le az általa szót a jelenlevők közt:

"Az ország, mely négy évtől halgat, megszólal ismét, s mint a beszélő kezdő gyermek, Felsőédetől a tengerig, atyjánévát osztja ki. Itt a szótalan fák, a néma birkok, a természeti, emberi kéz és gazdagság művei, mint résztvevői kívánnak az örömben, melyben viszhangozzák:

Éljen a Király! a Haza atyjaj!

A romány, mely ajkainkat megnyitotta, nazzal a bizalommal tölti bű szívének, hogy ez örvendős nap emléke. A harminchárom megvalósuló mely nyomokkal kezd jölni."

Ezután a kiállításból átment gyalog a jó távollevő Cséry-féltalpasnyomó, s innen 1/2 8-kor visszaindult Budapestre.

A kiállítás mulatása alatt a jelenlevő nagy számban közönség, a Flgót a megszívőlyosabbon üdvözölte s a Flgo megjelenése általában a legjobb benyomást hagyta maga után.

A gazdasági kiállítás megtekintéséből a Felsőge a hosszú utazásokról újra ellépött nép ozrolnek örömiállításai közt a budai várpalotába visszaterítvén, következett a királyi ebéd. Mintegy nyolcvan volt a szerencsések moghivadni az egyházi s világi főméltóságok s a hatóságok főnökei kivül a Flgo asztalához, közöttük k. helytartó gr. Pálffy Mór, a bíbornok hg. primás, hg. Lichtenstein főhadparancsnok, gr. Török Ballant országbírói helyettes, Lonovics József bírók, gr. Andrássy György, Lipovniczky hétszemélyes, gr. Barkóczy János őrcsiák, hg. Eszterházy Miklós, Lévy Sándor püspök, dr. Schopper egyetemi rector, a városi két főpolgármester, több főispán s még számos egyházi, polgári s katonai tekintélyek. Asztal felett egy katonai zenekar s a Flgo kívánataira egyik jeles magyar népzeneifarság mulattatá a magas vendégi kör.

Ebéd alatt a tőstérfűvárosok minden osztályu lakossága a várak közelébe sorogott, hogy a Felsőédet a regattához elindulákor ismét legalább néhány perczeró színűl színre láthassa; a Felsőge azonban a várak kertjén át gyalog votta kíséretével útját, s lent a hídnaí hajóra szállt. Mindenfelől ropant néptömme sorogott elő, s midőn a Flgo a "Rudolf koronaherceg" nevű viselő főhajtó fedélzetén megjelent, a regattáról kiindult gőzösöket, s a főváros partjait ellepett nagyszámú ember tömeg, melyből még a házak tetejére is jutott, parthosszant sorulásként terjedő riadó éljenekkel üdvözöl. Ezen ropant omborsorok, az új paloták és kikötők, a lobogódás és a tisztán kiderült ég, mely szép mennyezetét voná az énekpályák jelene, magaslat látványt nyújtott. A hat számba terjedő vöröny bevezetésén, a gőzhajtók zeneszóval a margitszigeti nagy csónokda-ünnepélyre indultak. A Flgo hajója az új közeletpartnál s a csónokdánaí állomásokat tartott, hol a hajóval párhuzamosan felsőhöz húzó néptömme mindenütt riadó éljenekkel jelölő útját.

Fél kilenc órakor megkezdődött a tőstérfűvárosok kivilágítása, melyot Budapest lakossága elnyomhatlan örömmézetében látványt, bár a környező Felsőge annak elhagyatásá t világgal osnajtá.

VIDÉKI TUDOSÍTÁS.

Szigeth, május utolsóján 1865.

Tisztelet szerkesztő ur! Nem tudom, voltak-e szerencsésök utolsó leveleimnek során, becses lapjának hasábjain helyet találhatni, nem tudom, mert itt legjelentékenyebb napi lapjainkkal is alig találkozom, annál kevésbé pedig egy külmegyei lappal. Azon reményben azonban, hogy a sorok helyt állottak, vagyok oly bátor újra szavamnak állani, a levelezői tollamat folragadni és költőies lelkesüléssel írni — világért sem Szigethről, mert itt a próba is rémköpes — lehetne mondani hazajáró lélek. — Nem tudom, osztózik-e mindenki véleményomban; már egy hétig voltam és vagyok Szigethen — de helyben még egyszer sem mulattam. Négy vendéglős bir egy kávéházzal és az egy tekeasztallal s a tekeasztalnak van egy hat golyója, úgy hogy az ember épen csak a nagy parthlet játszhatja rajta; a kaszinóba megamfélő tökéletesen idegen, kinek a városban egy ismerős sincs, — nem juthat. Sörház? Oh erről ne is szóljunk, ide ember, ki egy kis izléssel bir — de sem meg, mert a sör rendkívül rossz. Sötánya Szigethnek van ugyan, mennyiben a piarista tanoda mögött egy fa sor van egy kertü utcában, hanem a szárazság és fűgök czerói a leveleket mind lerágták. — Még templomba sem mehét az ember; a piarista templomát már egy hete, hogy sűrölik, a reform. templom 1853-ba le-

évén kiépítése veraonyt halad a Lipót városi pesti bazilikával, s az oláh templom egész nap be van zárva. Az utcaikon való járás pedig részint köhögő, részint tyukszom bájos omboroknak inam hánlatos.

Panaszom ugyan az itt lakó (kevés) magyarokra nem terjed, mert itt még szokás more patrió a vendégzorelet, de egész nap mindenki dolgoz után megyen; mert Szigethen az oroszokat és a hákat kivéve csak az jár, kinek hivatala van, vagy kitérő dolgot tartoztatnak. A zsidókról megfelekeztem. Az itt annyi van, hogy az ember azt gondolná, már Sardanápál hirtelente ide Assyria helyett. Már öltözékük és magaviseletük ilyosmit sejtet. Képzeldjon t. szerkesztő ur, egy lehetöleg ronda fűrtös haját, mely elöl be van fonva; a fejét egy korakapsza fedti, az testet egy fűlár, alatta nagyogó fehér (ilyenek kellene látzani, ha megmosnák) fehér harisnyával és lehetö legrongyosabb cipő. Ilyen a zsidó Szigethen és környékén, s pedig oly észnamal, hogy esodádom, miszerint egész falvak nem visolík novöket. Megjegyzendő, hogy rendkívül ügyességöt fejtogetnek ki ösögtáblák kiállításánál. Így Tecsőn van egy tábla, melynek egyik felén áll: Mormalstein Jakob, a másik felén pedig Márványkö Jakob; Szigethen pedig egy szabad rebuskónt írta nevet és állásátá mennyiben egy zöldfára egy ollót akasztott, s melléje írta, hogy Jóság; ez annyit jelent: Grünbaum Jóság, szabadmester. Szigeth még egy nevezetességöl bir, t. i. a sörözgásban lévén, helyben sohol söt kapni nem lehet; ha csak Sztatinára nem akar kirándulni, mely egy fűldrányira fokazik a várostól. Itt is öt fontenként mérík, s ön a minap egy tinkturát akarván készíteni, és öhöz egy lat söt szűkségölvön, kénytelen voltam kihajtani Sztatinára és öt font söt vásárolni. A városnak legfeljebb is azon érdeme van, hogy egy megyés lap szerkesztőségé van helyben. Az első szám kiindólag van vezetve, s romóható, hogy a nagy várákozásnak minden többi szám is mög fog felelni.

Az insögöl is tudkoztam, hanem a milyen insögöl itt van, olyanról egész áldott Magyarország panaszholt, mert azt tartanám insögölnek, hol a paraszt akarna dolgozni de nota bir, hanem itt megfordítva áll a dolog; birna dolgozni, de nem akar; mert elégli, ha tíz garast keresett, miért egy hétre málot vesz és lofokszik aludni. Pénz most sohol sincs, tehát itt sehol, a megvallom, hogy ezt a népet ünokozta insögölével szánni sem bírom, mert van a megyében munka elég, de mint mindenütt úgy itt is: jobb a sűlt verőb a szájjban, mint az olvasó-tuzok a kazaí végöben; insögölöknek mondják magukat, hogy pénzzel segélyezze a szánakozó emberiség és ne kellen dolgozniok.

XAVÉR.

Hírek és események.

△ Pünkösöd napja, a rózsák ünnepe ismét roánk virradt. Az első nap reggelo gyönyörűen köszöntött be, a napon át ünneplés volt az egész város; a lakosságból természetesen rándultak ki a hírneves homokkomáromi bucsura, hol keveset számítva 8 ezer ember volt jelen, forró imáikat a mindenhatóhoz küldeni s fr után fohásködni a sok sebekre. Távolról gyűlnek oda hozgó hívek, s a bevett szokás szerint vesznek viaszból kezot, lábát, szemet, szívet, hogy áldozatul a isten házába vihessek. Más nap azaz pünkösöd hétfőn, jótékonyan ható esözés kereste fel a kertek-és mezőket új életöröt adandó nekik.

△ A napokban kísértük öröknyugalomra hosszú betegeskedés után Káfká Imát, életének 18-ik tavaszában. Már mint korán letört virágot is gyászoljuk öt, hátha eszünkbe jutnak a tapsok, melyeket jótékony özélú hangversenyekben többször aratótt, hivatott szellemével? Ö felülelemelkedett a napjainkban még mindig szokásos előitéleteken, s többször megjelent a deszkaszállakon, ha öt a jótékony özélök oda szólíták. A többek közt gyönyörűen szavaltá egyszer Tóth K. "Ki volt nagyobb?" költeményét. Szóval ott láttuk öt mindig hol az erőnyeket gyakorolják. Daloljuk el sirja felett Lmartine-al:

"Szépséged, mely oly szép s szelid, Az égbe fel is követett, S szemed alig hamvadt el itt, Új fényt nyert a felhők felett."

△ Erdősfáról szivrázó esetről értesitenek, ugyanis onnan 22 áhitatos egyén a bisztricei bűcsuhelyre szándékozván,

az áldozat-szomjas Dráván egy osónakon át akartak kelni, de alig érék ol a sebes folyam közepét, a osónak fölbortult és a rajta levők közt 8 nő, két leány és egy fiu lett a víz áldozata; — szomorú és megörövendő, hogy ily gyakori esot után nagyobb figyelem nem fordittatik az átkeléséknél.

△ A helybeli kat. rögtön itölő bíróság megszűnt, az itt levő hadbíró városunkat már is elhagyá, öhajtanód, hogy reá többé szükség ne legyen; ezen sebet csak úgy lehetne oryosolni, ha az iskolákra, népnevelésre nagyobb gond fordittatnék, mivel ha az ölvotemíthtek névlajstromát megtökintjük, kitűnik, hogy azok minden iskola nélkül, falukon, pusztákon baromként folhótt aljas egyének; sajnós, hogy azon bitorló ösöselék kiirtásához addig nem lehet reményünk míg a falukon, pusztákon ide s tova koborló gyermekök bizonyos ideig iskolázásra nem kényszeritetnek. A tanítókat és népnevelőket illetőleg, szintén figyelem fordittassák a csak is oly egyenök bizassanak meg, kik a népnevelésre hivatottak; hogy pedig minél több jeles népnevelő öröt nyerhessen a nép, illö, hogy azokról a lehető legjobban gondoskodva legyen, hogy ne kellesen nökiek kapát, kását közeikben ragadnia napi kenyör megkeresése végett.

△ Egy helybeli szolgáló leány szűlös után ösösömójét egy zsákba varva a szemét helyre veté, felfedezése a véletlennek köszönhető; a szolgáló a hátság kezében van.

△ Ha jól hallottuk a helybeli vadász társulat eporaztáretet szándékozik a város erdejében rendezni. A társas ebéd elkészítésével Tóth József egyleti vendéglős bizatott meg; hiszik, hogy ez egy szép és mulatságos nap leend, mely a társulatnak díszöre válik.

△ Mult számban említt Grünhut féltalpasnyomó-vallatokat a jól örködb györi rendörség ölfogta, és vissza szállította, két helybeli kocsis volt.

△ Lakatos Sándort Csurgón lelkesedéssel fogadták, különösen a tanári kar, kik tudják, hogy a táncz a nevelés kiegészítő része és a tanuló ifjuság a téreni nevelöket is szívökön hordják, igyekeztek a lábművészt a jövő öóra is biztosítani.

Mint halljuk jövő öó 13-án Csurgón egy fényes zártkörü tánczvigalom fog rendeztetni.

△ Domborun, N.-Dédén ismét nagy tüzések voltak. — Szobban egy számadó birkást, Kis-Kanizsa és Szopetnek közt pedig egy jobb mödu gazda embert verokedés, vagy boszuállás következtében vortek halálíg, — a tettesek a hátság kezében vannak.

△ A "Magyar Sajtó"-nak írják Párisból: E napokban kíséreltek történetek gőzmozdonyokkal közönséges utakon. A kormánygépezet, mely a mozdonyt igazgatja, jobbra-ballra teriti, mögállítja, elöl van, de hátulról mozgattatik. Az egyik kísérelt Párisban, a másik a vidéken történt; mindkettő teljes sikerrel. Az első St. Cloudból, valami másforma gépet húzva, bejött a fővárosba s itt a természet kocsi között szépen elhaladt a strassburgi boulevard-ig, a hol szin alá került. A másik Nantes és Niort között, 30 kilométernyi (7 1/2, francia, mintegy 4 1/2 geogr. mértföld) utat, menet 2 öra 16 perczkor, jövet 2 öra alatt tett meg; a húzott kocsin számos társaság foglalván helyet. Nagy jövendöji találmány.

* * Valami Récei György (quis hominum?) a n.-kanizsai dalárdát majd éégig magasztaló jegyzökönyvi kivonatot küldött be a "Zenészetű lap" 35-dik számába, melyben elő vansorolva, hogy a dalárda mit tett (hátha azt ömondaná, mit nem tett, a mit pedig kellett volna tennie?...); mely jegyzökönyvi kivonat bizonyosan egy tojásból csak most kelt

lyricus tollából nyerhetett életet, mert így kezdödik: "Küzdelem az élet, és pedig folytonos küzdelem". Az ám, de a mely küzdelemben nem ilyen jegyzökönyvi közharcosnak nyujtják a babért. E jegyzökönyvi kivonatan lapunkra is özélzás levén ily szavakkal: "mög a helybeli hetilap-(!)-ban megjelent gánosoló közleményeknek som sikerült dalárdánk működös tagjai közt a szándékolt meghasonlást ölködzöhetni," — azt visszautasítjuk. Ha meghasonlást akarnánk ölködzöni, bizonyosan nem úgy emlékeznenk a dalárdáról, mint emlékeztünk 1864-dik övi nov. 20. decz. 20. 1865-dik övi jan. 10. febr. 10. stb. számunkban. Nem meghasonlást ölködzöni, hanem igen is azt akarjuk: hogy a dalártársulat öléen lelkiismeretes buzgalom és hivatottsággal párosult szakközpottség örködjék; szeretöt ott, hol forrasztani kell, örö és tokitéty, hol a társulat neve és jövöje forog kérdésben, s erre felügyolni különösen kötelességünk akkor, midön holmi pelyhedzö njku zenetöltosök Liszt-öröztal szökököselnek az utczán, a társulat firmója alatt ránczba szedett homlok és asfektált talentummal, s ha komolyan meglezökzed, alig ismeri a hangjegyet!..

Tehát hazafini buzgalom! — szakközpottség! — szeretöt és egyet ört és nem pedig: jegyzökönyvi phrazis és — szétolás!

△ A kiadó nyomdájában egy tanonc, vagy gyakornok, mely olvasni tökéletesen tud magyarul és németül, s önködzözethez jó feltételek mellett folvéteik. Jelentöközök személyösen, vagy iratilaga kiadó hivatalhoz forduljanak.

K a p o s v á r.

○ Hogy alsöbb néposztályunk örkölötötenelensége, bünbestilyedése mög helyegzöbb föltökökkel legyen tetözve, azon ömpokban, midön a kat. rögtönítölő bíróság ötélete folytán majd egymást örtö a föbb bünsök és orgazdak akasztása, követtetett el ismét egy hajmoresztö t n, mintegy világos példájául annak, hogy már a büntetés legmagasabb foká a halál som rettent. A tény ez:

Bellai János (20 öves) s Jakob János (20 öves) kadarkuti lakosok, f. övi május ö 26-án délutáni örákban a ösöklü-jákói határoküti országuton haladó, s a kocsiban böbiaskölő, bizonyos Kotner nevű, vasmegyei Genosi almaarölöt baltavágú-sokkal agyonvortek s töle 30 ört östr. örtöket örlaboltak, utonállással párosult rablögyilkosságöt követvén el. A tettesek azonnal ölfogattak s nyolezad napra, délután föl öt örákor, kötél általi halállal kivégeztettek Kadarkuton, a polgári rögtönítölő bíróság által. Dícsérettel kell kiemelnünk a t. polgári bíróság méltóságöteljes tanösközását; a közvádöl tisztü fölgöyész, Raabnak az örkölötötenelenség és bünbestilyedést festö vádbeszedöt, úgy a megye egyik legtekintélyesebbs legjobb nevü ügyvédjének, Tevelyi Eleknek véd-ölmét. Az ötélot végrehajtásánál nagy néptömme volt jelen.

* F. ö 18-án délutáni örákban néptömmö rendezö lapok szerkesztöjé jötökony özélra, mely lö és számarfuttatással leend egybekötve, östve pedig tüzjütékkal. Ezen néptömmö költségeinek fedözésére Pünkösöd más napján délután egy kis népmulatság tartatott a sétatöron, melyben 10 ökr. beléptü möllett 4—500 ömbor vett részt s 53 ört ö kr. ö. ö. jövedölmezött. A beléptü öljön felöl adakoztak: Ft. Kömesz György, esperes és plébanos ur 1 ört ö. ö. Himdloff 1 ört. Mandák 1 ört. Lajpnik 50 ökr. Rosenfeld 50 ört. Fogadják az ögynevében szives köszönetünk.

* Alig végözött a sétatöri mulatság östi tiz örákor jó esönk volt, miután már egész napon át borult volt az ég, s a megye több pontját megázttatá. Kellott is újra a nagy hőségö; némely napokon 26 foknyi meleg volt. Az esö után hűvös, borult ödö.

Pályabér.

Légy hadvezér s magasztalják híred neved.
Ha az erőt partolod, a gyöngét vored.
Míg lesz egy kar, mi szőttépní vágyik lánczát:
E legfönyös szerepet a hűsök játszik!
S még van arany, van borostyán, van érdemjel
Annak, ki ily kitüntötést megérdemel!

Légy böcs, tudós s halhatatlan lesz emléked:
Ha javadra használsz a sötétséget.
Míg a tiltott gyümölcs után lesz ki vágyik:
Eladhajja a kígyó még tudományt
S míg az élet édenéből kivézérel:
Ha bár folyvást szomjaszik le, nem hal éhen!

Légy eszes, mint a kígyó, csüssz, üsd föl fejed
Ott a hol koll: s a szerencse mosolyog veled.
Míg a pénz nyit kaput a zárt boldogsághoz:
Gyűjts pónzt s lesz ki boldognak tart s meg-
bálványoz.

Sok a tövis, de ha célt érsz ez ősvényen:
Dicsőitok, itt már csak elbukni széken!

Légy áldozó, becsületes, alázatos.
S az is, a kit fölemelél — látapos.
Szeress híven, s szerelmedért kiévetnek.
Ürülj, ha még szíved — buján megrepodhet.
S ha le'okadysz, mint gyümölcsfa terhe alatt:
Szélyeltépnék, s sírodon csak koró marad!

CSEPELI SÁNDOR.

Ir-zöngelmek.

— Moore után angolból. —

II.

No siess még ...

No siess még; épen most órája,
Míden a kéj, mint az új virága,
Mely megvált szomót a világnak,
Nyílni kezd az új lánya s fiának,
Kik epednek a szép hold után.
Áldandó az árnyak ome perce,
Melyet gyönyör és a hold gerjeszt;
Gyöngéd báj szőp tündökölnék,
Es fogy árja pohárnak, időnek. —
Oh, maradj, maradj!
Nem füz öröm ily lánczot gyakorta,
Mint az éjjel, melynek oh, kár volna
Szélyöl törni szemét ily korán! ...

No siess még; a kis ér, mely szökkent
Ammon árnyán által rég időkben,
Nappal utját bár hidegen toto,
Mint vidámság lelke égni kezd,
Ha az éjnek órá lépőit.
S így a nő is szívőben, szomóban,
Mint a téli eszmoly hideg déiben,
S ne legyen hűbb, míg beáll az éjjel,
A gyönyörűz kéjes ingerővel.
Oh maradj, maradj!
Mikor hasadt hajnal fű az égön,
Lelve ilyen szép szemeket ébren,
Mint a melyek most szikráznak itt? ...

TAMÁSHI GYULA.

Az én focsegéseim.

IV.

Van énnekem egy jolles baratom, ki
őnököl négy év előtt szolgabíró volt, (meg-
jegyeztem kérem: nem ezért bossú barátom:
de mert jollesom férfi) s ki a közre mindent
lekeasított hevílyllyel tenni kezd; ez a jolles-
mos férfi beszélt nekem: midőn egy ülő-
sen megyol gazdasági egylotnek nem tudom
már micoda 42 tagot kellőven választani,
a választók csak negyvenegyon jelentek
meg. Ily scena a honzerot s szoművegén
nézve, valóban tragicomicus. A kalabrász,
viszt, ferbli nom hagynak elég időt arra,
hgy szívünk melegs a „tevéa“ fokág
beviljón. Tehát ismét a kártya miút rómálak,
hiába minden küzdés ellono! „mit de n
Wahnsinn kämpfen Götter selbst vorgebona“!
Nagy igazság van ama rhetoricailagis ol-
més francia szolamban: „'oat plus qu'un
crime e'at une fauto.“ — Valóban, a bűn
szánalmat követel, isten is irgalmas iránta;
csak a hiba: vótok. Ritka eset az, hogy

nálunk a szerencsétlenre gunynál egyéb vá-
na; az elsklott orony is megvételre talál,
de csak akkor, ha senki iránt nincs kötele-
zöttség; ellenben ha eskü köti: eltűrik, sőt
tömjenoztetik. E vizsás állapot számos szo-
rencsétlen eset kulfejto, melybe naponta hull-
nak áldozatok. Ily szomorú áldozatról érte-
sítetttem midőn e sorokat írom.

Valahol — a helyhez, személyhez semmi
közünk — lakott egy szegény sorsu, de mű-
velt, becsületes, szerény, szorgalmas, azon-
kívül igen szép leány, ki erös kisértősek,
széditő csabok után bolásának következmé-
nyét koblo alatt hordá. A gyarlóságában ma-
gáról megfedekezett szerencsétlen, emberi
szánalom helyett gúnnyra, üldözötésre talált
midőn vétke tudatának súlyja, a magához tört
őnzózet eszméletel is elléggé marcangolták a
kisértetek gyözhetetlensége miatt szótzuzott
szívet. Ily körülmények s lelkiismeret mar-
dosásának kínal ijesztő rémkézt elűzék a
szánandó teremtetést szűlei házától, ki köttös
élettel a Balaton habjal közö temetkezett. —
Nálunk — szomorú vallástótel! — nincsenek
oly intézotok, hol a gyarlókra menedék, gon-
doskodás várna, sőt elöttük a javulás utja is
elzárva van, — minél fogva az ily lélekrázó
esetek itt gyakoribbak is mint egyébbütt. —
Míden a szerencsétlennek boldog sírontult
kivánunk, szomorú végzetésitől meghátottan
idézzük Hugo Viktornek a könnyelmű nők
tévedésére vonatkozó örökszóp refrainjét:

Oh! n'insultez jamais une femme qui tombe
Qui sait sous quel fardeau la pauvre ame
succombe.

Gyermekkorom óta mindig valami sajátos
báj vonzott a Balaton-vidékéhez, mi benőbb
hatásu volt rám annál, mit a táj természeti
nagyszorúsága indokolhat. — Ellenhatása
volt ez a jövőnek. — E vidéken boldogított
első — s tán utolsó — szerelmem hő viszó-
noztatása, a ugyanitt semmisült meg az —
eszményeivel — ábrándjaival: a szív érzelem
— csirjait — a jövő virányzandóit mozejét
itt ünté le forró luggal a végzet könyörtelen
keze. — Itt volt nekem egy „édeskedves“ ro-
konom, ki nom kevesebbet tön értem, mint
hogy erkölcsileg megöljón. Ha — mint Seneca
mondja — „vita sine littera mors est
— mi a „littera helyött a „jellemet állithatjuk
az élet, „sine-qua-nonjának“, — mert „a tu-
dománynak csak erkölcsös jellemmel páro-
sultan van hitele“. — Az én „tartufo“ roko-
nom tehát midőn jellomre tört: életmet
akarta kioltani; vagy ha a triviál glosszák
irodalmi hanghoz illők, illómsok volnának:
oly mérges sobet akart újni rajtam, mi mont-
hetlenül halálos legyen, mint vészott eb ma-
rása. — Engem rehabilitálni fog az idő, igaz-
ságot ad részomra a megtisztulandótt köz-
szellem részreahajlatlan ítélete. Ó — bár apai
öröksége felőt korteskedésre költö, miglon
novo küsforgalomra szállt a hír ólom, lusta
szárnyain; bár ajakáról a szó, mint — Ho-
mer szerint — Hermeszöről, mézként folyt,
szógalatkész — szóval, ígéretokban szives
vala mindenki iránt: mégis saját magában,
cselokmányelben rejlett ítélete. Sommaire:
Nem magán boszu hevőlye őszörőből foly-
nak tollunkból e szavak; pusztán a min ma-
gunk által tapasztalt példával akarunk jel-
képezni. Példát idézni akartunk, miszerint a
kovásó okfűrkésző, circumspetus közele-
mény mi könnyen csalatközhatik, ha a paj-
táskodás — frere et cochon játszásótól s egyéb
sajátosságoktól engedni magát inspiráltni,
melyek mind — társadalmi közszellem lézult-
ságának hátrányai, s melyek a népszorúsóg-
nek, az imádandó igaz Isten helyett, oly gyak-
ran arany-borjút emelnek bálványul.

Rombadől szívivilág, családás szűltö mi-
zantropia s egy gyermekkori kedves játszó
táraném bírja, azon szomorú emlékek, melyek
föltámadnak lelkemben, szívemben sajognak
valahányszor a Balaton „imposant“ vidékőre
jövök. —

Vége — „nunc venio ad fortissimum“:
mert a nyelv ügyöt, irodalmunkat hiszem s
vallom nemzetünk életelixirjének. Ugyanis
van nekem egy divatúrúszó ismerősem, ki
csupán munkája után él, szorgalmas, házias
erkölcsös; szóval — én őt tartalékgondola-
ton kívül az iparosók valósult eszményének
tartom. Ez az én ismerősem oly ügyesen
tudja idejét beosztani, hogy abból a munkára
fordítottól föllal nemesak sétúra, mulatságra,
de önképzésre is maradt neki annyi, mennyi
ahoz kell, hogy valakinek nemes, szépre, jóra
fogékony szívo s meglehetőss műveltségé le-
gyon. Ó a munkája árán megtakarított állé-
rekből háláját lerovandó, az olvasás által neki
jutott élelményekért írónk iránt, az írót so-
goly egylotnek tizenöt forintot adományozott.
E ténny is feljegyezhető műveltségünk örté-
notirójá; azonban az adakozó nevű nem;
mert fölfogásunk szerint valamin az érdem
veszt becsőből, ha birtokosa is sejt föllő: egy
a jótékonyság is oly gyongge virág, mely a
nyilvánosság napvilága hevőtől elfonnyad,
vagy a hiúság szeme árt meg neki.

„Wohlthaten still und rein gogeben,
Sind Toden die im Grabe loben,

Sind Blumen die im Sturm bestehn,
Sind Sternlein die nicht untergeh'n.“

Moznikszörün halmoztuk össze a tárgya-
kat, mik elménkben „péle-méle“ előttünk,
saját szívünk sugalma, benső meggyözöd-
sünk szerint, a nélkül, hogy „szörves ogósat
kögítheténk.“ Most midőn én füle ugy, miut
az én szájam elfaradt, ha tényleg önell szem-
közt üldök a cause-ön, londressre gyujtva,
távonnám öntől blasirt nonchalance-al mond-
ván: „a revoir jó napot!“

BOKLYÓS PÉTER.

La Vallière hercegnő élete.

Egy névtelen és 1708-ban Kölnben megjelent francia kiadás után fordította

RÉNYI REZSŐ.

(Folytatás)

Valószínű, hogy ezután más leveleket ka-
pott, melyek megvigasztalák és nyugtatták
mört ugy látszik, hogy ezután nem írt többet
a királynak sem unokahuga szerelmöröl, sem
saját kétségbeesésöröl, melybe a mint mondá,
jutott. Lehet, hogy megelégté a cselekvést,
ezentul egészen a királynéna binni, hogy ma-
gát a béke és a házasság ügylotének szentölje,
ez utóbbi felett a szerződés 1659. év novem-
ber 11-én íratván alá, reménylőtte mikép az
idő mident helyre hoz.

Épen az napon midőn a király házassága
és béke felett szerződés alá íratlak, Gram-
mont Marschal kit a király as Infanant meg-
kérni küldött, Spanyolországból Isl des Jai-
sans-ba érkezott mint a tárgyalásokra kitűzött
helyre.

Mancini kisasszony lelke bár, mindig hi-
zelgett magának, hogy az idő valami válto-
zást szűllhet, telve volt keserűséggel — és
kétségbeeséssel. Ha a király föll rosszat
hallott felujult, s kérte Mazasin asszonyságot
testvérét, hogy előtte a királyt a lehető leg-
nyomorubbna fesse; s ámbár megvölt győ-
ződve, hogy a király még mindig szeretői mégis
kétségbe esott a felett, hogy a trónt valaha
bírhassa. Lovertsége rendkivűll volt, mig
Károly Lorraine hercege, ki őt gyakorta
látta ez időben, s ki csinos és érdemes ember
is volt — sem fogadtatott általa oly kép mint
romlótó.

Alig, hogy a béke megkötött s a király
házassága létre jött, a bibornok azonnal az
udvarhoz csatlakozandó Bordeauxba utazott,
egyszersmind írt Venelle asszonynak, hogy
unoka-hugait vigye vissza Párisba és ez
időre esik, hogy Lorraine hercege Mancini
kisasszonyba szerelmesnek látszott lenni, on-
nek szívo azonban legkevesebbé sem volt han-
golva újabb szövödölly befogadására.

A királynak június havában történt ház-
sága után, augusztus hóban az udvar Fontaine
Blou-ba vonult. Ő eminentiája olhozatta
unokahugait, hogy az új királynéna tiszto-
legjenek. Mancini kisasszony azonban érez-
vén, hogy ezen megtisztóttetés örlötésőbe
kerül, őrmóst kivonta volna magát belőle,
ha morészolte volna. Megnyugvását tekintve
erre épen ml szűksége sem volt; inkább nom
akarta látni a királyt, mint látva őt kitenni
magaú annak, hogy alig hegedt sobo felszag-
gattassák.

Mint minden kesorv midőn a lelket elfogja,
ugy Mancini kisasszony is mindent fekete
szinben látott, fájdalom csak nagyitá a dol-
gokat, a királyt maga irányában közönyösen
képző, mi kétségbeejtő, minden percében
mögánta, hogy Páris elhagyá. Ha a király
nojt dicsőró, Mancini kisasszony e dicsőre-
teket mint mogányi tör dőséceket érte, me-
lyek szívet át meg át hasíták, a logrosabb
volt mindezek közt az, hogy kénytelen volt
ézelmet elfojtani; mert ő Eminenciájaja ha-
tározottan meghagyá neki, ezt szótlan csele-
kedni. Nem használván tehát a boszankodás
a szűkségesség sem szolgált ily szorult hely-
zetben egyébbre mint mire elméje azon idő-
ben, hol kegyvesztésének elejét vohetvén, miu-
donkor szövödölly szerencsétlen áldozatának
tekinti magát, honnan némi örököléssel sza-
badulni igyeközvén, okokat keresott, hogy
szívet megönthassa; ámbár mindazt képzölte,
moly képos lehetott a király iránti ellenszen-
vet benne felköltöni, mégis e fejedelmet, szo-
rencsétlenségőre, csak nagyon is szeretőre
méltónak táltáta. A világ s az udvar egyiránt
gyűlöletesek voltak előtte, nem is lépett ki
szinéro ha csak kénytelen nom volt.

Mindennap közeledni érezvén halálát a bi-
bornok, szívoesen votta, hogy Colonna főlo-
vaszamester unokahuga kezét ismétölve meg-
kérte. Mancini kisasszonnyal közöltöttó
torv, kit is kegyvesztése megszelídívén nom
ellenoztö; mert nomhogy belegyözott hanem
inkább kérto Frejus püspököt, hogy beszölno
e föll ő eminentiájával és sietőtő a dolgot.
A bibornoknak időközben bekövetkezett ha-
lála a kisasszonyt kellemesen lepő meg mert
fivőrének midőn ez vele e hírt közölő így nyi-
latkozott: hála égneé hogy fölfordult.

A bibornok halála nem tartá vissza a ki-
rályt, hogy az elhunytak hūgait ne látogassza
meg, s hogy irántuk barátságának ezornyit
jelöit adja, melyeket azonban Mancini ki-
asszony hidegen fogadott, túrolemóntól vár-
ván a házassági szerződés pontjaival meg-
örküzendő futárt. Végre megérkezott ez is,
a szortartások megtartattak s Mancini ki-
asszony olutazását maga sürgető. A király
kibon csak nyugodott de nom holt ki a szö-
vödölly nom bírta magát elhatároani, hogy őt
távonní látta: végre hosszú késodelmesség
után olutazott. Ő Folsőge most több figyel-
met tanúsita iránta mint valaha, ezornyit lo-
kötelezott mondotto neki, szás meg szás bizo-
nyítottá adá hajlamának sőt könytőlnek sem
maradt ura. Sirva vezotta a kisasszonyt bin-
tájához, ki is beszáltában fájdalma és keserű-
sége lögyözvén az inkább alótlak mint
ölőnek látszó királyhoz kedvesőhez e szava-
kat tüződző. „Őn sir, ön király, ön szerot
engem; de én szerencsétlen vagyok s távo-
som.“ Ezen olválás következtőben mélyen
elkeseredott a király, de mivel az idő min-
dennek végőre jár, s ő Folsőge is kora vi-
rázó szakában volt, lassan lassan vigász-
talódott.

Ez időben az udvar tele volt hölgyekkel,
kik szerencsájüket várván ha az egy idejű
írónak hinní lehet; nom voltak épen kér-
leheltenek. Mint azon ember, ki egy számta-
lan virággal ékeskedő kertben látva ma-
gát, egy meglepetésből másba esik, ugy a ki-
rály is, annyi szépség környezetében nom
tudta elhatározni, melyik föll hajljon. —
A vélotlen határozott, és La Vallière kisass-
zony, ki különben a szépség tekintetéből
semmi ajánlatossal sem bírt, gyözötte többiek
felett. — Termetőre nézve oléggé közőpszörű
és gyenge, járása kecs nélkülli, kissé bicöző,
arcs halvány, himlőhelyos, haja szűke, szo-
mei barnák, tekintete epedő, szája nagy és
korallveros, fogai legkevesebbé szépek, nyaka
rövid, molla szikár, testőnek egyéb részoröl
nem a legjobb ajánlatot adván. Gyakran igen
víg, de mindig szelleműs és élénk. Beszədə
kellemes; nom is hiányzanak náls ismerotek
és szerénység; olvasott nagyölkü, bősző,
és érdek nom vesotte, őszinto, a totszelgésőgek
nagy ellensége mindonok felett igen jó szívo
lévén, barátaít a lehető loggyengődebben szo-
rotl. —

La Vallière kisasszony Touraine tartomány-
ból való. Származása igen vitatott, mert nó-
melyek nemesnek állítják, mások pedig ezt
tagadják. Bussí Rabutin őn maga mondja:
hogy Mezanban hercege megígőrtó e hölgy
atyjának nemessége okiratait megszerőzni;
azonban bekövetkezett halála akadályozá
szavát tartani. Őn beszöltom tourainakkal,
kik nemességét erősen állíták, azszal ugyan
hogy az a nom legregőbb; hogy egy elődjét
kit Veaulard uraságnak neveztek, s ki igen
szép ember volt, különösen jól ismertők;
szűlei mielőtt a kisasszony az udvarhoz került
volna megbuktak, — hogy Veaulard urnak
legőső hivatala volt az Anjou-ni sőhásak
igazgatősága; hogy végre szép jüvedelme
lévén, hazulról is a kinstárnokaságot vette
meg magának, mely állásában mig ismertők
mindig megmaradt. Ezek szerint ugy látszik
nekem, hogy nemességét nom igen lehet
vitatni. —

Ki hozta az udvarhoz, nem tudnám meg-
mondani, sem idejét meghatározni, mikor jött
ido. Legyen olög, hogy ez orleansi hercegnő
Henriette-Mária udvarhölgye volt akkor, mi-
dön a király megszerotte, vagy jobban mond-
va, midőn ő szerottó a királyba; mert annyi
bizonyos, hogy a királyt annyira szerotto,
mint még eddig soha senkit valamint az is,
való, hogy néhány barátőja előtt nyilatko-
zott; mikép óhajtaná, hogy a király no lenne
király. — Ezt tudva gunyolták is őt. A ki-
rály nom lévén olégedott nejjével, időből időre
Collonnára gondolva, gyakran meglátogatta
sögornőjét, hol is több hölgy jelenlötében pa-
naszködött, hogy szívőnek mi foglalközása
sincs. Ámbár voltak a társaságban oly nők
is, kikkel e nyilatkozat bántott, még is jó
arozot vágatkoz chéz, igyeközvén őt mint a
többiek lehetőleg mulattatni.

Egy napon Roquelauro ur, az orszög egyik
legköllemesőbb férfia, elkiszörvén őt sögor-
nőjehez, hogy a keseredottnek látszó királyt
álmódozásából föllőbresszo, előhozta neki, mi
szövödöllyesen szeroti őt La Vallière; ezután
lefestö ezt a királyt, s különföltét, ml a
kisasszony valóban eljettét, elbeszölt. — Bő-
kokra teljesen kiképzott és igen öleselmű
lévén, minnezeket még megis toldotta, azszal
fejözvén bo beszödtő, mikép La Vallière kis-
asszony nyilvánítá, hogy a királyt lelkőnek
üdvössége és szívo nyugalma tekintetéből
látni sem akarja. Ezen ur mindezeköt igen
kellemesen adván elő, a király örömmel hal-
gatta, tetszettök trófiái, s La Vallière kilötö
föll tudaközödt. — A társaság is igen jól
mulatta magát, Roquelauro ur beszödei felett
(mert minden jól fogadtatik, mindenkor, ml
a nagyok jónak találnak), mindenki megtette
a maga észrovótölöt azonban miután a ki-

*) Fájdalom, hogy mint sok köztűgyben, ugy itt
is kevés a valódi áldozó, a tett ember. Néhány buzgó
és jeles egyén buzsa, emeli a terhekot, a többi sem
vitalkozik; ml és nom szót... hanem van megőltök-
nek — hála isten — néhány edzett, tapasztalt öttö-
t-rője. Vannak az úgy szenteségötöl átbatott nemes
kölkek, melyek az ügyet megemlítik a jövőnek, s az
itt-ott tapasztalható részvétölenség dacára és virág-
szóra juttatják. Azért tisztelet a munkás szorgalmot
és érdemnek. Szek.

Vegyesek.

— Ez is kuriosum. Eszéken egy szerkesztőnek a városkapitány egy megrovó cikkek miatt 25 botot ígért. — Eddig ugyan tudtuk, hogy a sajtó-viszonyok nyomják a szerkesztőket, hanem hogy ússák is, — ezt most halljuk először.

— Portugáliában nincs vasárnap! A portugál király mártius 28-áról kelt leirattal nevezett országban a vasárnap megünnepelésének köteleességét megszüntette, s megengedte, hogy ekkor is dolgozzanak. Elég szomorú!

— Kolumbusz Kristóf szentté avatása. Tervben van hogy Amerika felfedezőjét Kolumbusz Kristófot szentté avatják. Egy ismert olasz író, Tullio Dandolo, Romába ment, hogy ez ügyet a pápa figyelmébe ajánlja. Mint állítják, a pápa hajlandó is volna a kívánatnak engedni.

— Kenyérbe süttött pisztolok. Néhány nap előtt egy lembergi péknél, rendőri feljelentés folytán, házmotózást tartottak. A motozás azonban eredménytelen volt s a rendőrök már elakartak távozni, midőn egyiknek véletlenül feltűnt egy nagy kenyér sulya, s midőn a pék azt eladni nem akarta, megvizsgálták, s találtak benne egy kétosóvú pisztolyt. Ily módon nagyszámu kenyérbe süttött pisztolyt fedeztek fel.

— Schofka időjövendöléseiből. — Schofka tanár az 1865-ik évi időjárás-jövendöléseihez legújabbán kiadott függelékben azt mondja, hogy az idei esztendő határozatlan száraz lesz, s hogy csak nagyon kevés eső fog kielégítő hatással birni mert egész „Közép-Európa a szerencsétlen tészaráítások s erdőpusztítások folytán, mindinkább szárazosabbá válik.“

— A drezdai nagy dalárda ünnepe. — A drezdai nagy dalárda ünnepe már eddig mintegy 70 dalárda jelentkezett; köztük egy Angol-, kettő Francia-, s három Oroszhiból.

— A pesti lővész-egylet Ő Felségének tiszteletére ünneplés rendezését rendszerezte, melyre az ország minden lővészei hivatalosak.

Nyilt posta.

R. Pálnak V.-be: A becses küldeményeket kaptuk, s fel fogjuk használni a lap és napláncban; kérjük továbbra is közreműködését. A kontinkben lévő dolgozat akkor fog megjelenni, mely időre ön kívánta. Küldjék üdvözlöttnket.

D. J.-nek N. B.-be: Köszönettel vettük a küldeményt, illető helyeiken felhasználjuk. Az idő nagyon szomorú most arra a bizonyos ügyre, tán aratás után jobban megy; mi mindent elkövetünk ön érdekében.

Areopagnak: A küldeményt köszönjük; mihiyet lehet, viszonzást fogjuk. Várunk öntől mást is; kár volna a térről visszahíjani.

„Többször“ — Vesspréme: Figyelemmel átvastuk, s a többször felismertük, de a kiadást érve, az egész művet kellene látunk, csak akkor szólhatnánk hozzá. Egyébiránt annyit előre is mondhatunk: „rossz időnk járnak.“

B. J.-nek: Használja meg, a kortet vissza-küldte. Zselici Brüggnak: Kérünk választ utóbb irt levelünkre.

K. E.-nek: Mi a baj? D. M. A levél nagyon megkészt, mi érdeke sem volna már; a vers igazán rosz; a lapot tessék a kiadónál megrendelni.

J.-nek, Z.-nak: Ön bármely es. póstahivatalnál előfizethet; a feltételek a lap honlókán olvashatók. Bécsi levelezőnkot kérjük szives ígérése bonyált-sára.

„Pletykaharc.“ Még csak az kellene, hogy ilyet közöljünk.

K. N.-nek: Nagyszod levolesre inteskedtünk; mi a kérdéses könyveket illelt; ugy hiszünk, legjobb lesz Ráth Mórtól; a kérdett divatra azt feleljük: igen! fogadják üdvözlöttnket.

R. P. Kaptuk; de még elolvasására nem volt időnk; nem lehetett volna rövidében.

Gy. K. M. J. S. L. uraknak: A „népünnap“ a hó 18-án lesz; a híres futó számarakból csakugyan szeretőnek látn.

H. Gy.-nak, Meryén: Kaptad-e levelünköt? ha igen kérjük válaszodat.

B. G.-nak Boglár: Az ígért levelet várják azon fontos a megvények a lőtenyésztes terén valóban érdeklő s hasznos ügyben nem kezdhetnék meg önk a cikküket?

*** Kaposvár: Az összejövetel és zenéről — ha a „harmonia“ kivihető, gondolkozni fogunk. Hány próba volt már, és siker soha sem volt.

Bs. K.-nak, B.—hal Verset kiadni, s két tőtetben? no, csak az kellene még erre a szárazságra. Csakmát sem tudnak sokan venni, nem hogy verset. A hivott mázák is tőeben — bureaukban dolgoznak; minden tekintetben rosz az időjárás. „Aranyos történet.“ Annak idejében igen!

Guicho gróf mosolygván a felett, a horozegnőhöz így szólt: Valóban asszonyom, ha a király nem szerelmes, akkor az ország leg-tiszteletre méltóbb embere.

Ő Fenségő, kinok eddigelő nagy rományle voltak a király szivére, nem tudván bosszúság nélkül elnézni, mikép a hóditást, melyet bizonyosnak tartott, egy udvarhölgye előlo olragadta, nem tarthatá vissza roszalását s csodálkozásából bosszankodásig jutván Guicho grófnak és Montalet kisasszonynak, kibon teljesen megbízott külfölképek nyilatkozott. Egy napon többek közt ő felsőge a király, La Valiéro a terem egy oldalában mulattatván, míg a gróf és Montolet kisasszony ő fenségő körül voltak, halkán de cly hangon, mely megindulását és szivőnek zavarát előggő elárulta így szólt: Nem tudom, ha sokáig szolgálndok-e mindenzokrek örvöl; nem nézhetem pir nélkül, hogy oly magas állásból, ily alacsony és nemtoica szővetsöget koros; nem tudom felfogni, nint aláz-hatja lo magát oly nagy kovelysöge?!

„Asszonyom, — választá a gróf, ki kedvesen fogadá Ő Fenségő bosszankodását, — a származás külföldesöge sohasem volt a szerelom gátja. A király szivő ipen oly gyurmából készült, mint más emberé; s ha a szerelom eloglálja minden nehözsöget elegendet, mindent egyesit s egy pillanatban elozlat minden aggályt. A király senkit sem tudna országában a maga állásából valót szeretni, s így kell, hogy leszálljon vagy kedves nélkül éljen, minthogy pedig itt kovós az öt lököteleni tudó horozegnő, szükségögek példájára királyi elődenek, egyszerű hölgyökhez kell fordulnia.

„Ez mind csakölyösöge — válaszola Ő Fenségő bosszusan — de azt tartom: mivel mind király kezd szeretni, jobban kellene fenntartani a királyi méltosögot. Ily nagy bukás csak szögyönletes lehet. Nem tarthatom vissza örzelmöimet, melyek a király iránt szömben soha sem öltök, s meg vagyok gyözödvo, hogy van az udvarban több nemes ember, ki nagyobb lelki, s kinok szive jobban helyen vagyon. Nyiltan beszélök, gróf ur — folytatá — mivel önt nemes lelkiének ismerem, s Montaletben minden bizalmam helyezem: tehát minden tötova nélkül kimondom, hogy a király magához illöbb választást is tőhetne.

„Miórt ötközök meg ezen fensöge? A király ön iránt mindig tisztöllettel viseltetik, La Valiéro csak akkor veti szomöt, midőn már önt látta, s ha ön völo mulatni szeret, öntöl függ. Végre asszonyom, meg vagyok gyözödvo, hogy a király soha sem viseltetett ön iránt oly örzelmekkel, melyek önt ördökeltetöek volna. A Fantaine-Bleau-i utasás meggyözött engem arról, mit ön ma lát, s a királynak La Valiéro ugyanott történt két rendbeli tartós társalgása után nem kértelkedem azon, mikép a király o nőt szonvedölyesen szereti. Ez az öpen, mi engem bosszant — válaszola ő felsöge — ök rászadni akartak, s valóban csak nagyon is sikerült nekik.“

„No ördökölje magát dolgöikban fensöged mondá Montalet, s ha ugy csolokszik, mind oz mulatsöggül szolgálnd.

Guicho gróf ezek hallatára örvölt, ő a horozegnőt szerotto, hallgatása és udvarlása előggő tanusiták ezt ő felsögeknök, ki nem oly ügyetlen, hogy mind azt nem értette volna meg.

Guicho gróf a királyt gyakori látogatásai miatt eddig fölelmos vágytársnak tekintö, de a hallottak után fölvidült, mert románio lehetett, hogy nem sokáig fog jutalmatlanul epedni. Ugyan lehetett-o ördmöt elnyomnia! Ezen kedves eszmék zavartan rohanván át a gróf belsején, felfüggesztök kovósö a társalgást. Nem tudom, ha nem bánta-o meg a horozegnő azt, hogy igen elötört, vagy a grófnak kívánt előgtötelt adni és elozlatni minden gyanuját? Annyi való, hogy a mily indulatban volt, imönt, oly hideg vörröl választá Montalet kisasszonynak.

„Önök igazan van Montalet, nevetsögesnek veszem az egészét, láthatölag mitsem fogok tudni róla, s a király kedvtöltesét sem nézöndem ferde szömmel; oly jól fogom játszani szoropom, hogy a király soha sem fogja észrovönni, mikép visölote bántott. Kovós-sol * asszonyasöge viszont látogatván ő felsögeg, a mint belépett La Valiéro jött előbe, ez kérdözö őt: ha nem találköztök-o, egy kis-asszonyal, kít azonban egész röviden növé-nél nevezett.

„Asszonyasöge külföldben is igen könycs lévön az illoög dolgöban, nem talált elég tisztölötet La Valiéro kérdésöb, mely rokonát és barátöjöt ördekli, s ezt ő felsöge-nök megpanaszölte. Ő fenségő ámbár külföldöbnek is az asszonyasöge panaszát, azért meg La V. ö rokona növehez a „kis-asszonyasöge“ az öbzököt nem begyögyesztö; mégis titkök ellenözönve, csak hamar talált ebben ökot La Valiéro megölazni; nyilvönosan

rondrozastitá tehát a lehetö legszigorubb és legkeseröubb modorban: többek közt azt mondá: hogy egy idő öta beszöd tárgyának toszó magát, de megakarja öt tanítani egyszer mindenkorra, mikép közte a hölgyöinek logütölöbblja közt is nagy a külföldösöge. La Valiéro ezt annyira szivöre vette, hogy keserö-söggében talán meghalt volna, ha szemöi szivönök segölyöre nem leondottek. Keserö-söge nagyobbodott, midőn hallá, hogy a király iránti szonvedölyeért kinövetik.

„Asszonyasöge meröszölökü és határozott jölömlö lévön, mindönnök fölényöt és urasögot örezötövön, igen méltatlanul bánt völo, s azt mondá többek közt, mikép La Valiéro szorelmeben, annyira megy, hogy a Palais Royal festvényeibe is belészerot.

Még beszöletök La Valiéro fölö, midőn a király örvölt arczölal és oly modorral kolömmel, melyet csak ö birt, belöp. E örvölt-söge nem sokáig tartott, mert La Valiéro észrovehetö levoztasöge fölött a király majd halvány, majd meg vörvörös és ismét halvány lett. La Valiérohez lépett, és észrovevön, hogy szemel a sok srástöl dagadtak, és vörröben usznak, hogy rözsvötöt öltakarja — ha tudta volna; — mosolygva kérdö kedvölensöge ökat: — Gondölhatjuk; hogy nem kétködött azt megölalini a kisasszony, hogy egymásután szöttöl elbeszölöni mindazt, mit más ördökelen szemöly öltöt titkölni, ördjöbe került. A király atöl tartván, hogy botrönközölését nem fogja fedni, öltikölni, csak hamar távoztöt, de nem maradt el sokára, mert este az anyakirálynö s több udvarhölgyök kísöretöben ismét viasszötört. A királynö ön igen szélos gyömánt karperezö volt, milyen eddigölö még nem volt láthatö; az ögész igen ökes és gazdag vala, közepeön Lukröciával kis festöbän, mely mü valóban remek, foglalása és csodöländö s jelen volt hölgyök vágyölak fötörgya volt. Némelyek közölök, kik nagyban közpöltök jögot tarthatni a király szivöre hízölögök maguknak, hogy ez ökszer nem csuszik ki kezeik közöl, nem is feledek mindent ölkövetni, tudtára adandök a királynak, hogy nagyon kellomes meglepötést tenno, a karperezöt nekik ajándöközvön; — azonban a következös megmutatta, mi rosszul szömitöttök. A király fogta a karperezöt és sögörnjö minden udvarhölgyöök megölutattá; külföldben La Valiéro fölö intözö szövait, mondván, mikép ez urnök itt mindöryjén szorencsölönök tartanák hasonló ökszer birhatasát, kérdözö mit gondölna a fölö? — La Valiéro válasza ölgögö epedö és szoreny vala. A király csak szonvedölyötöl tanöcsolva, a nélkül, hogy soká gondölköznök a királynöt legkömolyabban körtö ez ökszer völo megösörölöni. Látvön a királynö, hogy kedvo telik benne, rögtön oda ajándöközö azt a királynak. Az ögyönyöpöz hölgyök a madarat fogva hítottök már; és mintha egy más arany almáról lonno szó türelmetlenkedtek tudni vágyva, hogy ez új Páris, kinök nyujtandja.

Midőn mindenki visszavonult, s a horozegnő udvarhölgyeivel egyedöl maradt viasszötört beszödöbän a karperezöre, mondván, mikép annak, ki ez ökszer ajándökül kapja, nem rosz osztölyrész jutott. La Valiéro ölipült, mit sem válaszolván, csak hamar távoztöt. Ő fenségő észrovötte zavarát, s egy udvarhölgye által csendben kísörtötö. Alig ördökött La Valiéro szöbjöbän, azonnal a karperezöt szemölögetni kezdö, több ízben megösölölvön, öpen kebelöhöz szoritandö volt, midőn a háta megett leskelödö hölgy látva ezt felsököltöt: La Valiéro annyira megijedt, mikép nem lévön képes az ökszeri meglepötösében örojtöni, magát ölarülta.

La Valiéro felfedözve látván titkát, az utána lesölgö hölgyhez öszinto lett. — Kisasszony — így szólt — ön a király titkának birtökában van, mint látja, a dölög igen könycs, s ha ön hisz nekem, örröl meg fog ömlöközni többsözör is. A kisasszony mindönt megigért, kervön, mondáná öi neki, mikép történt mindez. La Valiéro engedöt kivánatának, azonban helyét látva a törtönteokröl örtösiteni a királyt is, s azért irt neki rögtön ögész kalandja fölö.

Nyugodtan aludt-o a király vagy nem, ezt nem állölthatom bizonyos. A való az ösupán, hogy másnap döbän két öra körül sögörnjö-höz ment. La Valiéro-rol majd egy öraig társalgöt indítványözövön neki, hogy ő fensöget utjában kísörje, ezt azonban a kisasszony tonni nem akará. — Hogy ő fensö-nök megmutassa a király, mikép nem kíván több titkök csinölöni, udvarhölgye iránti örzölmeiböl azt akarta, hogy La Valiéro fölö ökszerözve löpjön törmöbe. Ő fenségö ily fönyben látta udvarhölgyöt kérdö: hol vötte mindezen ökesöget? — En ajándöközám neki — szólt a király hevesen.

(Folytatása következik.)

rály e hölgy iránt nem nagy ördököltsöget mutatott a dölög ölotetöt.

Néhány nap mulva viszönzö a király sögörnjö látogatását, s a mint szöbait ölhagyö ögy ösino hölgyöt látöt öluhanni, mire a völo lövö Roquelaurenök azon megjögyözöt tövö, miköp szivesön vönnö, ha ez lonno az, ki öt szoreti. Roquelauro fölvilögositá, hogy ez nem az. Ez alatt kilöp La Valiéro: „ez a Sir“ jölöti Roquelauro, újjal mutatván öre, s ötröfias hangon mindenki hallatára megszö-litvön mondá: „közölödök ön epedö szömlö szöp, ki csak föjölömlöt öhajt.“ E guny a kisasszonyt oly zavarba hozta, hogy alig jölö-hötöt magához. A király iparködött zavarát elozlatni, mélyön meghajtá magát s a vilögön leglököztölezöb modorban megszölöltö. Azöban ölvögö sem talált önne valamit, mi tözsösöt megnyörbötto volna, mind a mölött megöltö a ögyön a növöl tröfölni. Igen törmösötös szoretni azt, ki által szorettöttnök. Így a király is egy napon azt nyilvönitá Guicho grófnak, hogy ölsimerötöl La Valiéroet egy marquis barátjának ökarja ööl adni. „Siro válaszöta a gróf — azon marquis szoretti a szöpet.“ Igaz válaszöta a gróf — La Valiéro nem szöp, de ön megösöpitem azon javakkal, melyekkel ölhölözni akarom.

Öt, hat nap mulva ismét talölközöt a hölgy-ögyöl, és jö két örat társalgöt völo. Külföld-sön megölöt ölegödvö társalgösövöl, akköp, hogy mit eddig ölsimeröböl tött, azt most szorettölöl kezdö ösolöködni. Egy pillanatra belöpöt sögörnjö szöbjöbän s azután haladök nélkül távoztöt.

Az emberek mindig csak ömbörek maradnak, s a királyök ösencök kivöva a szonvedölyök zsarnöksöga ölö, a törmösöt legölös közdölmenök már meg kell ezt ösmernök, nem tudvön önök jögot megtagadni. Azön meggyözödösöl távoztö a király, hogy La Valiéro szorelmeben nem ördöntelen, s csak új kedvesöveli gyakori találközösörol, valamint növöködö szorelmenök táplölásáról — melyben boldogsögot közpölí fötalölöni — gondölközöt. Mivel pedig zajt ötöni nem ökart, mit sem talált jobbnak, mint sögörnjöjöt gyakran látogatni.

Valölön oly öströn tövö azt, hogy miodönki hitte, miköp szorelmos ő fensögeböl, ötö mondatik, hogy e terjedö hír öpen nem volt kedvo ellöndö. E fölött töb rendbeli alaptalan mäsök is támadtak. Töbök közt hiro volt, hogy a király fölö fölöndölvan ö hiroköl, föltökennö lö, s az anyakirálynönek panaszöt tövö, körtö ö, hogy figyelmöztötö a királyt. Az anyakirálynö időt vövön magának, megölöltö tövö ö miatt fiát a királyt, ölöbe törszötvö sögörnjö keröltö.

Udvarlások rosz magyarázatokra nyujtának alkölmat, hogy a rosz akaratuk fönne hirdötte, miköp sögörnjöjöt öp oly szonvedölyesen szeröt, mint ögyökeron Colonna nöjöt; hogy nem ööstölöthöt meg töstövöt, saját ööstölötökön ördelme nélkül, s hogy nem öög a roszsöt vöghöz vinni, hanem a gyöüt is meg öllözni. A király mindönt szötanul hallgatá, s nem lévön több föggöben, szögöro arczölal röviden válaszöta: „Asszonyom — mondá ő — ön az ögyedötli ö vilögön, kítöl legkövesöbbö sem szöbäd hallanom hasonló törmösötöl megrovást.“ A királynö ki nem vala kivötölös — mint mon-dani szokás — az ömböri nem gyengesögei ölö, ily szöraz és határozötött válaszra mit sem tudöt szöllöni, de idője sem volt, mert a király hirtölön magára hagyta.

Annyi bizonyos, hogy a király és sögörnjö közt völt szorelöm csak látogatásig túr-jöd, mely azonban egészen La Valiéro ördököbön törtönt, s ha a király ő fenségö szöbjöbän löpöt, csak is illedelemböl, tövö s azért, hogy kedves fölö tudöközödvön, ölböszöltesön magának mindönt mit fölöbe tud-tak. — Ö királyi felsöge mindönt ögyölöre Roquelaure tröföi folytatásának tekintö s külföldben is jö társalgö lövön, a királyt is örd-mönt mulattatván, közsöggöl válaszöta minden tudöközösöira. — A király gyakran találközöt La Valiéro kisasszonyal, s — hogy özöljöt jobban öltakarhasza, nöha, nöha tröfias modort ööltöt. Azöban észroveötötöt, miköp nem akarta: hogy gunyöltassök a kisasszony, s ölgögö mutatta arczö, ha valami kedvötölöt hallöt, hogy azt nem helyösli. Néhányszor a törmöbe hivatta, s ilyonkor ví-gabb s lelköstölöbneköl löstötöt mint a kis-asszony távölletöben. — E fölytön tartö látö-gatásök egy hönapon fölö terjedök, mialatt mindig törtönt időnkönt valami, mi a király-nak La Valiéro iránti szorelmet ölarülá. — A király sögörnjö azonban meg mindig kö-talködöt, de rövid idő alatt meg kell ögyözödönie. A király t. i. Guicho gróf, kísöretöben ögy látogatást tövön néla, La Valiéro öllötö fölö tudöközödöt. Némelyök azt állíták, hogy ögy öbzötök barátöjönöl lonno. Erre a király annyira fölöndölt, hogy ö ökökölövön, ön maga, ment a kisasszonyöt.

Gazdasági tudósítás.

Nagy-Kanizsa, június 9-kén. A beállott esőzések, mely a termést illetőleg szép eredményt kecskeget bennünket, az árakat 14—15 krig csakönt mértékben: mi majegyzünk: Buza 3 ft. 20 kr. — 3 ft. 50 kr. Rozs 2 ft. 20 kr. — 2 ft. 30 kr. Árpa 1 ft. 50 kr. 1 ft. 70 kr. Kukorica 2 ft. — 2 ft. 20 kr. Zab 1 ft. 20 kr. — 1 ft. 30 kr. mérője.

(Mult számunk o rovatában a gyapjúról közölt ár botyibaként felsorolódott, tehát a gyapju másszját nem 16 ft., hanem 61 ft.-nak olvasandó.)

Kaposvár, június hó 18. A mult lapban említett esősékre rögön oly rokkenő molog jött, hogy a föld pár nap alatt ismét kiszáradt; volt nap, melyen 26 foknyi meleg volt; mely az ugys megeanart növényéletre nem volt kedvező. Hanem azért nem mondhatjuk, hogy az eső mi haszonnal sem járt, mert a

tavasziakra — melyek még egészen tönkro nem voltak tövö — sokat használt; a busztáblákra szint; ugy a már eső előtt lokaszált rétekre, a jövő sarju tormés tekintetében 5-kén esti 10 óra tájban ujra esett nálunk vagy két óra hosszát, mely után oly hűvös lett, hogy még a tél ruhát is eltűrhetjük. Tavaszii veteményeinken ez ismét sokat segített; kukorica, burgonya, takarmányok stb. ismét növénynek indultak, s a rovarokat is jól lopusztítá veteményeinkről. A mint most állnak a mezők, úszí és tavaszi tormést össszezőve, a vidéken azt mondhatjuk: hogy közönséges közép torméstünk lesz; de még messze van az aratás. A szőlő nagy részt elfürészelt, és pedig igen kedvező időtől; a fűrők nem ligetesek és szépen tisztulnak; azon tőkék hoztak is jót, melyeknek a fagy nem ártott. A bor ára ismét vissza esett néhány krt; ily az eleség is. Megyénkből több helyről tudósítanak bennünket jótékony esőségekéről; néhány helyon pedig olyan záporok voltak, hogy a szőlőföldet lehordta a

víz! az eleséget levarto, és a lapróteket viz által napokig. Az éllemi cikkek olg drágák, a pénzszükséghez képeát különösen magas áron kelnek a bizottasortások, a szair, szalonna, annak dazára, hogy a hizalók olcso eleséggel hizalhattak. Az ordők lombját néhol ugylapuztítja a hornyóasorog, hogy 40—50 holdon nincs annyi kis árny, hol a jószág meghízhatná magát; lehet közpölni, ily ordőkben milyen aztán a legolád; pedig gazdáink leginkább az ordőlegelőkre vannak utalva, hol a nedvet tovább megtartotta a föld, s az árnyékban jobban nőhetett a fü. Gyümölcs, alma, szilva sokkal több lesz, mint a fegy után romóltuk; osorossnyo plano annyl van, hogy innen-onnan ingyen adják. (m. p.)

Bécsi pénzárfolyam június 30.

50/0 metalliques 70.50; nemzeti kölcsön 75.35; bankrészvények 800.— hitelintézeti részvények 1-1.—; özüst agio 106.75; arany darabja 5.16.

NYILT TÉR*).

NYILATKOZAT,

Mely szorint alölírott kösségi jegyző ezonnal köztudomásul juttatja, hogy f. 1865-ik évi június 1-jén Deutsch A. fakoreskodó ur rösszöröl nyomatványban Nagy-Kanizsán és környékén több falvakban szétküldött Intést neve aláírásával az okból semmisnek lenni nyilvánítja, miszerint össök egy elismervényt adott ki a kezdőre löfözött 10 ft. o. órtókról, azok részéro leendő átadás végott, a kik a fatolvajok nevét feljelontik.

Azon czím alatt pedig „Intés” Szörösky jegyző nevét bármily esetre névoe el nem ismeri, s az ellen idejében ovasat tesz. Szent Miklós Junius 5-kén 1865.

Szörösky k. jegyző.

* Az o rovat alatt közöltekért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szörk.

Felelős szerkesztő: ROBOZ ISTVÁN.

H I R D E T É S E K.

H I R D E T M É N Y.

Véber Antal és neje Gönczöl Karolina hitelésznek összehívása! Somogy megye polgári törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közli, hogy Rencz Bélának Véber Antal és neje Gönczöl Karolina ellen keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak szigotvári 569 sz. t. j. könyvben 1—2 rendszámú bejegyzett birtokára elrendeltetvén, az árverési feltételek s a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul folyó évi aug. hó 3 napjának reggeli 9 órája kitűzték; mire hitelezők azzal hivattak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszeresmind felhivatnak mind azok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.

Kaposvár apr. 20. 1865. Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telekkönyvi hatóságának részéről közli, hogy Rencz Bélának Véber Antal és neje Gönczöl Karolina ellen keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak szigotvári 569 sz. t. j. könyvben 1—2 rendszámú bejegyzett birtokára elrendeltetvén, az árverési feltételek s a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul folyó évi június hó 12. napjának reggeli 9 órája kitűzték; mire hitelezők azzal hivattak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszeresmind felhivatnak mind azok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.

Kaposvár, majus hó 11-én 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

Kapozvár apr. 20. 1865.

H I R D E T M É N Y.

helyszínén f. évi június 28. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — elárv rostetni fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoanék, f. évi július 31. napjának reggeli 9 órája a helyszíneire kitűzték, azzal hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladattni fognak.

As árverési feltételek a törvényszék irodájában mindenkor megtekinthetők.

Kapozvár april hó 29. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

H I R D E T M É N Y.

Gyulai GÁI PÁL hitelésznek összehívása! Somogy megye polg. törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közli, hogy Janicsári Dömének Gyulai GÁI PÁL ellen keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak szigotvári 569 sz. t. j. könyvben 1—2 rendszámú bejegyzett birtokára elrendeltetvén, az árverési feltételek s a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul folyó évi június hó 12. napjának reggeli 9 órája kitűzték; mire hitelezők azzal hivattak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszeresmind felhivatnak mind azok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.

Kapozvár, majus hó 11-én 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telekkönyvi hatóságának részéről közli, hogy Vauka Károly kaposvári lakosnak felperessége alatt Feldrech Jakab kaposvári lakos ellen követeléses fedezésre lezálogolt és a kaposvári község 155 számú telekjegyzőkönyvében t. i. rendszám alatt foglalt és bíróilag 5000 ft o. é. becsült háza kaposvár községben a helyszínén f. évi június 10. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — elárverettetni fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoanék, f. évi július 17. napjának reggeli 9 órája a helyszíneire kitűzték, azzal hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladattni fognak.

As árverési feltételek a törvényszék irodájában mindenkor megtekinthetők.

Kapozvár martius. hó 24. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

H I R D E T M É N Y.

N.-Kanizsa város tszéke részéről közli, hogy Horváth Ferenc és neje Mercsisi Filippina adóoktól lefoglatott N.Kanizsán a Pécsi utcában 398. sz. alatt fűvő s 3500 ftra becsült földszintes ház 1865. évi július 20-án d. u. 4 óraker és ha ekkora becsáron felül nem ígértetnek, 1865-ik évi aug. 21-én d. u. 4 óraker a becsáron

H I R D E T M É N Y.

alul is nyilvános árverés utján eladattni fog. Melyre a venni kívánók olyhozadással hivattak meg hogy ánaponélül 175 ftr előre fizetőre, a többi árverési feltételek pedig a tszékeki irattárban elovo is betekintethetnek.

N.-Kanizsa, 1865. június 1. A városi tszék által.

H I R D E T M É N Y.

Havorka József hitelésznek összehívása! Somogy megye polgári törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közli, hogy Járnyai István csötömgének Havorka József ellen keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak szigotvári 30-dik számú t. j. könyvben t. i. — 2 rendszámú bejegyzett birtok elrendeltetvén, az árverési feltételek s a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul f. évi aug. hó 2-dik napjának reggeli 9 órája kitűzték; mire hitelezők azzal hivattak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszeresmind felhivatnak mind azok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.

Kapozvár maj. 4. 1865. Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telekkönyvi hatóságának részéről közli, hogy Folly Imro kaposvári lakosnak felperessége alatt Kendrovics György s neje elleni követeléses fedezésre lezálogolt és a kaposvári község 300 sz. t. jegyzőkönyvében telek 1. 1—4 rendszám alatt foglalt és bíróilag 5000 ftr o. é. becsült ingatlanok kaposvári községben a helyszínén f. évi aug. 12. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — elárverettetni

nak részéről közli, hogy Bárdi Pap József kmórli lakosnak felperessége alatt f. j. Bőllés István kapos ujlaki lakos elleni követeléses fedezésre lezálogolt és a k. ujlak község 35-ik számú telekjegyzőkönyvében t. i. — 13 rendszám alatt foglalt és bíróilag 800 ft. oszt. ért. becsült ingatlanok k. ujlak községben a helyszíneire f. évi május hó 30. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — elárverettetni fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoanék, f. é. június hó 30. napjának reggeli 9 órája a helyszíneire kitűzték, azzal hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladattni fognak.

As árverési feltételek a törvényszék irodájában mindenkor megtekinthetők.

Kapozvár aprilis 28. 1865. Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telekkönyvi hatóságának részéről közli, hogy Folly Imro kaposvári lakosnak felperessége alatt Kendrovics György s neje elleni követeléses fedezésre lezálogolt és a kaposvári község 300 sz. t. jegyzőkönyvében telek 1. 1—4 rendszám alatt foglalt és bíróilag 5000 ftr o. é. becsült ingatlanok kaposvári községben a helyszíneire f. évi aug. 12. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — elárverettetni

fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoanék, f. évi okt. 12. napjának reggeli 9 órája a helyszíneire kitűzték, azzal hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladattni fognak.

As árverési feltételek a törvényszék irodájában mindenkor megtekinthetők.

Kapozvár, majus 10. 1865. Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

H I R D E T M É N Y.

Draskovich Károly hitelésznek összehívása! Somogy megye polg. törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közli, hogy Fric testvéreknek Draskovich Károly ellen keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak szigotvári 20. sz. t. j. könyvben t. i. — 8 sz. t. j. számig bejegyzett birtokára elrendeltetvén, az árverési feltételek s a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul f. évi június hó 30-ik napjának reggeli 9 órája kitűzték; mire hitelezők azzal hivattak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszeresmind felhivatnak mind azok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.

Kapozvár, majus 6. 1865.

Somogy megye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság.

FESSELHOFFER JÓZSEF

ajánlja N.-Kanizsán dúsan felszorelt kereskedését, melyben a legjutányosabb áron következő mindenféle áruczikkék kaphatók u. m. : a legfinomabb cukor, kávé, orosz thea, rhum, porcelán- s bécsi Hardtmuth féle edények, finom tajtából készült dohányzó szerek és serteáruk.

Kaphatók még továbbá :

Aixer asztali olaj, különféle chocholate.

Valódi nápolyi maccaroni, rizs, árpakása, pesti hengeralmi dara s liszt.

Legjobb groi-, omentali- és parmai sajtok.

Különféle külföldi pezsgők; szegszárdi, budai, somlai, badacsonyi asztali, tokai, soproni, mènesi asszaborok.

Valódi PAGLIANO SYRUP (hashajtó szer).

Daubitz-féle növény liqueur, gyomor fájások ellen.

NEUWERTH-féle budai keserűviz, alápi, ivándi, gleichenbergi, marienbadi, pilnai, parádi, selti és saidschitzi ásványvizek. Friss és jó rohicsi savanyóviz.

Marmarosi s isztriai vörös marhasó.

POPP anatherin szájvize.

NÖVÉNY PAPIR, befűzött gyümölcsnek, holýag helyett.

Reissér féle légyvesztő papír. Zacherl féle bolhavesztő por. Lázár féle poloskavesztő szer.

PORTLAND CEMENT.

MILLY, APOLLO S FAGYU GYERTYÁK.

Siklósi mosó szappan.

KORNEUBURGI MARHATÁPLÁLÓ PÓR.

Ottenreiter L. féle csúz elleni ír (linimentum equi).

BELGIAI PARAFFIN KOOSIKENŐCS.

Kereskedésben egy jól nevelt tanuló felvétetik.

Bérbe adandó lakás.

N.-Kanizsán az Iván utca 480-ik számú házában egy lakás, melyben jelenleg a — távsürgönyöz hivatal létezik — szent Mihály napján bérbe veendő. A lakás áll 3 utcaiz- s 2 udvari szoba-, konyha-, étkamara-, padlás-, pincze- és fakamarából. Bővebben értekezhetni e lap kiadó hivatalában. (1—3)

Hirdetés.

Méltóságos gróf Jankovics Gyula daruvári javak intézőségétől ezennel közhírré tétetik, hogy ugyan a daruvári urodalomhoz tartozandó többféle királyi haszonvételek augusztus 3-án nyilvános árverés utján, különösen a daruvári (fürdőhely) nagy baztázi, konesanikai, szirácsi, badljevinai, dezánovaci és szigóthi kisebb, vendéglők mint a járt uton fekvők, kisebb de téres épületekkel a daruvári urodalmi irodában haszonbérbe adatnak, hová a haszonbérbe szándékozók megjelenni tisztelettel felkérötnék. (2—3)

Allerneueste Grosse Geldverlosung
von **2 MILLIONEN 677,250 MARK,**
in welcher nur Gewinnste gezogen werden, garantirt von der Staats-Regierung.
Ein Original-Staatsloos kostet 7 fl. 8. W.
Ein halbes dto " 3 1/2 " "
Zwei viertel dto " 3 1/2 " "
Vier achtel dto " 3 1/2 " "
Unter 17,900 Gewinnsten befinden sich Hauptproffor von Mark 250,000, 150,000, 100,000, 50,000, 2mal 25,000, 2mal 20,000, 2mal 15,000, 2mal 12,500, 2mal 10,000, 1mal 7500, 5mal 5000, 5mal 3750, 2mal 3000, 85mal 2500, 5mal 1250, 105mal 1000, 5mal 750, 130mal 500, 245mal 250, 10,050mal 117 Mark etc. etc.
Beginn der Ziehung am 15. Juni.
Unter molnor in weitester Ferne bekannten und allgemein beliebten Geschäfts-Devise:
„Gottes Segen bei Cohn!“
habe ich bereits 10mal das grosse Loos und erst kürzlich am 20-ten April wiederum 50,000 Mark auszuzahlt.
Auswärtige Aufträge mit Rimossen in allen Sorten Papiergeld oder Freimarken, führe ich selbst nach den entferntesten Gegenden prompt u. verschwiegen aus, und sende amtliche Ziehungslisten und Gewinnelder sofort nach der Entscheidung zu.
Laz. Sams. Cohn,
Banquier in Hamburg.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.
A somogy megyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen a lap legalább egy íven január hó 1-től kezdve minden hó 1-én 10-én és 20-án. — Előfizetési ár postán szétküldéssel és helyben házhoz hordva egész évre 5 frt., félévre 3 frt. Negyed évre 1 frt 70 kr — Minden előfizető a tulajdonos kölcsön könyvtárát az eddigi fenntálló feltételek mellett fél áron használhatja. — Nyilttör egy Pott sorért 10 kr. — Hirdetők hat hasábos Pott sorért 1-ör 7 kr, 2-ör 6 kr. és minden további beiktatásért 5 kr. s bélyegdíjért 30 kr. fizetendő. A beiktatási díj s a lap közlését illető minden tárgy a kiadó hivatalhoz Nagy-Kanizsára; a lap szellemi tartalmát illető közlemények pedig, úgy minden levelek bérmentve a szerkesztőséghez küldendők Kaposvárra.

Előfizetési felhívás!

Közeledvén jul. 1-je, tisztelet és bizalommal kérjük fel azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetési ideje lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Általában felkérjük lapunk támogatására az irodalom és ügy barátait.

A szerkesztőség.

Somogy vármegye főispánja, mélt. Kaposmérői Mérey Károly ur egy, a minden fő- és alszolgabíróhoz intézett következő körlevélben adja tudtára a megye minden rendű és rangú lakosságának, Ő cs. s Apostoli királyi Felsége, legkegyelmesebb Urunknak, hazánk testvér fővárosában legközelebbi személyes jelenlétét.

Minden fő- és alszolgabíró urnak!

A mint már eddigelő a reptűl szárnyakra kelt magán a közliről is tudomásra jött, Ő cs. s Apostoli királyi Felsége legkegyelmesebb Urunk legközelebbi édes Hazánk testvér fővárosában személyesen megjelenvén, ezen közörmöt teremtő ünnepélyes látogatásával egyezersmind az egész Hazát is boldogítani méltóztatott.

Ugyanazon ünnepély alkalmával Ő cs. s Apostoli királyi Felsége az elébe siető nagy számú Ország Zászlóainak s főnemeseinek Országunk Hercege-Primása Bibornok Ő Eminentijája által ókes szónoklatban tolmácsolt hódolatára legkegyelmesebben következőleg válaszolt:

„Örömmel üdvözlöm királyi Elődeim Ősi hajlékában kedvelt Magyarországom annyi hű fiait, s kedvesen fogadom azon hódolatot, melyet Eminentiad mindnyájuk nevében kijelentett.

Valamint mindenkor, úgy jelenleg is elhatározott akaratom, magyar koronám népeit minden tekintetben a lehetőségig kiológitani, s ama bizalom, melyel önök e végből személyemhez fordulnak, kezeskedik arról, hogy Önök atyai s zándékaimat helyesen fogadják, s annak folytán mindnyájan egy reményteljes jövőnek nézhetünk elébe.

A legközelebbi időben már is megnyitandom az országnak a mártort, hol egy részt annak törvényes képviselőitől a lakosság igazságos óhajtsairól értesülhetek; más részt pedig azon kívánságaim, melyektől a birodalom hatalmi állása feltételeztetik, jogos méltánylatra találhatnak; hogy ekkép a kölcsönös jogok és kötelek köllő figyelembe vételével, mint szintén a köz-

benjött viszonyok helyes felismerésével közeledjünk azon ezél felé, melyre mindnyájan törekedünk, s mely egész birodalmam jólétét, s megszilárdítását biztosítani képes, — nemcsak, de mivel kölcsönös bizalmon alapul, kétségen kívül biztosítani is fogja.

Kettős örömmel fogok ezután ismét Önök körében megjelenni, hogy azon ünnepélyes alkalomkor, melyre a menynevei gondviselés Eminentiad életét tartsa meg, — megszentesthessem azt, mi már jelenleg is honatyai óhajtsáim egyik főcséjéjé képezi.

Utóbb pedig Ő cs. s Apostoli királyi Felsége, elötte az ország minden részéből roppant számban egybesereglett nemcsak egyéb rendű polgártársainknak szinte Országunk Primása Bibornok Ő Eminentijája által előszónoklott hódoló üdvözlésére, hanem a következőképen válaszolni:

„Örvendek magam előtt láthatni Önöket, mint megannyi jeles fiait e lovasnias nemzetnek.

Azon osztály, melynek Önök, tagjai, mindenkor kitűnt jeles honfiai erőnyekben, a Fejedelem iránti hűség- és ragaszkodásban.

Ezen erőnyek élnék kétségen kívül Önökben is.

Biston s különösen elvárom tehát Önök hűségétől és ragaszkodásától, hogy a legközelebből életbe léptetendő, az ország közjavanak előmozdítására czélzó intézkedéseim sikerítésénél közreműködendnek.

Legyenek egyébiránt meggyőződve azon szives vonzalomról és őszinte bizalomról is, melyel Önök iránt viseltetem s melyről Önöket, mint mindenkor, úgy ezuttal is biztosítom.

Végre Felséges Urunknak ezen kegyteljes nyilatkozatait mindegy koronázák Helytartó ur Ő Nagyméltóságához s általa a nemzethez intézett bucsu szavai:

„Kedves gróf Pálffy!

Kedvelt Magyarországom szívébeni időzése alatt a testvér-fővárosok lakosságának valamennyi osztályaiból s rétegeiből, mint szintén az ország minden részeiből folytonos jobbágyi hű ragaszkodásnak meleg s félreismerhetlen bizonyítékait tapasztalám.

Meghatva azon szívélyes bizalomtól, mely atyai szándékaimat legjobban viszatükrözi, meghagyom önnek, miszerint mindnyájoknak őszinte köszönetemet, s teljes hajlandóságom biztosítását kifejezse.

Midőn kedves Magyarországomat, hol örömet töltöttem volna több időt, elhagyom, magammal viszem a nemsokára visszatérhetés kedves reményét, hogy akkor azon örvendetes művet, melynek mindnyájunk szívében kell állandóan felkűnnie, úgy, miként azt megörkezesem napján ünnepélyesen kijelentém, befejezhessem.

E részben Isten ótalmába vetem bizalmamat, s elvárom minden hű magyarnak tett-örös gyámolítását.

Ezen az országra oly örvendetes a leggyengédebb atyai indulattal visszatükröz szavak — kell — hogy meggyénk minden egyes polgárának az utódokra is átszálló tudomására jussanak; mert valamint azokból egyrésztől Ő cs. s Apostoli kir. Felségének hozzánk kegyteljes leereszkedése, s szeretett édes Hazánk iránt tanusított legjobb atyai szándékainak legjelentékenyebb fényes bizonyítékai mintegy közszel foghatólag kiviláglanak; szintugy nyilvánul abban más részről Felséges Urunk Királyunk iránt Hazánk minden rendű lakossága által mindenkor hiven ápolott azon őszinte határtalan bizalom s hódoló ragaszkodás is, mely mint őseinktől öröklött nemzeti jellemünk Ő Felsége atyi szívében a legkedvezőbb indulatot költé fel, s biztos zálogául tekinthető annak, hogy az ország őszintes lakossága ugyanazon reményteljes bizalom-és hűség érzetével igyekezend azon nagy feladat megoldásához is hozzájárulni, melyre a közjogi ügyek tekintetben Ő Felsége közelebb várható legfelsőbb intézkedései folytán alkalmat nyújtani kegyes leend.

Ugyan azért utasítom t. Uraságot: hogy mindezeket a járása területén létező lakoságnak örvendetes tudomására adni s felhívni sziveskedjék, hogy Felséges Urunk Királyunknak — ki a bőke galamb-olaj ágával a politikai láthatáron tornyosult felhők szétoszlását s a ragyogó nap felkeltét fennen hirdető — szeretett hazánk szívébeni ily boldogító s nagy horderejű megjelenésének emlékére, szíveikben, a bizalomteljes odaadásnak oly enyészhetlen oszlopot emeljünk, — mint mily erős és ingatlan talajra — a nemzet hűségére és ragaszkodására, építő Felséges Urunk Királyunk is, magyar népébeni bizalmát, — hogy így mind Ő Felségének atyai szándéka, mind az ország hű lakosságának óhajtsa teljosedésbe menjen.

A főispán:

MÉREY KÁROLY, m. k.

V á l a s z

Tersánczky József urnak!

III.

Az eddig felmutatott adatokból úgy hiszem meggyőződött ön is, — hogy zalamogyi állattenyésztő osztály

értelmessége — mely a megyei egyesületben fényesen van képviselve — korántsem felejtkezett meg az érdekelte, vészess idő alatt kötelességéről, mert mint az említett egyesület jegyzőkönyvei mutatják, megtett mindent, mit köre engedett, felajánlá orkölesi támogatása mellett segítkezőt, sőt a rendelkezése alatti pénzerőjét is. És hogy az egyesület ezen köréhez tartozó közügy iránt tiszta részvétből eredett intézkedései osupa irott malasztok maradtak, az úgy hiszem a felhozott adatok szerint neki fel nem róható.

De még ezek után sem szűnt meg az egyesület a vész folyamát figyelemmel kísérni, s mindannyiszor a terjedés okait kifürkészve, köllő helyeni figyelemzetését megtenni. Ugy szinte nem szűnt meg módokat keresni, minél fogva a forgalomra mindenkor hátránnyal járó egyes egész vidékek elzárását és a vásárok általános betiltását módosítani lehetne, miről tanúsokodjanak az egyesület jegyzőkönyveinek következő kivonatai:

„1864-dik évi aug. 1-jén Keszthelyen tartott állattenyésztési, földmívelési és gépészeti egyesületi szakosztályi gyűlés jegyzőkönyve. Végül aggodalomteljesen rajzoltatott a marhavésznek meggyénkben folytonos dühöngése, mit nagy részben a vásárok több helyeni folytonos megtartásának tulajdonit a szakosztály, miért addig is, mig a közelben ülésező igazgató választmány meggyénként aggasztó helyzetét figyelemével újból felkarolhatja, jónak találta jelenlővő egyesületi elnök urat felkérni, hogy főispányi helyettes urat a marhavásárok a marhavész megszűntéig meggye szerte leendő betiltására szólítsa fel. — Ezt követő Egerszegen tartott igazgató választmányi gyűlés jegyzőkönyve.

A fentebbi szakosztályi munkálat fonalán, a meggyében újabban ismét többféle kiütött keleti marhavész csapása hozatván szóba, miután a vész fenyegetése az egyedüli sikeres óvszerül felismert elzárásnak oly módszere alkalmazását teszi kívánatossá, mely által a gyanus vagy részben szenvedő állatok mindenki által könnyen felismertessenek; indítványoztatott a már Németországban divatozó azon intézkedésnek a megye hatóságánál leendő javaslatba tétele, hogy oly községben, hol a marhavész kiütött, minden a kor fertőzésének alávetett állat egy jelentékenyen felismerhető az idős állatok számára; a borjuknál pedig más alkalmas helyre süttendő bélyeggel megjelöltessék; és pedig a már véstől lepott állatok dőgbélyeggel, a többi azon községbeliek pedig véstbélyeggel, s az eddigi megbélyegzett állatoknak a községből való kihajtása szigoru büntetés alatt oltitassék, mindaddig még azon község a marhavész gyanuja alól hatóságilag fel nem mentetik. A felmentés után a megmaradott és véstbélyeggel jegyzett állatok ellen jegyeztetnek, s az ellenjegyzés egy községi bizonyítvány

által különösen is igazolandó, hogy az ily jegyzett állatok vásárra vagy más-képpel eladásra a községből kiboosáttassanak.

Az igazgató választmány ezen indítványa közhelyesléssel fogadtatván, határozatra emelte, s a körülírt intézkedésnek életbeléptetését annál is inkább ohajtja, miután az eljárásai a gazdasági üzletre és a huskereskedelem szempontjából az összes lakosságra egyaránt káros, de egyébként nem mellőzhető vásárok eltiltása csak az igen elterjedt marhavész esetére és vidékeire szorítható, ugyanazért az ig. választmány ezen végzésének a mászagos megyei főispányi helytartó urral előnként leendő közlését elrendel, s általa az oly üdvösnök vélt módszert országosan leendő foganatosítás végett a nmlgu m. kir. helytartó tanáchoz is felterjesztetni kéri.*

Ezzel bezárom önnek a közügy érdekében hozzám intézett tisztelt leveleire válaszómat, azon biztositásom mellett, hogy válaszómnál színtő, és csakis gyedül a közügy vezérelt.

Adja a mindenható, hogy ily szomorú körülmények között ne kelljen többé találkozunk ezen a téren.

Üdvözlő barátja
BAÁN KÁLMÁN.

VIDÉKI TUDÓSÍTÁS.

Veszprém, jun. hóban.

Múlt hónapban tartotta a vespémi reform-egyházmegye folyó évi 2. dikán az egyh. kerületi gyűlésre előkészítő képviselői gyűlést Pap Ferenc segédgondnok s Oláh János eszperes ikerelnökökkel.

Az aljegyzők megválasztására irányzott szavazatok felbontatván, kitűnt, hogy világi aljegyzővé Körössy Lajos, ügyvédlétkész aljegyzővé Pap Gábor, oberényi lelkes választottak el.

Közzérdekű tárgyai voltak a gyűlésnek:
1. A pápai főtanodai convictushoz szükséges felszerelés, melyre az egyházmegye saját pénztárából mit sem adhatván, egykor mindenkorra egyházközi segély-gyűlést rendelt.

2. A főt. egyh. kerület véleményadásra szólította fel az egyh. meggyeket az iránt: „Ujítások-e az énekes könyv? ha igen — minő mértékben? Csak a szöveg-e, vagy a zene is? ... Azok, kik mint lelkesek voltak már tanui a jelenleg használatban levő énekes könyv bohozatalának, s az akkor fölmorult kollégiumon zsurlódásoknak ... főlvé az akkori vótányos íaméltól, ellene voltak az újítások. Elismerték, hogy sok tekintetben szükséges az újítás, de inkább megtartandónak vélték a jelenleg használt énekes könyvet, mint sem a hivenek valláson békéje megzavartassák. — A többség azonban az újítás mellett szavazott, még pedig a költészetit tartalmazó leggyöröses újítás mellett szabad versenyyel... a zenei tanulást illetőleg azonban a zenei zenéket megtartandónak, s néhány újjal pótlándónak vélelmezték, — mert ha a zenei tanulást is egészen új alakítanák, akkor a gyűlekezőnek felülvokedett része megfosztották a protestáns isteni tisztelet egyik lényeges alkotórészeiben: az éneklésben résztvételéből.

3. A vámosi ügy a főt. egyh. kerületre föbbeztették, annak ítélőhatóságáig a vámosi lelkesi állomásra betöltetlenül maradván.

4. Egyházkerületi képviselőkkel 3 évi időtartamra Véghely Imre közbirtokos s egyh. megyei úlnök, s Kecskeméthy Károly palotai lelkes választottak el.

Gazdasági szempontból vidékünkön csak szomorított dolgokat írhatok. Április és május száraz, szelős, most rokonok meleg — majd hideg s harmat nélküli időjárású volt. Helyről közöl volt pástás eső, de ott és annak hatását is szárazító szél és rokonok meleg, vagy hideg szélvölások sommásított meg. Múlt hó 10-én délután piszkos zöld felhők tornyosodtak délnyugotról, fohér kigyóvonalakkal megtarkázva, vidékünkön a felhőtömegből erős dörgés és sürd villámok kjaeróttán kovás eső, az is joggal keverve hullott. A port sem verte el. E felhőtömeg sok helyen romboló jégtartalmat árasztott alá, a hír szerint megvágta a zalai híres bortermő hegyeket is. NB. F. Kajar vidékén sok eső romboló jéget hullatott alá. — F. hó 24-én Sári puszta vidékét a papkezi és Palota közötti vonalt vágta meg a jég. — 36-án

*) A nmlgu m. kir. helytartó tanács által olis fogadtatott és az egyestől felelté a szükséges helyegek min... — Mire a nevezett Egyesület intézkedett is ... közl.

Veszprém városban igen jó eső volt, de nem általános. A mi vidékünkön épen most — mikor a sorokat írom — csak az első meglehetően eső. ... burgonyáinknak és tengerinöveknek, ritka hüza veseinből elő most buvó virággal jövő gabnafféknok még használ, de a roszra (pedig ezt Veszprém megyében nagy mértékben termesztik) s a tavaszi vetések nagy részére nézve is megkésett. Lucornánk még most sem kelt ki. Az árpavetésék vagy nom vagy roszul keltok, a kikeltnek is nagy része lesült. A babvetések földkelben várják a csirába indító esőt. A föld a nagy szárazságban megropedezett, a mezők lesültek, a takarmányvetések ki sem keltok, a réteken ritka és apró a fű. A szőlő kovás fűrtöt hoz, s a tökökkel elő hajtását olvotta a május hó elöjén rombólt fagy. Mindent a pusztulás képe — nincs sehol érvendőtöt. Aggóda nézünk a jövő felé.

Későn vethető növényeket ajánl Farkas Mihály ... csak az a baj, hogyha a földet jól átmedvesítö eső sem lesz, akkor azokat is hiába vetjük. Jelenleg nom is vethetjük ott, hol a földet mecsártermesztetük, mert azok megszáritása lehetetlen.

A gabnárak totomason emelkedtek. A buza köböl 7 ft. roszó 5 ft. — 5 ft. 20 kr. — árpás 3 ft. 40 kr. — tengeri 3 ft. Bor akója 6 ft. Ó boró 10 — 18 ft. minőségszerint. V.—r.—l.

Veszprém, jun. 6.

E hó 1. jén jó esők volt, mely a mecsár földkebe is két hüvelyk mélyen lehetett. Utánna mánap oly rokonok hőség, hogy a vizos föld egót hőlegésű volt, a tavaszakra igen kártókonyan, porzsolón hatott. 8-kán vetőre szántottak sokan mohar alá, de oly dühögő szőlész támadt, mi a vetést lehetlenő tette, s azóta a földszántott föld vetetlen hever. Polyvált széles-hidog időjárás van, mi a mehekro — főleg a még nom tarthatott új rafokra igen hátrányos. A szőlőbe is sok kárt tessnek a dühögő szőlészok, leszodván a már nyuladó — de még még nom köztötöt — vesszőket, melyek pedig a jelen vesseő szük világban kétszere sen értékesek. Kerti veteiményeink közül a paszuly 1 1/2 hónap alvása után most kezd kolni. A sóska, petrozelyem, murek stb. még most sem kel. A oszkorborók szilányak. Ez évről is elmondhatjuk Petőfivel:

Nem foglak oda írni tégedet.
Hol boldog éveim följegyezve vannak.
V.—r.—l.

Pusztai Rákó, május 17.

Tokint szerkesztő ur! — Valamint az ombornok, ugy az álatnak, sőt még a növénynek is vizre van szüksége, ha életét s egészését akarjuk fenntartani. — Oh de mily szükség van a vizre mindennek kivált a mostani mostoha időjárás mellett!!
Do hogy ne vörkezzek nem kárhoztatom a gondviselőt az eső hiánya miatt, hanem inkább a gazda közönséghez szólok annyiban, a mennyibe hatalmunk van vizet teronteni, hatalmunk van, sőt kötelezőgünk az állatok egészségét, a csaknem tökéletesen esült, mezőkön jó, elegendő frisse vízzel elősegíteni. Azért ássunk kutakat, ne bízzunk a mirtusáról visszamaradt, ingoványos helyeken üszo tödült hó lere, ne a mecszről jövő, és talán hátarunkon is átfutó patakocska lábál tiprólt zavaros pocsótájára, s no elegendőnk meg azzal: ha van birtokunkon, vagy a kezünk alatti birtokon egy pár kut, mert a nyomorult jószágban, melyet pástoraink nom eresztönek, de nom is eresztönek vizre, mikor szorjas, több kárt vallunk, mint a mibe egy pár, a legolókön fel állítandó kutak ásása kerül.

Ugy is tudom, hogy feleletül kapom „kényven beszél, a kinok pénze van, vagy a hol a föld kirakás nélkül is megállja az ásást, de a hol a föld homokos, pénz, téglára nincs, áshatja egész nyáron, mégis kéntelen túrni, hogy a veteimény olhorvad, a jószág pedig szomjazik.”

Igaz kedves olvasó — kutat ásatni, azt építővel téglából kirakatni, koszuu, aróf, szárvas, lész és még nom tudom mi a pixiához, annyiba kerül, hogy mire egy pár kut elkészül nincs rá szükség, mert a jószágot a kut csinálásától el kell adni — azért, hogy ne kerüljön sokba csináltassunk kutat Post- megyeicsen, fából, az itt potom árért kapható — nálunk 1864-ben két téglakut 250 — 300 ftba került, mely hogy az idén megmaradjon megtanitottam a robottal tartozó molnárokat kutat fából csinálni, még pedig a vizbe száradokig tartó téglafából, és csináltattam két kutat, melynek egyik 10, a másika 11 láb vizet tartalmaz, s körülöte egyik 30 gyalog 10 molnárnapzámba és 60 ft padlódeszkába.

Do hogy mi indított ennek közlésére? épen nom az, mintha kétségbe hoznám a gazdaközönség jószágá iránti figyelmét, hanem több urak, ácsok, látták az ásást, s nem hitték, hogy belőle kut legyen és midőn lett, felszólítottam a közlésre — a gazdaközönség alázatos szolgálja
KOVÁCS ANTAL.

Harkány, jun. 14.

Jelenleg itt 5 mondót ur vendég van, közönséges 18, ezek is fáznak, dideregnek. — Arról írjak, hogyan unatkozik ez öt egyőn? Vagy mint rontja a levegőt rosz s hosszú pauzát tartó sződjero a bajlőzigány? — Do minek? Ez már magamra is unalmas, minok is unatnok vele másokat.

Do bizony van valami, miről írhatok! Az idő — idő!
Szorkosztő urnak jó előérzete volt, midőn a farkas bundát omelegotte; mert bizony mi előszedük, 11. delötől 12. estéjéig rettenetes esők volt, a lég nagyon meghűlt; meg aztán dorekas szelek is járnak, bunda tohát kell, ha másnak nom, legalább békót hagy a milliárdnyul szunyog az ombornok. A pünkösdi bált elmosta az eső. Különben is levőn ott 25 mondván huszonöt ember.
Isten vezünk! V.—r.—l.

Mohács, június hóban.

Mártius 20-ka óta a napokban ázott meg a szorjas föld 2—3 hüvelyknyire azt köhöt mondaní először, mert ez időközben 2—3-szori harmathoz hasonló eső csak olyan volt, hogy az utcziport kovósó levortó. Roza, zabnak tán későn érkezett már az eső, tengerinök használhat, a rétekre meg jótékony ádúlást hoz. A Dunaszigotban, hol a tavasszal a kiszáradt viz megállapotott, derékig érő fű long, míg dombos helyeken, valamint a vidéken is allig 1—2 arasznyira nőtt fel. A szőlőhegyekre nézve az addigi panaszok kétségtelenül hangzottak, s méltán, mert a május első napjaiban fagyra mindenki lomondott romenyórlől; s imo, mely csoda; a tökök gazdagon vannak fűrtökkel tetézve, ugy hogyha jég vagy olami csapás közbe nom jő, még bő szüretöt várhatunk. — Aradi Gerő színész-társulata vagy 2 hét óta mulattatja közönségünket, azaz, többnyire az üres padokat, mert a közönség jelenleg nom igen óhajja a mulatságot, annál kevésbé oly mulattatókat, kiket fizetni kell. Már vagy 10 előadás rondoztotott, s egyszer so fodezte a bevételt a kiadást, oly kovás volt a közönség, a társulat gondolt tehát oly eszköztől, mely a hiányt kípótolja. Aradnak sikerült Klissnig Edo joles pantomimikus 2 előadásra megnyorni, ki mint majom szoropolvén, a szinkört ugyan telosodditto közönséggel. A Klissnigget majom szoropében játsszani nom látta, annak fogalma sincs arról, hogy tudja ő a majmot természeti öszönöiben, szokásaiban, minden egyes mozdulatában hűten utánozni. Elő felléptél adátott a „Majom és vőlogony,” később a „Néma és majma.” Utóbbi színelőadásban a némát Klissnig mintegy 13 éves leánykája, Eldóra adta. Oly kedves jelenség volt a kis lányka a szinpadon mint fü szoropében, az a könnyűség mozdulataiban, szinpadi otthonosság oly sajátjai, mi mindonkit hámulatra ragadott. — A kedvelt lánykának bizonyosan szép jövője leendő, ha a szini-pályán fog maradni. A mai szinlapon a „Varázshogdú” operette van hirdetve, mi elég morész gondolat oly helyen operettot adni, hol so vig, so szomorú játéokra kötéllel so lehet közönséget fogni.

KÜFFERAY.

Hírek és események.

△ Az urnapi körmenet, hol városunk minden rendű és rangu lakóit annyira jellemző vallásos kegyelettel láttuk, igen kedvező hüvös időjárás mellett tartott meg csütörtökön. A roppant serege a hívőknek, az összes tanuló ifjúság harangok zúgása, mozsár- és katonai diszlövészek vegyületével vonult végig a zöld galylyal szegélyezett főuton, a fölállított oltárokhöz, holis a fehérbe öltözött kis leánykák angyalként szórák szét a virágokat gyenge kezeskéikkel kis kosaraikból. — Kár, hogy a bevott szokás szerint Grünbaum zenekara nom működhetett ez alkalommal.

△ Egy helybeli polgártársunk az ünnepegy alkalomával fölrándult Pestre; visszatértekor a budai indóházban, még körültekintve, butyorát odább tekinté valami kolános fogdmeg. Jónak látjuk tehát utazóinkat figyelmeztetni, hogy az indóházban figyelmet fordítsanak holmijokra, mivel vannak oly ügyes szárnyu madarak, kik ugy eltudnak azókkal röptülni, hogy soha még csak nyomukba sem akad az idegen utas.

△ Brunner Ignátöz, helybeli ügyes és szorgalmas építőnk, múlt vasárnap tevő föl a kis-kanizsai templom tornyára a keresztet, melyet miután fölillesztett szokás szerinti közönytést mondott s az úritett poharat a légbe dobá, mely visszszacstekor épen maradt, a jelenlők

nagyszáma öljen kiáltással tisztolé meg a bátor építész.

△ Azok, kik o lap kiadó hivatalában váltottak a pesti mtegyelet sorajogyeiból, sziveskedjenek a mtegyeleti képet átvenni és sorajogyeiket megújítani.

△ Vigan forgatja már a mozdony a kavicsbordó szekerek kerekeit a N.-Kanizsa-soproni vasutakon; a munka gyorsan halad előre, s remélhető, hogy három hó teltevel azon uton rándulhatunk föl Bécsbe.

△ A mult számunkban közlött csurgói zártkörű táncz-vigalom, nom 18-án, hanem o hó 24-kén fog a „Daru“-hoz ozimzett nagy vendéglőben megtartani; ajánljuk Lakatos Sándornak, hazánk o joles tánczművészenek tapintatteljesen rendezett mulatságait a nagyérdemű közönség figyelmébe.

† Mai nap kisértük örök nyugalomra Widakovits Ferenczet, éltének 79 évében, kit özvegyen maradt neje, 11 gyormeko és 42 anakája sirat.

K A P O S V Á R.

* A legközelebbi eszések után, éjszakai szél mellett olyan hideg napok voltak, különösen 12. és 13-án, hogy a hőmérő estve és reggel 6—7 fokot mutatott s félni lehetett a fagytól. Az emberek bunda, bekos és kődmenben gyűjtöttek, forgattak a réteken. Még azt is megérjük — a mennyire az időjárás kiugrott rendos kerékévágásából, — hogy midőn gyűjtünk; hó esik s midőn a hónap kellene esni, nánking nadrágban olvadozunk kint az utozákon.

* Jól és tapintatteljesen szerkesztett lapársunk, a „Felvidék“ben 20 db os. arany van kifizve jutalmakra. Ajánljuk a pályázni kívánók figyelmébe.

* Mint hirlik, lovertársulat is jó a székvárosba; bizony rosz időben kopogtatnak nálunk.

* A Balatonpartról tudósitanak benlunk, hogy a mennyire neki estek a fürdésnek sokan május utolján, midőn sokszor 24. 25—27 foknyi hőség melegitette a Balatont, most legfeljebb az ablakon át, bekosben hallgatja az ember, hogy silvít az éjszakai szél s korbácsolja a homokot a rétet és zöldelet veteésekre?

* A mezei gazdák első díját Pesten ismét megýenk polgára (aszalóí Biró I.) nyerte el kitűnően futó s társait megszire megelőző lovával. Az aszalóí polgárok már évek óta „biztos aratásra” járnak a pesti gyepre. A Fesztetics Czindery, Csapody stb.től; a lötenyésztes terén kifejtett erély és áldozatok még most is termik nemes gyümölcsöket, mely serkentő példaul szolgál arra, hogy a jelen nemzedék hasonló szorgalom és áldozatokkal tartsa fenn a multból nyert eredményeket, s egy még szebb jövőnek vesse meg alapját.

* Mit nem tudnak meg a bécsi lapok? A budai várlakban f. hó 7. tartott diszobédnek a „Morgen Post“ szerint ez volt étlapja: Le Potage à la Polignac — Madeira — La terrine de Strassbourg à la gólée — Lafitte — Les petites bouchées à la Béohamel, le saumon à la hollandaise — Hochheimer — La pièce de boeuf braisée à l'Impériale, le punch fouetté au vin de Madère — Le sauté de filets de poulardes à la Célestine aux truffes — Champagne — Les asperges en branches, sauce en beurre, les jeunes canetons à la broche, la salade méele, le pouding à la Wellington aux abricots — Le fromage de Gorgonzola, les glaces au péches, café et ananas, les fruits, bisouits, les sucreries, Malaga, liqueurs. (M. S.)

* Folly József hazánkfia, a népnunnepon kijátszandó „Selyemkót“, mely a programban jelentve volt, ajándékba adta a szent czélra. Vegye érte forró köszönetünköt az illy nevében.

Virgil.

Magnus ab integro saeculorum nascitur ordo;
Jam redit et Virgo, redeunt Saturnia regna;
Jam nova progenies coelo demittitur alto.
Tu modo nascenti puero, quo ferrea primum
Desinet ac toto surget gens aurea mundo,
Casta fave Lucina, tuus iam regnat Apollo.
Ecl. IV. 6—10.

Virgil angyallá lett Istent dalol s gyakran
Erthetetlen csodás fény ragyog a dalban.
Mert titokban arról álmodott a lelke,
Mí általunk már rég fölfogva, megjelöve;
Dallá lett az álom s akkor zongott épen,
Hogy Jézus sirdogált Mária ölben.
S nem tudva ő is a lelkek egyiké lett,
Kiket titkos fényről ragyogott be kolot
A választott szívek közül egy, melyekre
Krisztus kelő napja sugarát vetette...

A nagy Isten csodás akarata vala,
Hogy a kis Betlehem pirosló hajnala,
Mít az ombor Fia gyújtott a föld fölött
Először is Roma homlokán tündökölt.

Hugo Victor után

JÁNOSI GUSZTÁV.

Csak egy néhány betű...

Csak egy néhány betű, csak alig egy két sor
Itt ez a kis levél,
S tőle még is szívem, te árva sziv, milyen
Búbánatos levél;
Hogy olvastam, egyszerre megakadt
Vérom dobbanása,
Azután meg mint a kiáradott folyam
Zúgott egyre-másra.

Azóta arcomnak színe, mint a virág
Őszel, hervadt, sápadt,
Elborult roményim napja és felettem
Sötét felleg támadt.
Oh hogy ily kín is van, mint az én kinom
most,

De soha som hittem!
S mégis azt, aki a kis levelet írta
Aldja meg az Isten!

BALOGH GYULA.

La Valière hercegnő élete.

Egy névtelen és 1708-ban Kölnben megjelent francia
kiadás után fordította

RÉNYI REZSŐ.

(Folytatás)

Ő fensége elhallgatott, feltörvén magában,
hogy bossúságát a királynök előtt töltsi ki,
La Valière-t elűztük megaláztatván.

Az udvar épen Versailles-be köszült, s a
király kívánsága az volt, hogy sógornője is
velo tartson. Ő fensége kedvesen fogadta az
alkalmat, melyben La Valière ellen a király-
nök előtti törvénybe vett megaláztatását fogana-
tosítani vélte. A király e közben szerelmét
elannyira nyilván üzte, hogy egy napon az
udvar előkelő hölgyeivel sétán lévén midőn
hirtelen eső jött, kezét nyújtá La Valléro
kisasszonynak, s kalapjával ennek fejét az
eső elől befedő a többiüket pedig otthagya a
fakópnél.

Eddigélő minden a figyelem, ajándék és
gyöngödség határai közt maradt, a király
nem nyilatkozott még világosan, de alkalmat
keresett, s elhihetik olvasóink, hogy találta
is; mert mit nem találhatnánk meg a királyok.
Ezen nyilatkozat a Versaillesi kertben megtörtént,
azon nyilatkozat mely a király szívet közölség
közül egy hóig elfoglalta.

A szerelmek különböző változásokat vísz vég-
hez, királyok szívében, épen ugy mint más
emberekében. — A különböző bánat, és vállalkozó
fejedelmek oly félénken fogott szerelmi ügyéhez,
hogy különben is orvosen rázkódott szíve,
ingattaggya tovább modorát. Elejinte egészsé-
ge, majd kedvetlenség ellen fakadt panasza.
La Valière részt vett a lehető leggyöngödsé-
ben. Ah mily jó ön kisasszony; — szölet orra
a király — s mennyire lekötöztette gyökök,
hogy egy szerencsétlen fejedelm során részt
vesz, ki különben som ajánlatos s kiért sommi
esetben som lehet érdekelt, minthogy őnt szonvedély
szeret. Elete, egészségesem, nyugalman egyedül
öntől függ — folytatá zavarral, és összefügg-
getlenül, melytől a kedves elbájoslva volt, —
s mérnem állítani kisasszony, hogy őn az egyedü-
l, ki sorsom felett határozhat. La Valière
elhalványult, s annyira zavart lön, hogy lo-
hotellen vala szóhoz jutnia. Ez eset elég volt
hogy meglopessék. Érző, hogy szeretették,
ozernyi okok győzték meg őt a felől, s a ki-

rályt alattvalójaként látta lábainál. — A sze-
relmerek szemé átható, nom kell tehát két-
kedni, hogy a király kedvesének zavarát
észre no vette volna. Okát kérdő hallgatá-
sának, s o végott fájdalmasan felsóhajtott:
oh! jól látom, hogy őn azért hallgat, mivel
nom tud érezni, ha így van, ugy őn felette
szánandó vagyok; mindogy, őn őnt imádni
akaram, ha már szerencsétlen vagyok, s ön
gyöngödtelen.

— Csak nagyon is gyöngöd, és érző va-
gyok hajlama iránt, Sire, — válaszolá La
Valière — s ha őn valóban akként mondja,
szám az hálásan fogadja; nom is leend oka,
hálátlanság és hűdóséggel vádolni. De tudja,
Sire, mikép nevelésének akartak ön előtt
tenni, mivel régóta becsülöm; ámbár egy
királynál, csak koronája jő tekintetbe, melyet
egyedül kizárólag, s elvonva személyétől
hálmznak dicséretökkel, mindamollott is,
o szokást olhagya őn őnt dicgértem, s azt,
mit önben dicsőrendőt találtam. Ha most fel-
söged ezen alapon azt hiszi, mikép nom lesz
nehéz engem rászédni, s hogy mindazt, a mit
beszölet komolyan fogadom, engedja meg ki-
nyilatkozatnom: az nom volna királyi tény.
A becsületesség, és igazságosság, azon cró-
nyok, melyeket felsögedben csodálok, ha pe-
dig olyant vonnék észre, mi véleményemet
meghazudtolná, szivemből olitőlném felsöged-
dot, mint bár ki másit, feltöve, ha senki som
lönne, kinck bizalmasan nyilváníthatnám mi-
kép orényei som tiszták.

— Szép, és nemes gondolkozás — válaszolá
a király — s becsülöm, ha a gonoszt bár hol
találja is, megvotni tudja. De igazságtalan
lesz, s őn szánandó, ha gyanuba vesz engem.
Őn tudja, hogy a dicsőiséget mindenek felett
szeretem; tudja azt is, mikép kívül, belől,
megszerzem ezt magamnak, ugyan mi dicső-
ség háramlanék roám, ha ügyes csalónak
tartatnám, ki az ország legnemesebb s legbáj-
lóbb loányát rászédni tudta? Nom nom, kis-
asszony; vegye számításba, hogy királynak
születtöm, s az vagyok, lélekben ugy, mint
testben. Ha nom szeretném őnt igazán, a vi-
lágom semmi so bírna rá, azt mondani önök;
miután pedig kimondtam, hogy vegye, mint
biztosítékát annak, hogy szerelmem egész-
ségső és állandósága kielőgitő lesz, sohasem
adván okot megbínni, hogy engem szeretett.
Azonban kisasszony szövaimból azt gondol-
hatná valaki, hogy már boldog vagyok, lehet
hogy sohasem leszek, s talán oly hajthatlan-
nak szöletök, ki szonvedésem felett mulatni
fog. — A jövőről nom felelhetek viszonzá
La Valière de azt bizonyosnak mondhatom,
hogy szivem nagy zavarban van, s félek, mi-
kép sok szomorú percem oka lesz, ha o za-
varom tartós leend.

A két szerelmes nem maradt volna meg e
mellöt, ha egy véletlen időváltozás nom szá-
kitotta volna meg együtt lételöket. Annyi
sok mondani valójok volt, hogy mindamollott,
mikép társalgásuk elég hosszúra nyult, tár-
gyukat csak felütölesen érintöttek. Az egés-
z udvar észrovetto, hogy La Valière igen méla,
s a király sokkal nyugtalanabb mint rendezen.

Ha szerelmük, csak szonvedétyünk taná-
csát követjük, kivált akkor, midőn szeren-
csés könyöletét ígérünk magunknak. A kir-
ály az emberek legtürelmetlenebbike, ki lo-
kevőbb alkalmazza magát valamely bizony-
talan helyzetbe. Az éj minden óráit számítá,
s a mint nap lett azonnal szölet La Valière
viszont látni, vissza vesztévén őt a lefolyt nap
társalgására. Minden ugy ment a mint kívánni
lehotett, s a király oly megölögedetten tört
vissza, hogy kedvesének egy pár arany fül-
bevalót, melyek örtéke 50,000 tallér, küldött
ajándékba. Néhány nap mulva egy lánczot
és órá, melyek örtéke majd fizötetlen volt,
ajándékozott következő kézirat kísöretében:

Kézirat:

"Minck sokat törvözni! Kisasszony! én
szeretem őnt, s ezt már bevállam önnök, nom
előg? Hálálatom kívánja? orro is késő va-
gyok, hogy eleget tegyek önnök. De kegyot-
len; no hagyjon epedni. A világ boldognak
hisz engem; mondják, hogy a hölgyek ked-
vetemet keresik, de önk oh; nom tudják, hogy
őnt szeretem, hogy őn az ön bím. Adja tehát
vissza elrablott nyugalmat, nyilatkozók
kérom az égre, s legyen oly kegyes is, mint
szeretetere méltó."

Az öröm, melyhez könnyon jutunk örtéké-
nek fölőre száll. Ezt La Valière igen jól
tudta, és öszölyes volt, örtéköt akadályokkal
növelni; de oly királlyal volt dolga, ki a
huzavonát nom szeretto, ki épen oly türel-
mellen volt, mint szerelmes s ki különben
mogvott gyözdöve arról, hogy más nő is szö-
lomdús, s hogy a ezölt melőbb előlni jobb, s
hogy ez történhessék, merésznök koll lönni,
hogy mindont nyerhessen.

Elhatározá, tehát ő fensögo La Valière
meglátogatni, nom nyugodván meg ez ügy jelen
állásban, alig jelent meg a király, a La Va-
lière-nél levő hölgyek azonnal távoztak, ma-
gokra hagyván a királyt s La Valière. Ő fels-
sögo elég bátorssággal bir, mind a mellett tar-
tözködvä fogott a bossúdeh, kedvese láthatá,

mikép minden bátorssága elhiagyá. Végre is
öröt vett magán, s a mint csak szerelmmel
tott szivengedő, a leggyöngödsőbb nyilatko-
zatokat tovább kedvesének; egésöz életén át
szeretni igértó, kérto, adná jelét viszont sze-
relmének, biztosítá, mikép nom viszonyinak
kielögitőse végott kéri kegyeit, mint más em-
berek, kik vágyaikhoz kötik minden kedves-
kedésüket s udvarlásikat, hanem hogy öröme
lehessen ama meggyözdödsében, mikép való-
ban viszont szereti, szerencsésének öröztvén
magát, ily hódítást tohetni, mely az oddigie-
ket mind nagyságra, mint dicsősögre nézve,
fölölmulja. A kisasszony jól tudta, hogy ily
kényuralmi fejedelemsögsben mint Francia-
ország, a vak engedelmeosság felmenthetlen
kötelesség, nom gondolá, hogy felsögo sörtést
követ ol, különben is koronás kedveso csak
kellemes dolgot kért tőle, és sokkal köte-
lezöbben szölet somhogy visszautasítható
lönne. Megadta tehát magát, kinyilatkozat-
ván, hogy mit gyöngödség és nagyrabcsü-
lésének ajándékoz, magis állásának nom
adná; hogy koronájának sola som áldozott
volna. Végre minden szertartáson, mitől
hasonló körülmények közt a szép nom
magát felmenthetönek nom hiszi, kereszttől
szövén, a gyözdö-karjaiba omlott, körvén becsü-
tana meg gyöngödsögsének. Soha som volt a
szerelmnek oly szép áldozata, s ez sohasem
volt tisztább és engedékenyebb.

A kedvezmények rendezen a szerelm sir-
jai; azonban itt nom volt ez az eset; mert
a király oly szonvedélyes örömlon uszott,
mind ezölti még soha. Száz és százszor ölelte
át kedvesöt, s biztosítá, hogy megajándékozta
szivével, mítsom tagadhat meg tőle, meg ko-
ronáját som. Másnap ismét meglátogatta, s
itt történt, hogy La Valière kértö ő felsögo,
lönne szerelmük titok, mivel ő fensögo a ki-
rály sögornője azt hiszi, a király szerelmes
belé, s o hitben nom kell megingatni. —
Mondják mikép orro a király egy nyilatkozott
volna, hogy sokkal nemesb lököt, som hogy
rászédni akarná. — De ha őn kőrném! —
szölet La Valière. — Valóban, — viszonzá a
király — igen meglopno őn, de tekintvo a
dolog állását, én őnő vagyok mondám, s ha
ön jogával élni akar, ugy nohozon védhotom
meg magam.

Szerelmeinknek gondal öröztö viszonya
nom sokáig volt titok. Felfedeztetott az, mi-
előtt gondolták volna, minck következő ménye
lett, hogy többö titkot som csináltak belölo.
Ő fensögo igen bosszánkódott fölötte, nom
anyira szerelmből, melyet a király iránt —
mint mondatik — viölötött, mindiakább,
azért, mert ez ismerettség saját palotájában
kötötettt. Az irigységnek is része; lehetett
ebben, mert elvégre is való az, hogy a nők
azon szerelmek, mely szépsöguket érinti, nom
becsüjtják meg, azért bö pannelsz az egés-
z dolgot a királynök, kinyilatkozatván; vis-
zatetszésöt a fölöt, hogy vejo olyatön sze-
ropet játsöztak, saját palotáját választván
hasonló viszony lötohez is hólgyöl. A három
hercegnő tanácsot tartott s határozatba ment,
hogy La Valière fejét megmosassák. Nem volt
most már szó egyebbről, mint alkalmat találni,
melyre nom is kellett várakozniok, mert a
két királyos viszonzá s felsögo hólgyotat-
sát, honnan a királyt dolgai visszatarták ma-
guk elő hívatták La Valière, s a világ lo-
szigorubb és legkeserubb modorában rendro
utasíták; — Ezoroyi sőtással illették, s any-
nyira mentek, hogy kétsögsbeödsében meg-
szakítva szerelmöt elhatározá magát zárdába
lépni, ott, végzendő be életét.

Ugy látászik, hogy a kisasszony kedvesöt
határozatba fölöl értesítö; azonban még som
töto, lehet hogy kétsögsbeödsös okoskodásait
akadályozá, vagy hogy fölöt, ha a király ha-
tározatát megtudná nom engednö teljesülöso
menni, vagy lehetsögs, hogy a három her-
cegnőtől tartott; elhatározá a kísértöa elő,
kitérni s így zárdába vonulni.

Bár mint volt is ő a Chaliot-i zárdába vo-
nult s alig érkezett oda, bezárkózott, és állont-
állhatlanul zokogott.

Míg ennek híre a királyhoz ört, addig a
Spanyolországból örközött követeket fogadta.
Im itt követozik ez esemény monete. Nom
szötsősöges olvasóinknak elmondani, hogy a
hasonló szertartásokra kiltöztöt hely egy gaz-
dagon butorozott terem, melyben az öztet,
arany készöletok a logdrágább butorok vannak
kiállítva, hogy hasonló ünnepeyyesögsök nagy
számban vonzötták ido az előkelöket. Az
okkor jelenvoltak közt Saint Agnan herceg
és Sourdís marquis is találattak, kik a ki-
rály személyéhez igen közöl álltak. Az igen
lassu hangon folytatott rövid társalgás után
Sourdís szölet: Mit!! La Valière zárdában van?
A király csak La Valière nevet hallá, azon-
nal oda fordult, mintha egy villámcsapás
találta volna, izgatottan kérdö, most mit
beszölet La Valière fölöl. A hercege ötvotno a
szölet, jelentövnö, hogy La Valière a Chaliot-
i zárdában voyon. A követoek szerencsöjökro
bevögdözötek beszöloket; s oz igen időjén
történt, mert a király annyira izgatott vala,
hogy mi som leendett volna képes visszatá-
röztatni, hogy a követeket hirtelen elhiagyja.

Azonnal fogatát rendelto elő; de nom volt
türelmo ezt bevároli, hanem lovára ütö, és
Chaliot-ig nyargalt. A király ö távozni lát-
ván őt, visszakartarta tartani, ollovötsöket
tövo; de ő visszatásztá, meghallgatni som
akarnán.

(Folytatása követkozik.)

Vegyeesek.

— A pengő pénzre szölo bankjegyek-
ből, dacozára az azok behuzásá iránt 1858.
év óta több ízben kibocsáttott hirdetem-
nyeknek, még mindig majdnem 3 millió
frtyi összeg, az 1858. évi január hó
1-ről keletzett előbbi formájú (örös nyo-
matu) 10 o. é. frtos behívott bankjegyek-
ből pelig körülbelöl még 30 millió frt
van forgalomban. Mintán ezen a kiecs-
reléssel föltűnt kérdéselmezés, a behívott
bankjegyek tulajdonosai s örzöire nézve
hátrányos következményeket voyhat
maga után, mert a szabadalmazott ausz-
riai nemzeti banknak a behívott bank-
jegyek be vagy fölvaltásárai kötelezett-
ségső, a még forgalomban levő pengő
pénzbeli bankjegyeket, illetöleg már
1868. évi január 1-én, az 1858. évi jan.
1-ről keletzett előbbi formájú (örös
nyomatu) 10 o. é. frtről szölo bankje-
gyekre vonatkozólag pedig 1871. évi
október 1-én elenyészik. — Ennélfogva
a magyar kir. udvari kancellária egy
legújában leörkezett rendelettel önkös-
ögsök lötta, a m. kir. helytartótanácsot
oda ötasítani, miként az említett bank-
jegyek behuzására vonatkozó adatoknak
a lehető legnagyobb mérvben közölirre-
téletét és pedig nemosak hirdetemnyözö-
sek, hanem az alattas hatósögsök és köz-
sögsök útján is, a hely és körülményel
hez szabandó s ezöfértányosnak mutatkozó
módon haladék nélkül eszközlöje s áta-
lában akként intézkedjék, hogy emez
adatok a lakosság minden osztályai közt
elterjedjenek, s a kérdöses bankjegyek
kiezöreléso az illetök által ideje korán
eszközöltessék.

— Öngyilkosságok. Nagy-Körörröl
írják, hogy ott a gyufával való öngyil-
kosság egésöz divattá vált. Közölebbbröl
mintegy heten gyilkolták meg ily módon
magukat. Az utolsó áldozat egy szegény,
még fiatal özigánylány volt. Katholika
lévén, az illető plébánosnak nom állott
hatalmában egyházi szertartással elte-
metni. Elhelyett öreg asszonyok önekel-
tek felette, s a koporsöt özigány zenekar
kisértö.

— Házasságsszező irodá. Bécsben há-
zassági közvetítő irodát állítottanak, a lon-
doni „office for marriages“ mintá-
jára. Ez irodával fényképészeti műterem
is lesz egybekötvö, hol az illető kérde-
zősködök számára az ajánlóközők fény-
képei készíttetnek elő.

— Számoló gép. Privigyén, Polosz-
nyák Manó, számoló-géj et talált föl. E
gép annyira egyszerű és kényelmesnek
mondatik, hogy rajta egy 9 éves fiu is,
rövid utmutatás után gyorsan képes
össszödni különbözöz összegot.

— Kossuth Lajosné, szölo. Moszlényi
Zuzsanna, hosszas betegeskedés után,
meghalt. Nyugodjanak békén porai a
távolban.

— A lapokban egy szer, a festsav
(Chromsäure) ajánlítatik a kézen gyak-
ran támadó szemölös és a tyukszem ellen.
Mint biztos értesölés nyomán irhatjuk,
e szer a nevezett kinövésök ellen hasz-
nál ugyan, de kezölöso annyira veszölylyel
van összekapcsolva, hogy annak alkál-
mazását épen nom ajánlíhatjuk. Megtör-
tént, hogy egy egyén a nevezett szerrel
akará gyógyítani tyukszemét, azonban
mert e szer csak folyós állapotban hasz-
nálható, a folyadék, mi a legnagyobb
vigyázat mellett is megtörténötoik, a
tyukszem körüli egészsögses helyre is
lefolyt, s ebből oly seb támadott, mely
alig hogy fölév mulva volt meggyögyit-
ható gondos orvosi kezölösséggel. Átalán
véve e lapokban gyakran ajánlott sze-
rekhez nom szabad nyulnunk fölötlen
hiszökönysögsöggel.

Gazdasági tudósítás.

N.-Kanizsa, jun. 20. Erődményét az idei termésnek ném leghő még tudni; de többeknek a véleménye oda utal, hogy az időjárás nagyon jó hatással van rájuk, mi is igen nagy előnyül szolgál. Miután a külföld sommi kérdést nem tesz termésről, biztosak lehetünk, hogy gazdagabb a terménytárak, mint gondolkodók, s nem csuda, hogy ily körülmények az üzleti fortélyt a gégeben szorítják:

Mi jegyzünk:
Buza 86 fontos 3 ft. 20 kr. Rozs 2 ft. Kukorica 2 ft. Árpa 1 ft. 50 kr. 1 ft. 80 kr. Zab 1 ft. 15 kr. Bab fehér 3 ft. 50 kr. Tarka 3 ft. 20 kr.

Kaposvár, jun. h. 16. Ismét jó esőnk voltak, és pedig nem egyedül a szákváros és vidékén, hanem megyénk többpontján, melyek jótevényen hatottak, különösen a tavaszi veteményekre. Az eső után azonban éjszakai szél mellett olyan hűvös napok jöttek, hogy minden esztendő fokoztán a gazda, nem éri-e ismét új csapás fagy által? 12. 13. 14. és 15-ke egyik hidegebb nap a másiknál, s

alig ment le rólunk a téli ruha. A munkások kiut a mezőkön még szür, ködmen és bekobban is dideregtek; egy tudósítónk plano dőről ír, 14-ön viradóra, mely a moly lapokon megpereselt ott-ott a kukorica és uborkát. A szeles, zord idő — mikor a sorokat irjuk is — tart. Zab, árpa, takarmány vetemények, tavaszi ropozó, burgonya és kukorica részben részben és számos helyen jó reménnyel biztatnak, általában 2—3 hét óta az agályt elháríták gazdáink homlokáról. Ennek következtében az olcsóság is súlyosított a legszebb buzát lehet kapni, p. mérőnkön. 2 ft. 60—80 kron. A rozs: 2 ft. 10—20 kr.; zab: 1 ft. 20 kr. Egy akó ó bor 2—3 éves 9—10 ft.; tavali: 5—7 ft. Egy szekér széna (6—8 mássa) 6—9 ft. A főzők nagyon keresett és jól fizetett, miután a kortok csak most kezdődnek zödelni; a káposzta palántáinak 50 kron is megfizetik százát. Bab, lenese szinte drága, így a zselé, mely 50 kron kel itezónként. A napszám azonban olcsóbb, mint a múlt évben; ekkor magad hivatd a napszámot, még sem jött; most maga kínálja magát, és bizonyos napokon egész csoportokban dözsöl az utozán, munka és kereset nélkül. (m. p.)

Bécsi pénzfolyam június 20.

50% metalikus 70.15; nemzeti kölcsön 75.30; bankrészvények 800.— hitelintézeti részvények 189.80; ezüst agio 107.50; arany darabja 5.19.

Nyit posta.

R. J-nak, Győrben: Szivesen engedünk tért űnek lapunkban.
J. B. Veszprém: Köszönettel vettük; a találkozásnak előre örvendünk!
J. A-nak Balmazújváros: A küldeményt mielőbb adni fogjuk; a régiók kéziratainkat kérjük újabb beiktatását, mert már nincs meg közülük között, talán menni fog? Fogadjon nagyságod üdvözlőnköt!
P. G-nak: Részvétünk kísér betegségedben; Isten gyógyítsa s lássuk nevedet minél előbb lapunk hárszájain.
R. K. Olvassa el űn a pályázati hírdetést. „Irma halála.” Nem lehet!
J. P-nak: Kezünkhez érkezett; a magánlevelet is áadtuk.
P. J. Wartberg: Őnnel nemess részvétől iradalmunk iránt meg voltunk gyászolva; vajha a szép példát többben követnék. Köszönjük a figyelmet, s az ügyet ajánljuk továbbra is becses pártfogására.
B-nak, Pest: A mint érkezett űn, tudassa voltunk.
S. G. ugy tudjuk, hogy a kértet a hetekben hon leend.

„Bucsneladás;” megriasztan a kúzsósget: elég volt ebből a valódit látni.

„Édes Álom.” Adni fogjuk.
Több levélre: a kérdése névvel nem szolgálhatunk, titokban kell tartani; tessék concurrálni.
Harkányba: Nem mi vagyunk oka, hogy a küldöttök közöhlentelek voltak; kérünk tényeket.
„Kisütöt a Dráva vizé:” elég szomord.
Gy. S-nak: Miro űn a levelet kapja, minden teljesítő lesz. Alig mehetünk.

Nyit tér).

Mindazon jó barát és ismerős, ki forrón szeretett Mária leányunk betegeskedése alatt ugy, mint halála után is annyi részvételt visoltott irányunkban, fogadjon kobltunk mölyöbből hálalul, forró köszönetünket.

Nagy-Kanizsa, 1865-dik jun. havában.
Rosenzweig Mária. Rosenzweig János, os. k. űrnagy.

*) Az e rovat alatt közlöttökért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: ROBOZ ISTVÁN.

H I R D E T É S E K.

2317/1865 (1—3) HIRDETMÉNY.

Pintér Szabó János és neje Tombor Julia hitelezőnek összehívása! Somogy megye polgári törvényszéke mint telegkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy Szita Józsefnek Pintér Szabó Ján. s neje Tombor Julia elleni keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak hovatáktul 41 sz. t. j. könyvben 1—4 rendszámig bejegyzett birtokukra elrendeltetvén, árverési feltételek a a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul folyó évi jul. hó 14 napjának reggeli 9 órája kitűztek; mire hitelezők azaz hivatnak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.
Kaposvár maj. 29. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

2207/1865 (1—3) ARVERESI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telegkönyvi hatóságának részéről közhírre tétetik, hogy Klein László t. koppanyi lakosnak felperessége alatt Fias Máté t. koppanyi lakos elleni követelés fedezésére lezálogott és a t. koppanyi község 78 számú telegkönyvében 11—17 rdsz. t. foglalt s bíróság 1400 ft. o. é. becsült ingatlanok t. koppany községben a

helyszínén f. évi július 31. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoznak, f. évi aug. 31 napjának reggeli 9 órájára a helyszínre kitűztek, azaz hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék íródjában mindekor megtekinthők.
Kaposvár május hó 31. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

1857/1865. (3—3) Hirdetvény.

Ősnial GAI Pál hitelezőnek összehívása! Somogy megye polg. törvényszéke mint telegkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy Janicsár Döménnek GAI Pál elleni keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak a gombal 8. sz. t. j. könyvben 1—6 rendszámig bejegyzett birtokukra elrendeltetvén, az árverési feltételek a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul folyó évi június hó 12. napjának reggeli 9 órája kitűztek; mire hitelezők azaz hivatnak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.
Kaposvár, május hó 11. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

2250/1865 (1—3) ARVERESI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telegkönyvi hatóságának részéről közhírre tétetik, hogy Wiener Ignác niklai lakosnak felperessége alatt Stigler György marczali lakos elleni követelés fedezésére lezálogott és a marczali község 29 számú telegkönyvében 13. rdsz. t. j. foglalt és bíróság 430 ft. o. é. becsült ingatlanok Marczali községben a helyszínén f. évi június 30. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoznak, f. évi július 31. napjának reggeli 9 órájára a helyszínre kitűztek, azaz hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék íródjában mindekor megtekinthők.
Kaposvár május. hó 28. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

1278/1865. (2—3) Hirdetvény.

N.-Kanizsa város tésző részéről közhírre tétetik, hogy Horváth Péter és neje Merész Filippine lefoglaltatott N. Kanizsa városában 898. sz. alatt fekvő 3500 frta becsült földszintes háza 1865. évi július 20-án d. u. 4 órakor és ha ekkora becsáron felül nem igértetnek, 1865-ik évi aug. 21-én d. u. 4 órakor a becsáron

alól is nyilvános árverés útján eladatni fog. Melyre a venni kívánók oly hozzájárulással hivatnak meg, hogy bánatpénzül 175 ft. olárv. rezetol fedezésére lezálogott és a Mocsolád község 1-8 számú telegkönyvében 1—2 és 8—12 rdsz. t. j. foglalt és bíróság 800 ft. o. é. becsült ingatlanok Mocsolád községben a helyszínén f. évi június hó 26. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoznak, f. é. auguszt hó 25. napjának reggeli 9 órájára a helyszínre kitűztek, azaz hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék íródjában mindekor megtekinthők.
Kaposvár aprilis 24. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

1797/1865 (2—3) HIRDETMÉNY.

Havorka József hitelezőnek összehívása! Somogy megye polgári törvényszéke mint telegkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy Járányi István csődmegének Havorka József elleni keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak a Kaposvár 30-dik számú t. j. könyvben 1—2 rendszámig bejegyzett birtokuk elrendeltetvén, az árverési feltételek a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul f. évi aug. hó 2-dik napjának reggeli 9 órája kitűztek; mire hitelezők azaz hivatnak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.
Kaposvár maj. 4. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

1858/1865 (1—3) ARVERESI hirdetemény.

Somogy megye polg. törvényszékének, mint telegkönyvi hatóságának részéről közhírre tétetik, hogy Folly Imro kaposvári lakosnak felperessége alatt Kendroviés György s neje elleni követelés fedezésére lezálogott és a kaposvári község 300. sz. t. j. foglalt és bíróság 5000 ft. o. é. becsült ingatlanok kaposvári községben a helyszínén f. é. aug. 12. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol

nak részéről közhírre tétetik, hogy Ljovonohn Péter loll lakosnak felperessége alatt Pongrácz István sz. fohérvári lakos elleni követelés fedezésére lezálogott és a Mocsolád község 1-8 számú telegkönyvében 1—2 és 8—12 rdsz. t. j. foglalt és bíróság 800 ft. o. é. becsült ingatlanok Mocsolád községben a helyszínén f. évi június hó 26. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoznak, f. é. auguszt hó 25. napjának reggeli 9 órájára a helyszínre kitűztek, azaz hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék íródjában mindekor megtekinthők.
Kaposvár aprilis 24. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

2012/1865 (3—3) ARVERESI hirdetemény.

Somogy polg. törvényszékének, mint telegkönyvi hatóságának részéről közhírre tétetik, hogy Folly Imro kaposvári lakosnak felperessége alatt Kendroviés György s neje elleni követelés fedezésére lezálogott és a kaposvári község 300. sz. t. j. foglalt és bíróság 5000 ft. o. é. becsült ingatlanok kaposvári községben a helyszínén f. é. aug. 12. napjának reggeli 9 óráján — mint az első határnapon — olárv. rezetol

fognak; a második árverési idő, ha netán az első vevő nem találkoznak, f. évi okt. 12. napjának reggeli 9 órájára a helyszínre kitűztek, azaz hogy ekkor fennebb kijelölt ingatlanok a becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék íródjában mindekor megtekinthők.
Kaposvár, május 10. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

1885/1865 (3—3) HIRDETMÉNY.

Drakovich Károly hitelezőnek összehívása! Somogy megye polg. törvényszéke mint telegkönyvi hatóság részéről közhírre tétetik, hogy Fricz Istvánnek Drakovich Károly elleni keresetében a kielégítési végrehajtás utóbbinak N.-Bajom 26. 27. szám t. j. könyvben 1—3. sz. r. számig bejegyzett birtokukra elrendeltetvén, az árverési feltételek a kielégítési sorrend megállapítása tekintetéből hitelezőknek tárgyalási határnapul f. évi június hó 30-ik napjának reggeli 9 órája kitűztek; mire hitelezők azaz hivatnak meg, hogy meg nem jelenésük esetében a fennebbi ügyletek bíróság fognak megállapítani.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik a kijelölt birtokhoz igényt tartanak, azt a fennebbi határidőig ide bejelenteni siessenek.
Kaposvár, május 6. 1865.
Somogy megye törvényszéke mint telegkönyvi hatóság.

FESSELIHOFFER JOZSEF

ajánlja N.-Kanizsán dúsan felszerelt kezeskedést, melyben a legjutányosabb áron következő mindeféle árucikknek kaphatók u. m.:

a legfinomabb cukor, kávé, orosz thea, rhum, szőlőlán- s bécsi Hardtmuth féle edények, finom tajt készült dohányzó szerek és serteáruk.

Kaphatók még továbbá:

Aixer asztali olaj, különféle chocholate.

Valódi nápolyi maccaroni, rizs, árpa-kása, pesti hengermalmi dara s liszt.

Legjobb gROI-, ementali- és parmai sajtok.

Különféle külföldi pezsgők; szegszárdi, budai, somlai, badacsonyi asztali, tokai, soproni, mènesi asszaborok.

Valódi PAGLIANO SYRUP (haszajtó szer).

Daubitz-féle növény liqueur, gyomor fájások ellen. NEUWERTH-féle budai keserűvíz, alápi, ivándi, gleichenbergi, marienbadi, pilnai, parádi, seiti és saidschitzzi ásványvizek. Friss és jó rohicai savanyóvíz.

Marmarosi s Isztiai vörös marhasó. POPP anatherin szájevize.

NÖVÉNY PAPIR, befőzött gyümölcsnek, hollyag helyett. Heisser féle légyvesztő papir. Zachari féle bolhavesztő por. Lázár féle poloskavesztő szer.

PORTLAND CEMENT.

MILLY, APOLLO S FAGYU GYERTYÁK. SIKLOSÍ mosó szappan.

KORNEUBURGI MARHATÁPLÁLÓ PÓR.

Ottenreiter L. féle eszű olleoni ír (linimentum equi).

BELGIAI PARAFFIN KOOSIKENŐS.

Kereskedésemben egy jól nevelt tanuló felvétetik.

Árverési hírdetés.

Méltóságos gróf Jankovics Gyula daruvári javak intézőségétől ezennel közhírre tétetik, hogy a régóta már fent álló hirnevezetes méneséből leszállítás következtében a számon fölötti darabok nyilvános árverés útján eladandók leendnek: különösen 2 db csődör, az egyik angol teli vér, a másik angol fél vér, 12 darab tenyész anya, melyek közül a fiatalabbak szekér és háts lovának használhatók, 4 db betanított háts ló, 4 db betanított koci ló és 17 db korszakuak.

Az árverés július 3-án Daruvártól Slavoniába Pozsega megyében fog tartatni, hogy a venni szándékozók megjelenni tiszteltetik kéretnek. (3—3)

Bérbe adandó lakás.

N.-Kanizsán az Iván utca 480-ik számú házában egy lakás, melyben jelenleg a távsürgönyözó hivatal létezik — szent Mihály napján bérbe veendő. A lakás áll 3 utca- és 2 udvari szoba-, konyha-, étkamara-, padlás-, pincze- és fakamarából. Bővebben értekezhetni e lap kindó hivatalában. (2—3)

Hirdetemény.

Ezennel közhírre tétetik, hogy alólírotnak a kötsei határban fokvő, 200 hold tagosított szántóföldből és 20 hold belső fundusból, szőlőlöből álló nemesi birtoka, az ehez kapcsolott mellék-jövedelmekkel épületekkel, száraz és olaj malommal együtt, szabad kézből, vagy ennek nemsikerülése esetében, — jövő július hó 3-án itt Kötsén a helyszínén, nyilvános árverés útján; vagy örök áron eladatik, vagy pedig 12 évre haszonbérbe adatik; — valamint az eladást, ugy a bérletet illető feltételek szintén a tulajdonosnál naponként megszemlélhetők. — Kelt Kötsén, Somogyban Kárád mellett jun. hó 7-kén 1865.

Fojér István, tulajdonos. 1.—3.